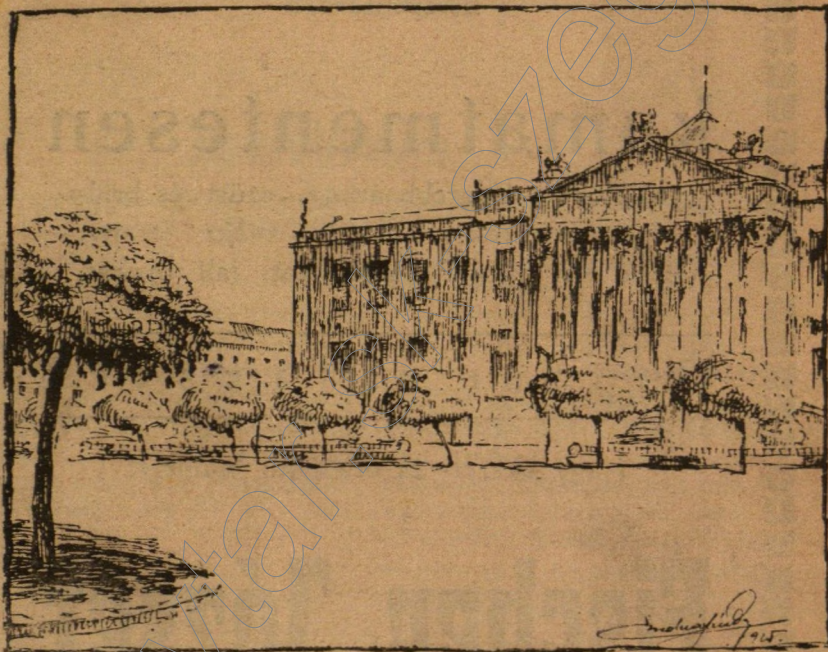

SZÍNHÁZ ÉS TÁRSASÁG

• 1925. ÉV. DECEMBER 21.

VII. ÉVFOLYAM 51. SZÁM.

Molnár Sándor rajza

A KULTURPALOTA

SPORT-REVÜ

Szerkesztőség
Kiadóhivatal

★ Ára 4000 K ★

Templom-tér 3.
Telefon: 17-91

Kedvező fizetési feltételek mellett

készpénzárban

kamatmentesen

szállítom a legszebb arany, ezüst és brilliáns ékszereket, valódi svájci arany, ezüst és nickel zsebórákat, fali órákat.

Ó r i á s i v á l a s z t é k

Nagy ékszer- és órajavitó műhely!

Fischer József

órák és ékszerész

Kárász ucca 14. szám

Telefon: 15—38

Színház és Társaság

Irodalmi és művészeti képes hetilap

Sport-Revü

M E G J E L E N I K M I N D E N H É T F Ő N R E G G E L

SZERKESZTŐ: HARTMANN MIHÁLY

FELELŐS SZERKESZTŐ KORONAY JÓZSEF

1925 december 21. VII. évf. 51. sz.

Emlékezem . . .

Ezerkilencszázhuszonöt karácsonyán avult emlékek mélyéről tarka képeket lapozok elő.

. . . A kiskunsági öreg falu nagy óvodájában csillogott az aranydió; ragyogóbban, mint minden királyok gyémántja és minden királyok gazdagsága. A bengáli gyufa szikrája isteni fény volt és az óvónéninél szebb nőt még nem festett piktor széles e világon . . . Öt éves voltam.

. . . Lemberg. Karácsony éjszakája. Fekete, üszkös-kormos falak fölött hidegen lehel felénk halált az éjszaka. Szép tiszta, csillogós csillogok éjszakája. Éppen olyan szép és tiszta, mint húsz év előtt, csak épen, hogy a felcsillanó rézdiónak mérges magja van. Éppen olyan tiszta az éjszaka, mint húsz év előtt volt, amidőn a kis falu nagyóvodá-

jának karácsonyi ünnepe után hazafelé mentem. Csak az emberek rosszabbak, még innen sem engednek haza.

. . . Nikolajevka-Szumszkaja. Cukorgyár. Hatalmas ablakból kiviláglik a hótól csillámos éjszakába sok ivlámpa fénye. Benn ezer magyar fogoly gyártja a cár cukorját. Karácsony éjszakáján is gyártja. A földbe nőtt karácsonyfák között a szent estén, messze a magyar világtól, messze a mi simahátú csöndes világunktól.

És most, ezerkilencszázhuszonöt karácsonyán, drága, színes gyertyák mellett állok. Csak a füstjüket érzem. Vak az arany az aszott-bélű dión és nem gyulad meg sziporkázva a bengáli gyufa, mint harminckét évvel ezelőtt.

K J

Saját gyártmányú női-, férfi lehérműk, fürdőruhák, boncköpenyek, i. kolakötények, tornanadrágok stb. stb.

nagybani szállítása az egész ország területére **Soós Lajos** Oroszlán- és Iskola-ucca sarkán — S Z E G E D

Vásznak, schiffonok, zephyrek, clothok, keztűk, harisnyák legolcsóbb árban

TELEFON: 10-77

Télihó

JANUÁR

31 nap

Napok	Katholikus	Protestáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Péntek	Újév	Újév	7 48	4 19
2 Szombat	Makár	Abel	7 48	4 20
3 Vasárnap	Jézus sz. n.	Benjamin	7 48	4 21
4 Hétfő	Titusz pk.	Leona	7 48	4 22
5 Kedd	Teleszfor vt.	Simon	7 47	4 23
6 Szerda	Vizkereszt	Három királyok	7 47	4 24
7 Csütörtök	Lucián vt.	Attila	7 47	4 25
8 Péntek	Szörény	Szörény	7 47	4 27
9 Szombat	Julián vt.	Marcel	7 47	4 28
10 Vasárnap	Vilmos pk.	Melánia	7 46	4 29
11 Hétfő	Hygin p. vt.	Ágota	7 46	4 30
12 Kedd	Árkád vt.	Ernő	7 46	4 31
13 Szerda	Veronika	Vidor	7 45	4 33
14 Csütörtök	Hilár pk.	Bódog	7 44	4 34
15 Péntek	Pál rem.	Loránt	7 44	4 36
16 Szombat	Marcel p. vt.	Gusztáv	7 43	4 37
17 Vasárnap	Antal remet.	Antal	7 42	4 38
18 Hétfő	Piroska vt.	Piroska	7 42	4 40
19 Kedd	Kanut kir.	Sára	7 41	4 41
20 Szerda	Fabián, Seb.	Fabián	7 40	4 42
21 Csütörtök	Ágnes sz. vt.	Ágnes	7 39	4 44
22 Péntek	Vince szp. vt.	Artur	7 38	4 46
23 Szombat	P. Raimund	Zelma	7 37	4 47
24 Vasárnap	Timót pk.	Tádé	7 36	4 49
25 Hétfő	Pál fordulása	Pál ford.	7 35	4 50
26 Kedd	Polikárp pk. vt.	Vanda	7 34	4 52
27 Szerda	Aranysz. János	Lothár	7 33	4 53
28 Csütörtök	B. Margit	Károly	7 32	4 54
29 Péntek	Szal. Ferenc	Adél	7 31	4 56
30 Szombat	Martina sz. v.	Mártonka	7 30	4 57
31 Vasárnap	Hetvened vas.	Virgilia	7 28	4 59

IZR. NAPTÁR. 15 Tebeth 5686 Jan. 1-én. 16 S. Vajekhi 2-án. 23. S. Semóth 9-én. 1. Seb. S. Vaëra R. Kh. 16-án. 8. S. Bo 23-án. 15. S. Besalach 30-án

Új és használt,
átépített kitűnő

IRÓGÉPEK

Karbantartási
vállalat

Irógép R.-1. Szeged, Széchenyi-tér 8

Érdekes esetek feljegyzése január hónapban

Téutó

FEBRUÁR

28 nap

Napok	Katholikus	Protesztáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Hétfő	Ignác vt.	Ignác	7 27	5 00
2 Kedd	*Gyertyasz.	Karolin	7 26	5 02
3 Szerda	Balázs pk. vt.	Balázs	7 25	5 03
4 Csütörtök	Korz. András	Ráhel	7 24	5 05
5 Péntek	Ágota sz. vt.	Ágota	7 23	5 06
6 Szombat	Dorottya vt.	Dorottya	7 21	5 08
7 Vasárnap	C. Hatvanadv.	Tódor	7 20	5 09
8 Hétfő	M. sz. János	Aranka	7 18	5 11
9 Kedd	Alex Cirill	Abigail	7 17	5 13
10 Szerda	Skolasztika	Elvira	7 15	5 14
11 Csütörtök	Mária lurdi m.	Bertold-	7 14	5 16
12 Péntek	Szervita r. al.	Lidia	7 12	5 17
13 Szombat	Ricci Katal.	Ella	7 10	5 19
14 Vasárnap	C. Farsangv.	Bálint	7 09	5 21
15 Hétfő	Fausztin vt.	Fausztin	7 07	5 22
16 Kedd	Julianna sz.	Julianna	7 06	5 24
17 Szerda	Hamv. szerda	Donát	7 04	5 26
18 Csütörtök	Simon pk.	Konrád	7 02	5 27
19 Péntek	Konrád	Zsuzsanna	7 00	5 28
20 Szombat	Aladár pk.	Álmos	6 59	5 30
21 Vasárnap	C1. Invocabit	Eleon.	6 57	5 32
22 Hétfő	Péter székl.	Gérzson	6 55	5 33
23 Kedd	Dam. Péter	Alfréd	6 53	5 35
24 Szerda	Mátyás Kán.	Mátyás	6 51	5 36
25 Csütörtök	Géza vt.	Géza	6 49	5 38
26 Péntek	Kord. Mar.	Sándor	6 48	5 39
27 Szombat	B. Báthory	Ákos	6 46	5 41
28 Vasárnap	C2 Reminisc.	Elemér	6 44	5 42

IZR. NAPTÁR. 22. S. Jithro 6-án. 29. S. Mispatim 13-án. 30. Ros Khodes 14-én. 1. Adar R. Kh. 15-én. 6. S. Therume 20-án. 11. Eszterböjt, 25-én. 13. S. Thezave 27-én. 14. Purim 28-án.

Papp János

épület- és bútorasztalos

Szeged

Szentháromság ucca 12. szám

MEGRENDELÉSRE:

Ebédlők, hálók, konyhaberendezések. ügyesített árú, mint eszékába vágó asztalos munkák: butorok javítása és politurozása olcsón készülnek. Kész butorok állandóan raktáron.

Érdekes esetek feljegyzése február hónapban

Tavasze'ő

MÁRCIUS

31 nap

Napok	Katholikus	Protestáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Hétfő	Albin pk.	Albin	6 42	5 44
2 Kedd	Szimplic	Lujza	6 40	5 45
3 Szerda	Kunigunda	Kornélia	6 38	5 47
4 Csütörtök	Kázmér	Kázmér	6 36	5 48
5 Péntek	Ózséb	Adorján	6 35	5 50
6 Szombat	Perp. Felv.	Gottlieb	6 33	5 51
7 Vasárnap	Oculi	Tamás	6 31	5 53
8 Hétfő	Istenes János	Zoltán	6 29	5 54
9 Kedd	Franciska	Franciska	6 27	5 56
10 Szerda	40 vértanu	Olimpia	6 25	5 57
11 Csütörtök	Szilárd	Aladár	6 23	5 59
12 Péntek	I. Gergely p.	Gergely	6 21	6 00
13 Szombat	Szabin vt.	Krisztián	6 19	6 01
14 Vasárnap	Laetare	Matild	6 17	6 03
15 Hétfő	Longin vt.	Kristóf	6 15	6 05
16 Kedd	Gereb pk.	Henriette	6 13	6 06
17 Szerda	Patrik pk.	Gertrud	6 11	6 08
18 Csütörtök	Sándor pk.	Sánd., Ede.	6 09	6 09
19 Péntek	József	József	6 07	6 10
20 Szombat	B. Cs. Mór	Hubert	6 05	6 11
21 Vasárnap	Judica	Benedek	6 03	6 13
22 Hétfő	G. sz. Katal	Oktávián	6 01	6 14
23 Kedd	Viktorian v.	Frumenc	5 59	6 15
24 Szerda	Gábor főangy.	Gábor	5 57	6 17
25 Csütörtök	Gy. o. B.-A.	Gy. o. B.-A	5 55	6 19
26 Péntek	Fájd. Szűz	Manó	5 53	6 20
27 Szombat	Dam. János	Hajnalka	5 51	6 21
28 Vasárnap	Palmar	Ged.	5 49	6 23
29 Hétfő	Augusztá	Cirill	5 47	6 24
30 Kedd	Kerény vt.	Izidor	5 45	6 25
31 Szerda	Guidó apát.	Árpád	5 43	6 27

IZR. NAPTÁR. 15. S. Purim 1. 20. S. Ki Thiza 6 27. S. Vaj. Pek. 13. 1. Nizan R. Kh. 16. 5. S. Vajikra 20. 12. S. Zav 27. 15 Passz 1. n. 30. 16. Passz. 2. n. 31

Ágoston Pál

patkolómester és kocsikovács

Szeged, Bécsi-körút 25. szám

Érdekes esetek feljegyzése március hónapban

Tavaszelő

ÁPRILIS

30 nap

Napok	Katholikus	Protestáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Csütörtök	Nagycsütörtök	Hugó	5 41	6 28
2 Péntek	Nagypéntek	Nagypéntek	5 39	6 30
5 Szombat	Nagyszombat	Áron	5 37	6 31
4 Vasárnap	C. Husvétvas.	C. Husvétvas.	5 35	6 32
5 Hétfő	*Husvéthétfő	Husvéthétfő	5 33	6 34
6 Kedd	Cölesztin	Cölesztin	5 31	6 35
7 Szerda	B. Herm. J.	Hermann	5 29	6 37
8 Csütörtök	Dénes pk.	Lidia	5 27	6 38
9 Péntek	B. Konrád	Erhardt	5 25	6 40
10 Szombat	Ezekiel	Zsolt	5 23	6 41
11 Vasárnap	Quasim.	Leó	5 21	6 42
12 Hétfő	Gyula p.	Gyula	5 19	6 44
13 Kedd	Hermenegild	Ida	5 17	6 45
14 Szerda	Juszfin vt.	Tibor	5 15	6 46
15 Csütörtök	Anasztázia	Atala	5 13	6 48
16 Péntek	Labrei Ben. J.	Lambert	5 11	6 50
17 Szombat	Anicét p.	Anicét	5 09	6 51
18 Vasárnap	Misericor.	Ilma	5 08	6 52
19 Hétfő	Emma	Kocsárd	5 06	6 54
20 Kedd	Tivadar hv.	Tivadar	5 04	6 55
21 Szerda	Sz. József olt.	Anzelm	5 02	6 57
22 Csütörtök	Szótér és Kaj.	Szótér	5 00	6 58
23 Péntek	Béla pk. vt.	Béla	4 58	6 59
24 Szombat	György vt.	György	4 57	7 01
25 Vasárnap	Jubilate	Márk	4 55	7 02
26 Hétfő	Kilit és Marc.	Ervin	4 53	7 04
27 Kedd	Zita sz.	Ariszthid	4 51	7 05
28 Szerda	Ker. Pál hv.	Valéria	4 50	7 07
29 Csütörtök	Péter vt.	Albertina	4 48	7 08
30 Péntek	Sienai Kat.	Katalin	4 46	7 09

IZR. NAPTÁR. 19. Sabb 3. 21. Passzah 7. n. 5. 22. Passzah 8. n. 6. 1. Ijar R. Kh. 15. 3. S. Th. M. 2. P. 17. 10 S. Akh. M. 3. P. 24.

Kovács Ignác

K Ö M Ű V E S M E S T E R

Uj munkákat. úgy tatarozási munkálatokat szakszerűen és olcsón vállal

Szeged, Alföldi ucca 24. szám

Tavasziutó

MÁJUS

31 nap

Napok	Katholikus	Protestáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Szombat	Fülöp és Jakab	Fülöp	4 45	7 10
2 Vasárnap	Cantate	Zsigmond	4 43	7 12
3 Hétfő	Sz. kereszt fel.	Irma	4 41	7 13
4 Kedd	Monika, Flor	Flórián	4 40	7 15
5 Szerda	V. Pius p.	Gothard	4 38	7 16
6 Csütörtök	János ap. ev.	Frida	4 36	7 17
7 Péntek	B. Gizella	Napoleon	4 35	7 19
8 Szombat	Mihály főan.	Gizella	4 34	7 20
9 Vasárnap	Rogate	Gergely	4 32	7 21
10 Hétfő	Anton pk.	Ármin	4 31	7 22
11 Kedd	Mam. pk.	Mamert	4 29	7 23
12 Szerda	Pongr. vt.	Pongrác	4 28	7 25
13 Csütörtök	Áldozócsüt.	Áldozócsüt.	4 26	7 26
14 Péntek	Bonifác vt.	Bonifác	4 25	7 28
15 Szombat	De la Salle J.	Zsófia	4 24	7 29
16 Vasárnap	Exaudi	Mózes	4 23	7 30
17 Hétfő	Paskál hv,	Paskál	4 22	7 32
18 Kedd	Venanc vt.	Erik	4 21	7 33
19 Szerda	Cölesztin p.	Ivó	4 20	7 34
20 Csütörtök	Bernardin	Bernát	5 18	7 35
21 Péntek	Bob. Andr.	Konstantin	5 17	7 36
22 Szombat	Julia sz. vt.	Julia	5 16	7 37
23 Vasárnap	Pünkösdvas.	Pünkösdvas.	5 15	7 38
24 Hétfő	Pünkösdhétfő	Pünkösdhétfő	5 14	7 39
25 Kedd	VII Gergely p.	Orbán	5 13	7 40
26 Szerda	N. Sz. F. Kán.	Fülöp	5 12	7 41
27 Csütörtök	Béda egyh.	Béda	5 11	7 43
28 Péntek	Ágost pk.	Emil	5 11	7 44
29 Szombat	P. Magdolna	Maxim	5 10	7 45
30 Vasárnap	Szenthár.	Szentháromság	4 09	7 46
31 Hétfő	Angela sz.	Petronel.	4 08	7 47

IZR. NAPTÁR. 17. S. Emor. 4. P. 1. 24. S. Behar 5. P. 8. 1. Szivan R. Kh. 14. 2. S. Bam. 6. P. 15. 6. Sabbouth 1. n. 19. 16. S. Behal. 2 P. 29.

SPORT- és kereskedelmi nyomtatványt, valamint gumibélyegzőt leggyorsabban és legizléseőbb kivitelben készít a **Koroknay - nyomda**

Érdekes esetek feljegyzése május hónapban

Nyárelő

JUNIUS

30 nap

Napok	Katholikus	Protestáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Kedd	Pamfil vt.	Pamfilius	4 07	7 48
2 Szerda	Erazmus vt.	Anna	4 07	7 49
3 Csütörtök	Ürnapja	Klotild	4 06	7 50
4 Péntek	Kar. sz. Fer.	Kerény	4 05	7 51
5 Szombat	Bonifác p. vt.	Bonifác	4 05	7 52
6 Vasárnap	C2. Norbert	C1. Norb.	4 04	7 52
7 Hétfő	Róbert hv.	Róbert	4 04	7 53
8 Kedd	Medárd pk.	Medárd	4 04	7 54
9 Szerda	Prim. és Felic.	Félix	4 03	7 55
10 Csütörtök	Margit kir.	Margit	4 03	7 55
11 Péntek	Jézus szive	Barnabás	4 03	7 56
12 Szombat	Fak. sz. János	Klaudius	4 03	7 57
13 Vasárnap	C3. P. sz. Ant.	C2. Tóbiás	4 03	7 57
14 Hétfő	N. sz. Vazul.	Vazul	4 02	7 58
15 Kedd	Vid. Krescenc.	Vid	4 02	7 58
16 Szerda	Reg. sz. Ferenc	Jusztin	4 02	7 59
17 Csütörtök	Rainer hv.	Laura	4 02	7 59
18 Péntek	Efrém e. a.	Arnold	4 02	7 59
19 Szombat	Gyárf. és Prot.	Gyárfás	4 02	8 00
20 Vasárnap	C4. Szilvér p.	C3. Ráfael	4 02	8 00
21 Hétfő	Gonz. Alajos	Alajos	4 02	8 01
22 Kedd	Paulin pk.	Paulina	4 02	8 01
23 Szerda	Ediltrud	Zoltán	4 03	8 01
24 Csütörtök	K. sz. Ján. szül	Iván	4 03	8 01
25 Péntek	Vilmos	Vilmos	4 03	8 01
26 Szombat	János és Pál	János és Pál	4 04	8 01
27 Vasárnap	C5. László kir.	B4. László	4 04	8 01
28 Hétfő	Írenaeus vt.	Arszlán	4 04	8 01
29 Kedd	Péter és Pál	Péter, Pál	4 05	8 01
30 Szerda	Pál emlékez.	Pál	4 06	8 01

IZR. NAPTÁR. 23. S. Slakh. 3. P. 5. 30. S. Kor. 4. P. Ros Khodes 12. 1. Tham. R. Kh. 13. 7. S. Khuk. 5. P. 19. 14 S. Balak 6. P. 26. 17. Templomelf. bőjt 29.

NYIRI LAJOS bognár mester
SZEGED Bécsi körút 25.

Érdekes esetek feljegyzése június hónapban

Nyárhó

JULIUS

31 nap

Napok	Katholikus	Protestáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Csütörtök	Jézus legsz. v.	Tibold	4 06	8 01
2 Péntek	Sarlós B.-A.	Ottokár	4 07	8 00
5 Szombat	Min. sz. p. e.	Kornél	4 07	8 00
4 Vasárnap	Ulrik pk.	Ulrik	4 08	8 00
5 Hétfő	Zak. Ant. hv.	Enese	4 08	8 00
6 Kedd	Izaiás próféta	Esaiás	4 09	7 59
7 Szerda	Ciril és Metód	Ciril, Metód	4 10	7 59
8 Csütörtök	Erzsébet kir.	Teréz	4 11	7 58
9 Péntek	Veronika sz.	Lukrécia	4 12	7 58
10 Szombat	Amália	Amália	4 12	7 57
11 Vasárnap	L. Pius p.	Lili	4 13	7 57
12 Hétfő	Gualb sz. Ján.	Izabella	4 14	7 56
13 Kedd	Anakléi pk. vt.	Jenő	4 15	7 55
14 Szerda	Bonaventura	Eórs	4 16	7 54
15 Csütörtök	Henrik csász.	Henrik	4 17	7 54
16 Péntek	Kar.-h. B. A.	Valter	4 18	7 53
17 Szombat	Elek hv.	Elek	4 19	7 52
18 Vasárnap	Kamill hv.	Frigyes	4 20	7 51
19 Hétfő	Paulai sz. V.	Emilia	4 21	7 50
20 Kedd	Jeromos hv.	Illés	4 22	7 49
21 Szerda	Praxedes sz.	Dániel	4 23	7 48
22 Csütörtök	Mária Magd.	M. Magdolna	4 24	7 47
23 Péntek	Apollinár pk.	Lenke	4 26	7 46
24 Szombat	Krisztina	Krisztina	4 27	7 45
25 Vasárnap	Jakab ap.	Jakab	4 28	7 44
26 Hétfő	Anna asszony	Anna	4 29	7 43
27 Kedd	Pantaleon vt.	Olga	4 30	7 42
28 Szerda	Ince p. vt.	Ince	4 32	7 40
29 Csütörtök	Márta sz.	Márta	4 33	7 39
30 Péntek	Judit vt.	Judit	4 34	7 38
31 Szombat	Loyol. Ignác	Oszkár	4 35	7 36

IZR. NAPTÁR. 21. S. Pinkh. 1 P. 3. 28. S. Mat 2. P. 10. 1. Ab. Ros. Kh. 12. 6. S. Debar. 3. P. 17. 13. S. Voethk. 4. P. 24. 20. S. Ekev. 5. Per. 31.

Reich Erzszi nődivatterem

Modell-ház Szeged, Vár-u. 7. Kalap-szalón

Érdekes esetek feljegyzése július hónapban

2023. július 15.

Nyárutó

AUGUSZTUS

31 nap

Napok	Katholikus	Protestáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Vasárnap	Vas. sz. P.	Vas. P.	4 37	7 35
2 Hétfő	L. sz. Alfonz	Lehel	4 38	7 33
3 Kedd	István vt.	Hermina	4 39	7 32
4 Szerda	Domonkos hv.	Domonkos	4 40	7 31
5 Csütörtök	H. Bold. assz.	Oszvald	4 42	7 30
6 Péntek	Úr szinevált.	Berta	4 43	7 28
7 Szombat	Kajetán hv.	Ibolya	4 44	7 27
8 Vasárnap	Cirjék vt.	László	4 45	7 25
9 Hétfő	Román vt.	Emőd	4 46	7 24
10 Kedd	Lőrinc vt.	Lőrinc	4 48	7 22
11 Szerda	Zsuzsanna vt.	Tibor	4 49	7 20
12 Csütörtök	Klára sz.	Klára	4 51	7 18
13 Péntek	Ipoly, Kassz.	Ipoly	4 52	7 17
14 Szombat	Özséb vt.	Özséb	4 53	7 15
15 Vasárnap	N. B. assz.	Már.	4 54	7 14
16 Hétfő	Rók., Joakim	Ábrahám	4 56	7 12
17 Kedd	Jácint hv.	Anaszjáz	4 57	7 10
18 Szerda	Ilona csász.	Ilona	4 58	7 08
19 Csütörtök	Lajos pk.	Huba	5 00	7 06
20 Péntek	Sz. István kir.	István kir.	5 01	7 05
21 Szombat	Ch. sz. Franc.	Sámuel	5 03	7 03
22 Vasárnap	Timót vt.	Menyhért	5 04	7 01
23 Hétfő	B. sz. Fülöp	Farkas	5 05	6 59
24 Kedd	Bertalan ap.	Bertalan	5 06	6 57
25 Szerda	Lajos kir.	Lajos	5 08	6 55
26 Csütörtök	Zefirin p. vt.	Izsó	5 09	6 54
27 Péntek	Kal. sz. József	Gebhárd	5 11	6 52
28 Szombat	Ágoston pk.	Ágoston	5 12	6 50
29 Vasárnap	Ker. J. fejev.	Ern.	5 13	6 48
30 Hétfő	Lim. sz. Róza	Róza	5 14	6 46
31 Kedd	Rajmund hv.	Erika	5 16	6 44

IZR. NAPTÁR. 27. S. Reeh 6. P. 7. 1. Elul Ros Kh. 11. 4. S. Sofl. 1. P. 14. 11. S. Ki Theze 2. P. 18. S. Ki Thova 3. P. 28.

Nagy István ácsmester

Minden e szakmába
vágó munkát vállal

Szeged, Róka ucca 18.

Érdekes esetek feljegyzése augusztus hónapban

őszelő

SZEPTEMBER

29 nap

Napok	Katholikus	Protestáns	A nap	
			kel.	nyugszik
1 Szerda	Egyed	Egyed	5 17	6 42
2 Csütörtök	István király	Rebeka	5 19	6 40
3 Péntek	Manszvét pk	Hilda	5 20	6 38
4 Szombat	Viter. Róza	Rozália	5 21	6 36
5 Vasárnap	Juszt., Lőr.	Viktor	5 23	6 34
6 Hétfő	Ida	Zakariás	5 24	6 32
7 Kedd	Kassai vértan.	Regina	5 25	6 30
8 Szerda	Kis Bold. A.	Mária	5 27	6 28
9 Csütörtök	Kláv. sz., Péter	Ádám	5 28	6 26
10 Péntek	Tol. Miklós	Erik	5 29	6 24
11 Szombat	Protáz és Jác.	Teodóra	5 31	6 22
12 Vasárnap	Mária n.	Guid.	5 32	6 20
13 Hétfő	Nofburga sz.	Ludovika	5 33	6 18
14 Kedd	Sz. ker. felmag.	Szerénke	5 35	6 16
15 Szerda	H. sz. M. Kán.	Nikodém	5 36	6 14
16 Csütörtök	Kornél p. vt.	Edit	5 38	6 12
17 Péntek	Sz. Fer. seb.	Ludmilla	5 39	6 10
18 Szombat	K. sz. József	Titusz	5 40	6 08
19 Vasárnap	Január pk.	Vilhelm	5 41	6 06
20 Hétfő	Euszták vt.	Friderika	5 43	6 03
21 Kedd	Máté ap.	Máté	5 44	6 01
22 Szerda	Móric vt.	Móric	5 46	5 59
23 Csütörtök	Tekla sz. vt.	Tekla	5 47	5 57
24 Péntek	Fogolyk. M.	Gellért	5 48	5 56
25 Szombai	Gellért pk.	Kleofás	5 49	5 54
26 Vasárnap	Cipr. és J.	Jusztí	5 51	5 52
27 Hétfő	Kozma, Dem.	Adalbert	5 52	5 50
28 Kedd	Vencel k. vt.	Vencel	5 53	5 48
29 Szerda	Mihály főa.	Mihály	5 54	5 46
30 Csütörtök	Jeromos	Jeromos	5 56	5 43

IZR. NAPTÁR. 25 S. Nezávim 5. 6. P. 4. 1. Thisri 5687. 9. 2. Ujév 2. napja 10-én. 3. S. Haa zinu 11. 10. Jom Kippur 18-án. 15. Szukk. 1. n. 23. 16. Szukk. 2. napja 24-én. 17. Sab. 25. 22 Sem. azereth 30.

SPORT- és kereskedelmi nyomtatványt, valamint gumibélyegzőt leggyorsabban és legizlésebb kivitelben készít a
Koroknay - nyomda

Érdekes esetek feljegyzése szeptember hónapban

Őszhó

OKTÓBER

31 nap

Napok	Katholikus	Protesztáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Péntek	Remig pk.	Malvin	5 57	5 41
2 Szombat	Őrzsangyal	Petra	5 59	6 39
3 Vasárnap	Kandid	Hélg.	6 00	5 37
6 Hétfő	Ass. sz. Fer.	Ferenc	6 01	5 36
7 Kedd	Placid vt.	Aurél	6 03	5 34
1 Szerda	Brunó hv.	Brunó	6 04	5 32
9 Csütörtök	Olv. B. Assz.	Amálta	6 06	5 29
10 Péntek	Magy. N. A.	Etelka	6 07	5 27
11 Szombat	Dénes pk. vt.	Dénes	6 09	5 26
12 Vasárnap	Börg. Ferenc	Ged.	6 10	5 24
13 Hétfő	Placidia sz.	Brigitta	6 11	5 22
14 Kedd	Miksa pk. vt.	Miksa	6 13	5 20
15 Szerda	Ede kir. hv.	Kálmán	6 14	5 18
16 Csütörtök	Kallszt p. vt.	Helén	6 16	5 16
17 Péntek	Teréz sz.	Teréz	6 17	5 14
18 Szombat	Gál apát	Gál	6 19	5 12
19 Vasárnap	Hedvig a.	Hedvig	6 20	5 10
20 Hétfő	Lukács ev.	Lukács	6 21	5 09
21 Kedd	Alkant Péter	Lucius	6 23	5 07
22 Szerda	Vendel hv.	Iréne	6 24	5 05
23 Csütörtök	Órsolya sz. vt.	Órsolya	6 26	5 03
24 Péntek	Kordula sz. vt.	Előd	6 28	5 01
25 Szombat	Ignác pátr.	Gyöngy.	6 29	4 59
26 Vasárnap	Ráfael főangy.	Salamon	6 30	4 58
27 Hétfő	B. Mór e. p. p.	Blanka	6 32	4 56
28 Kedd	Dömötör vt.	Dömötör	6 33	4 54
29 Szerda	Szabina vt.	Szabina	6 35	4 52
30 Csütörtök	Simon és Juda	Simon, Juda	6 37	4 50
29 Péntek	Narcisz pk.	Zenó	6 38	4 49
30 Szombat	R. sz. Alfonz	Kolos	6 40	4 47
31 Vasárnap	Farkas pk	Reform. évf.	6 41	4 46

IZR. NAPTÁR. 23. Szimkath th. 1. 24. S. Beresith 2. 1. Markh. R. K. 9. 8. S. Lekhl-L 16. 15. S. Vajere 23. 17. Seni bõjt 25. 22. S. Khaje sz. 30.

Ujkelmefestő és vegyfisztító műhely

Szentháromság ucca 12. szám alatt. vitéz Hegedűs János

Pontos és olcsó kiszolgálás!

Érdekes esetek feljegyzése október hónapban

Őszutó

NOVEMBER

30 nap

Napok	Katholikus	Protestáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Hétfő	Mindszent	Marianna	6 42	4 44
2 Kedd	Halottak nap.	Achill	6 44	4 43
3 Szerda	Hubert pk.	Győző	6 46	4 41
4 Csütörtök	Bor. Károly	Károly	6 47	4 39
5 Péntek	Imre herceg	Imre	6 49	4 38
6 Szombat	Lénárd hv.	Lénárd	6 50	4 37
7 Vasárnap	C24. Engelb.	Rezs.	6 52	4 36
8 Hétfő	Gottfried pk.	Gottfried	6 53	4 34
9 Kedd	Tivadar vt.	Tivadar	6 55	4 32
10 Szerda	Avel András	L. Márton	6 56	4 31
11 Csütörtök	Márton pk.	Márton	6 58	4 29
12 Péntek	Márton p. vt.	Jónás	6 59	4 28
13 Szombat	K. Szaniszló	Szaniszló	7 01	4 27
14 Vasárnap	C25. Jozefát vt.	Klem	7 02	4 26
15 Hétfő	Gertrud sz.	Lipót	7 04	4 25
16 Kedd	Ódön pk.	Otfmár	7 05	4 24
17 Szerda	Cs. Gergely	Hortenzia	7 07	4 22
18 Csütörtök	Pét. és Pál b. f.	Ódön	7 08	4 21
19 Péntek	Erzsébet assz.	Erzsébet	7 10	4 20
20 Szombat	Valois Félix	Jolán	7 11	4 19
21 Vasárnap	C26. B. Asszb.	Oliv.	7 12	4 18
22 Hétfő	Cecilia vt.	Cecilia	7 14	4 18
23 Kedd	Kelemen p. vt.	Kelemen	7 15	4 17
24 Szerda	Kereszt. János	Emma	7 16	4 16
25 Csütörtök	Katalin vt.	Katalin	7 18	4 15
26 Péntek	Beryhm. Ján.	Milos	7 19	4 14
27 Szombat	Érm. sz. Mária	Virgil	7 20	4 13
28 Vasárnap	C1. István apát	Stef.	7 22	4 13
29 Hétfő	Szturnin	Noé	7 23	4 13
30 Kedd	András ap.	András	7 24	4 12

IZR. NAPTÁR. 29. S. Toldoth 6. 1. Kiszlev R. Kh. 7. 7. S. Vajeze 13.
14 S. Vajoslakh 20. 21. S. Vajesev 27.

Nyomtatvány, gumibélyegző:
Koroknay-nyomda, Templom-tér 3 sz.

Érdekes esetek feljegyzése november hónapban

Télelő

DECEMBER

31 nap

Napok	Katholikus	Protesziáns	A nap	
			kel	nyugszik
1 Szerda	Elig pk.	Elza	7 26	4 12
2 Csütörtök	Bibiana vt.	Eurélia	7 27	4 11
3 Péntek	Xav. Ferenc	Olivia	7 28	4 11
4 Szombat	Borbála vt.	Borbála	7 29	4 10
5 Vasárnap	Szabbas	Vilma	7 30	4 10
6 Hétfő	Miklós pk.	Miklós	7 32	4 10
7 Kedd	Ambrus	Ambrus	7 33	4 10
8 Szerda	Mária sz. fog.	Mária	7 34	4 09
9 Csütörtök	Fourier Péter	Natalia	7 35	4 09
10 Péntek	Melkiades vt.	Judit	7 36	4 09
11 Szombat	Damáz p. vt.	Árpád	7 37	4 09
12 Vasárnap	Otilis sz.	Gabr.	7 38	4 09
13 Hétfő	Luca sz. vt.	Luca	7 39	4 09
14 Kedd	Nikáz pk. vt.	Szilárdka	7 39	4 09
15 Szerda	Valer. Kán.	Johanna	7 40	4 09
16 Csütörtök	Etelka cs-nő	Albina	7 41	4 09
17 Péntek	Lázár	Lázár	7 42	4 10
18 Szombat	Grácián pk.	Augusztá	7 43	4 11
19 Vasárnap	Pelágia	Viola	7 43	4 11
20 Hétfő	Timót, Maura	Teofil	7 44	4 11
21 Kedd	Tamás ap.	Tamás	7 45	4 11
22 Szerda	Zenó vt.	Zeno	7 46	4 11
23 Csütörtök	Viktoria	Viktoria	7 46	4 12
24 Péntek	Ádám és É.	Ádám, Éva	7 46	4 13
25 Szombat	Nagykarács.	Karácsony	7 47	4 13
26 Vasárnap	István I. vt.	István	7 47	4 14
27 Hétfő	János ap. ev.	János	7 47	4 15
28 Kedd	Aprószentek	Kamilla	7 47	4 15
29 Szerda	Tamás pk vt	Dávid	7 48	4 16
30 Csütörtök	Dávid	Zoárd	7 48	4 17
31 Péntek	Szilveszter	Szilveszter	7 48	4 17

IZR. NAPTÁR 28. S. Mikez. Dec. 4-én, 1. Thebeth R. Kh. 6. 6. Vajigas
11. 13. S. Vajekhi 18. 20. S. Semoth 25-én

Szécsi Izsó Szeged, Kárász-u.

fűszer és lisztüzlete. — — Nagy raktár vásárhelyi lisztokban, speciális fűszer és gyarmatárúk olcsón, nagy választékban

Érdekes esetek feljegyzése december hónapban

AZ ALMÁK

Az ember meg az asszony már egy órája búslakodtak azon, hogy nincs semmijök. Csakugyan nem volt a szobában semmi. Nem volt egy asztaluk, ami mellé leülhettek volna, nem volt egy árva nyoszolyájuk se, amiben megbujhattak volna éjszakára. Olyan volt ez a két ember semmi nélkül így, — mint kalitkába zárt két bánatos madár. Szürkék és kopottak voltak mind a ketten. Az asszony egy szinehagyott kendőbe kötözött motyó félén ült. Az ember pedig ott állt előtte. De alig voltak így egy percet, mint az asszony elrikítja magát:

— Jajj a pohár!

Ha azt most összenyomta.

Felugrott a motyóról, kiborította a ruhadarabot és megkereste a poharat.

Amolyan kétdecis formájú színes pohár volt, oldaltráirva: *Emlék*. Vásárba árulnak ilyet a hétbazarba.

Aztán nehogy összetörjék, biztonság okából megtámasztotta a fal melletti sarokba.

— Legalább ez is van — vigasztalódott.

Ez volt az egyetlen bútordarabjuk.

Éjszakára az asszony átment aludni a szomszédba, az ember pedig, — mert béres volt — meghált a szénatartóban. Egy szót sem ejtettek reggel az alvásról. Az asszony szép pirosat aludt, az embernek pedig majdnem nótáskedve támadt.

Eső esett az éjjel. Az esőcseppek apró fölcseréket fúrtak a lágy homokba. Az asszony lúdbürös meztlába megdagasztotta a sarat.

— Jó esőnk vót az éccaka! — mondta az asszony.

— A lábodra mán kék egy pár cipő! — felelt rá az ember.

— Egy papucs! Jajj Istenem egy papucs kék nagyon. De milyen nagyon kék . . .!

— Beszéltem az úrral. Mögmondtam, hogy állunk . . .

— Méret-é előre . . .?

— Ászonta.

— Mennyit méret?

— Egy mázsa tisztát.

— Jó szíve van az úrnak.

— Hát szógátam én nálla. Hozzám sé lönne jó? . . . Űsmer én- gömet az úr.

Aztán tanakodni kezdtek, hová tegyék azt a két forint meg ötven krajcárt, amit egy véka buzáért kapnak. Ágyat vegyenek-e rajta, vagy asztalt? . . . Meg széket is mellé . . . De mindent egyszerre nem lehet. Majd csak szép sorjába. Egyszerre nem szabad elkötni mind a tíz pengőt, mert élni csak kell. Bizony élni kell. Tizenöt pengőt már úgy is vettek föl az öregbérestől előre. De abból még malacrá is kell telnie. Hej mi minden kell két ilyen cselédnek!

De estére, mint az ember hazafelé ballagott a munkából, megint csak elfogta a szomorúság. A főbbi béresek is hazafelé tartottak mind, de azoknak öröm ült az arcukon. Jókedvükben sikamlós vicceket mondtak egymásnak, meg hancuráztak. De a viccek, mókák csak nem bírták felvidítani Andrást. Bántotta szegényt nagyon a sor. Ezeket mind várja otthon a jó vacsora, meg gondjuk sincs. De nekik? . . . Méginkább szomorú lett, mint arra gondolt, hogy az ő felesége most mit csinálhat . . . ? Az is ép úgy búslakodik tán, int ő aga. Tanálgatni kezdte vajjon mehozták-e a nyoszolyát, amit tegnap rendeltek? Hátha még asztalt is vesz melléje az asszony valami jó olcsón . . . ?

Kétségek közt ért haza.

Az asszony mosolygott előre az ajtóban.

Az embert meglepte a jókedve. Mit nevethet ez az asszony?

Aztán vette észre csak, hogy vele szemben egy szép, sárgára festett nyoszolya áll a sarokba. A ház közepén pedig asztal van, az asztal mellett két szék. Az asztalra két lábas is volt kikészítve, benne valami párolgó leves-féle. Sejtteni kezdte, hogy ennek örül úgy az asszony. Ami igaz, örülhet is neki. Még az ablakon is függöny. Hunnét van az a sok minden . . . De ezt mind csak elgondolta, mert egy szót sem szólt.

— Főztél-e? — volt az első szava.

Az asszony majdnem megijedt. Nem ösmerte még teljesen az urát, hisz két napja csak, hogy együtt vannak, (két napos házasok) azóta nem ösmerhette meg. Ki tudja mi leli . . . ? Vagy mindig így szokta . . . ?

— Maga nem örül? . . .

Az ember úgy tett, mintha nem is hallotta volna.

— Éhes vagyok . . . — de majdnem kiáltotta.

— Itt van a főztem — ijedt föl a fiatal asszony és rámutatott az asztalra.

Az ember nekiült a lábasnak és kanalazni kezdte a levest.

Jó feléig kanalazta már a lábást, mire föltekintett.

Az asszony szemben ült vele az asztalnál. Előre hajolva, két könyökre rátámaszkodva, nézte az urát, aki egyebet sem tett, mint evett, egyre csak evett.

— Nagyon éhes volt? . . . — kérdezte.

— Eléheztem.

— Ugy-e, jó a főztem?

Az asszony előrenyújtotta a nyakát, mint egy szerelmes gyermek. Mosoly ült az ajkán és öröm a szemében. Csókra csücsörítette a száját. Egy darab ideig tartotta így, izgalomban várva, hogy az ura áthajoljon a lábas felett és elkapja a nyakát. De az ember csak nem nézett föl, hanem tovább evett. Evett. Addig evett, míg ki nem kanalazta a levest mind.

— Enne még valamit? . . .

— Mídván? . . . — kapott a szón az ember.

Az asszony a kötője zsebéből kivett két almát. Az egyiket az asztal sarkán hagyta, míg a másikat odanyújtotta az urának. Kést is csúszt

tatott az alma mellé.

— Ha szeret . . . — mondta az urának, mint odanyújtotta a kést.

Az ember pedig kétfele vágta vele az almát.

Másnap, harmad- meg negyednap is almát tett eléje az asszony. Az első nap szó nélkül ette meg András az almát. Még másnap is ízlett neki a gyümölcs, de hogy a harmadik napon is újra az asztalon volt az alma, ez a begyibe ült. Másnap kint az eke mellett is egyre az almákra gondolt. Honnét veszi az asszony az almát . . . ? Csak pénz nem ad érte . . . ? Nem hinné, hogy annyira préda. De ki is adna annyi almát, hogy minden évre jusson kettő . . . ?

A negyedik napon, mint az asszony újra megkínálta, az ember már nem állhatta tovább, hanem kifakadt belőle:

— Te, Mari, hun vöszöd té az almát . . . ?

— Ne törődjék vele, csak van . . . egye meg, mer' van.

De az embernek megakadt a falat e szájába:

— Tunni szeretném . . .

— Hát csak van . . . — mosolyogta újra Mari.

Az ember letette a darab almát, a szájából pedig kiköpte a ház közepére a megrágott falatot.

— Tunni akarom, hogy mit ötecc mög velem . . .

— Mérget nem.

Az ember fölkapta az asztalról az almát.

— Hát nem méreg ez . . . ? enni ezt az almát . . . ?

Felugrik a székről és dühös léptekkel megy neki az ablaknak.

— Mit csinálsz? . . . veszed? . . . , nem veszed? . . . hazudsz, hogy veszed — motyogta.

— Veszem . . . — pityergétt az asszony.

— A Felhő Lucza kertjibe teremnek ilyen almák . . .

— Azé mérges . . . ?

— Tudod té, mijé.

Az asszony eltűnődött:

— Mijé . . . mijé?

— A Felhő gyerek aggya az ilyen almákat.

Az asszonymak tátva maradt a szája.

— Melyik az a Felhő gyerek?

Az ember pukkadozott, amikor rákezdte:

— Az a szép . . . az a gacsos . . . az a szeplős . . . az a hirtelen szöke minden . . . az szokott adni a szép cselédnépnek . . .

BUTOR

nagyáruház dusan felszerelt választékos raktár.
Műbutorokban, slavonia tömörfa szobákban,
hajlított székekben

SCHAFFER TESTVÉREK

Szeged, Feketesas-ucca 19

vagy té nem vagy szép? nem vagy szép, te kánya...

Az asszony meglapult a kemence mellett, gyámoltalanul, mint egy ázott madár. Rini kezdett.

— Még bögsz? Tán azt a gacsost siratod? . . . Jó hogy kitudtam. Me' én látok ám, nem úgy mint más, én a hátam mögé is látok... Erre már az asszony is levette a fejéről a kendőt. Letörölte a könnyét és bátor, harcias lett a hangja. Az embert szinte megijesztette:

— Mit lát . . . maga? . . . mongya maga valamit lát? . . . Maga piszok embör, ha nem tud sémmirül sémmi, mégis lát . . . Bújjon a föld alá, piszok embör . . .

A négy napos fiatal asszony úgy okádt a tüzet, mint a sárkány. Erre meg már az ember húzta meg magát. Egyszerre kijózanodott s szégyelni kezdte, hogy patáliát csapott. Nem lehetett volna-e ezt elintézni másképp? . . . Mert valami igazság az asszony részin is van? . . . Ha annyi is, mint egy babszem . . . de van. Ha nem volna igaza, még se kiabálna így? . . .

Először történt, hogy ártottak egymásnak.

Minek az lett a következése, hogy az ember nem aludt benn a házban. Az asszony riva bújt bele az ágyba. az ember pedig fujtatva ment ki lefeküdni a széna tartóba.

Elaludni nem tudott egyik se. Mind a kettőjüknek azon járt az eszük, hogy mit csinál a másik . . .? Sajnálták egymást. Az asszony addig sírt, forgolódozott a helyin, míg le nem perdült az ágyról, az ember meg kimászott a széna tartóból.

— Az asszony színes pargett-alsóban gubbasztott a ház előtti kövön. Nem félt, hisz' a szegény cselédházak előtt nem jár idegen. Az ember meg, hogy minél messzebb lásson, elláthasson haza is, felült a vendég oldalra.

Csillagok ragyogtak fönn az égen. Élesen, vakítón az éccakába.

— Még ilyen szépen tán sose ragyogtak csillagok . . . — fogódott el András.

Az asszony is megmozdult a kövön:

— Csak valahun messze — messze lehetnék innét, mint a csillagok . . .

Erre elfört a mécsese.

A sírás belevágott az éjszakába.

András amint hallja az asszonyi sírást, meghallja, hogy felesége sír. mólýsleges kín kezdi el gyöörni s egyszer csak érzi, hogy valami lehúzza a vendég oldalról és megindul hazafelé.

Mire a ház elé ért, az asszony már nem ült kint a kövön. András meg csak úgy hívó szó nélkül restelt benyitni a házba. Vissza menni is szintén restelt. Érezte, hogy a vendégoldal egy kicsit kemény volt, megtörte ez oldalát. Nem jó éccaka magányban ülni a vendégoldalon. Úgy határozta, hogy elmegy a faluba, ott nem lesz maga.

Már fél úton volt, de nem jutott be a faluba. Az úton találkozott

egy szekérrrel. Szólitja a kocsis:

— Hová hé?

— A faluba.

— E vihetem.

András fölnéz, megismeri a kocsis:

— Té vagy Zsiga? . . .

— Én.

— Hallod-e Zsiga, vigy el a faluig.

— Csak felfele öcsém . . . Hallod-e . . . felfele.

Helyet csinált az illatos szénán Bagó Zsigmond.

De beszéddel egyik sem erőltette magát, csak a fogát szíttá mind a kettő. A két ember, mintha megszimatoalta volna egymást: Bagó Zsigmond meglátta Andráson, hogy valamiért vérzik az orra, de András is olyat sejtett, hogy Bagóéknál sincsenek otthon.

Jó darabot haladtak már így egymás mellett ülve, mire megindult közöttük a beszéd:

— Mi járta? — kérdezi Bagó.

— Csak mék . . . — adja a szót András.

— Hová? . . .

Tábit András összebb húzta magán a kabátját, mer' fázott. Nagy, bütykös újaival megpróbálta összehúzni magán, de a feslett vászon recsegni kezdett. Egy gomb, a felső gomb pedig leperdült.

— Mán még ez is . . .

Bagó Zsigmond hallja a szót, fölfigyel:

— Valaki bántott?

András ijedten nézett rá:

— Nem . . . senki se bántott . . .

— Akkor mér vagy olyan?

— Milyen?

— Hogy nem leled a helyed . . . egy szót nemszólsz, csak izegsz-mozogsz . . . mit mászkálsz éccaka? . . .

András hirtelen Bagóra vigyorgott:

— Hái té . . . ?

— Hajtam a lovakat . . .

— Huvá hajtod . . . a kocsmába hajtod? . . . me' kocsmás letté hé, beszélük! . . .

— Az mongya, akinek fáj . . .

— Az asszonnak otthon nem fáj . . . ?

Bagó Zsigmond leköpött a szekérről.

— Nem szól.

— Me duzzog . . . — sietett a szóval András.

— A tiéd is? . . .

— Az is . . .

— Hái mi embőr vagy té, nem tudod ellátni? . . .

András annyira messze érezte magát az asszonytól, mintha sose lett volna az övé. Mintha nem is tartoznék ennek az asszonynak mással, mint pusztá szóval, egy olyanvalamiféle szóval, amiben nincs se meleg-

ség, se szeretet. Csak egy árnyalata él benne az emberi érzések:

— Mingyá az első nap nem foghatok hozzá.

— No-no ... mög gyün annak is a sorja. Idővel... Olyan asszonyé, mint a Tót Mári vót lánynak, mög gyün ...

Bagó röhögni kezdett.

Ez a cinikus nevetés megállította az eltévedt Andrást. És vissza vitte menten a feleségéhez. Gyámoltalan gyöngö galambként látta vergődni otthon az ágyán a sötétbe. Kegyetlenség volt néki elhagyni. Otthon vóna a helye mellette, hogy védje, mikor úgyis mindenki üti-marja. Lám még ez a Bagó is. Pedig ez a Bagó Zsigmond régi kenyeres cimborá. Bagó most durván bele nyúlt az életébe.

— Ki-ki a saját háza előtt seperjen — mondta.

— Hát nem hiszed, hogy a Mári ...?

— Mit a Mári ...?

— Olyan ...

— Milyen?

— Szeretője a Felhő gyerekeknek ...

András meglapult a szénán, mint a nyúl a fűben. Szeretett volna a semmibe tűnni, hogy ezt az utolsó szót ne hallja. De gondolta, előbb kétmarékra kéne fogni a Bagó torkái. Megérdemelné, hogy beleszorítsa a szuflát. Aki úgy véli, hogy vele, szegény béres emberrel úgy lehet bánni, mint a ronggyal, ki lehet kezdeni még a feleségét is. De mert félt gyilkosnak lenni, lekiváncozott a szekérről:

— Tegyé le pajtás, én nem mék tovább.

— Mijé ...?

— Hát csak.

— Ha akarod, vissza viszlek.

— Huvá? ...

— A majorba.

— Melyik majorba?

— A fiétekbe, az Osztorába.

— Oda most nem mék.

— Hát hova mégy?

— Akár hová mék ájj mög itten.

Bagó megállította a lovakat, mire András leugrott a szekérről.

Fogódottan nézett Andrást a tovatűnő kocsis után.

Egyszerre csak bánni kezdte, hogy leszállt s a bánat olyan porféska, ha elfogja az embert, bolond gondolata támad ... Amint megpróbálta átfúrni a nagy sötétséget, nem látott benne mást, csak a derek-egyházi nagy erdőt, mi még az éccakánál is jobban sötétlett. Egyszer gyerek korában meghált az erdőben. Csavargó kis pástorgyerek volt, kit valamiért elnádalt a gazdája. Két napig volt tanyája az erdő, mire elfogták. De ez a két nap örökre bevésődött a lelkébe ... sokat, nagyon sokat vágyódott még azután is az erdő mélye felé ... Vonzotta a misztikus csönd, meg a zokogó fák a szélbe. Azóta már többször indult az erdő felé. Eszibe jutott, hogy akkor is oda akart menni, mikor a szentfösi nagy úton kirabolták valakik a korcsmárost ... egy-

szer meg kerülő akart lenni ez erdőn, de nem kellett. Nem fogadta fel az erdész, meri rossz az egyik szeme. Pedig ha akkor megfogadja az erdész úr . . . máma egészen más ember . . . Ejh, de ezek olyan dolgok, hogy nem jó folyton rajta jártatni az embernek az esztét.

A faluba ért, midőn észre vette magát. Bent járt a piactéren, majd lefordult egy mellék uccába, nem tudta hová, mért fordult le a mellék uccába, csak ment-ment előre a gödrös gyalogjárón szóltanul, mint az árnyék. Mintha valami lopott kincset rejtegetne magánál. Nem emlékezett rá, hogy valaha is járt volna ebben az uccában. De mégis! . . . mintha valami derengene előtte! Ni, az a nagy fehér ház fekete zsalugátterével, Zsótér Sándor háza, a bírósé . . . előtte a kifolyó. Kicsiny, keskeny árok, melyen lefut az ártézi kút vize a Kórógyba . . . Arrább, a sarkon meg egy boltnak kell lennie: a zsidó Kohn-boltnak.

Oreg nyárfák álltak a kicsiny árok parton. Sötétén mint nagykenőbe burkolt bánatos asszonyok. Árnyékukat belesülyesztették a lustán hömpölygő vízbe. A lábuknál pedig zöld pázsit terült el, mert a friss fű szagot elhozta a szél.

András tele tüdővel szivta magába a fű, meg a virágitatot.

Elment a fa alá és leült a fűre. Jó sokat gyalogolt, míg ideért, azért nagyon jól esett neki a pihenés . . . Ekkor kezdte csak elgondolni, hogy mi űzte ide. Ugyan mi? . . . Ide a falu legeldugottabb uccájába? . . . Tulajdonképpen a korcsmába készült, ahol ilyenkor kártyáznak . . . de nem ment be a korcsmába még se, noha ott járt előtte . . . visszamenjen? . . . Talál ottan egy csomó cimborát, jó fődes gazdákat, akik adják a bankot, de őt a szegény bérest nem igen vennék észre. Igazuk is van! Nincs egy árva garas a zsebében! Hát akkor mit akar? . . . Megkotorászt a zsebeit. Nincs annyija, hogy kifizessen egy pohár bort. De hiszen neki soha sincsen pénze . . . Szegény béres embernek nem jut kártyára pénz, ha csak el nem húzza a szájától . . . Legjobban az asszony vonja meg a szájátul. Jórávaló asszony inkább maga nem eszik, de dolgozó urának előteremti a rendes kosztját. Hanem ha most volna 10–15 pengője olyan pénz, amiről az asszony nem tud, de elmenne! Elmenne oda, ahonnét mulón ide ver a zene . . . a kártyás bandába. Mindjárt ki is vetne az asztalra öt pengőt banknak. Kifogatná őket az ingükig . . . Ki valamennyit, mert van neki egy jól bevált fortyélya, amit nem győz le senki. Mély szomorúság fogta el, hogy neki csak itt van helye, hol nem kéri a borárát, se a forintokat nem kell letenni az asztalra. De hátha mégis elmenne? . . . Valami ellenlálhatatlan inger kergette, amitől nem bírt megszabadulni.

Felé kacsintgatott a rőfös bolt.

Egyszer valamikor járt ebben a beltban. Jó forgalmú kis bolt, sok vevője van. Ott biztosan van pénz. Látta, hogy a zsidóné a puli fiókjába tartja a pénzt. Lehet, hogy éccakára is otthagyja. Jó volna megnézni . . . és . . . Aztán be lehetne nézni Számihoz. Lehetne nyerni, úgy hogy csak úgy dülne a pénz . . .

Úgy támadtak ezek a gondolatok, mintha valaki tálcán adta volna elő, hogy megbűvölje vele Andrást, aki csaknéz . . . vágyakozva nézi a fan-

tázia napsugaras rétjén a csillogó aranyakat . . .

Nemsokára fölkelt és elindult a bolt felé . . .

Még alig verte el a toronyban az óra az éjféli 12-öt, mikor ballagott hazafelé. Vidám volt. Nevetve csörgette meg néha a pénzét. De közben mindjárt eszibe jutott, hogy az ilyen sok pénznek lába van. Ezért elkomorodott és félve szorította össze mindannyiszor a kabátját. Nagygyönyörűsége telt néki, mint érezte az ezüst forintok keménységét, közben a papír bankókat, mint ezüst forintok, megcsúsztak a selymes papíron. Jóformán mibe se került, meg se dolgozott érte. Könnyű szírel verte megkártyán a gazdag Csepét. Galamb Mihályt, a de-rekegyházai erdőkerülőt is ellátta úgy, hogy csak az inge maradt.

— Tudnak is ezek valamit . . . ? Ezek ? . . . — kurjantott önelégülten. Több, mint száz forintot összenyert, mert most százhatvanhárom forintja van összesen. Ez pedig nagy pénz. Annyi pénz, hogy mindjárt tehenet is vehetnek, meg disznókat is. Még butorra is futja! Még még marad is. Soha a világ életében nem volt ennyi pénze. Hanem . . . mert az ilyen szegényt könnyen gyanúba veszik. Erre megint megszeppent. Ha valaki látta, hogy a Kohnék boltjába járt. Onnét való a pénzből ötvenegy pengő . . . Akkor leültetik érte. Meg az ötvenegy pengőt is elveszik. Erre még jobban megszorította a zsebjét. Mintha csak érezné, hogy ez a pénz, ami nem az övé, mind ki kívánczozik a zsebéből. Vigasztalni kezdte magát, hogy nem látta meg senki, mint a rőfös boltba járt. Hisz' óvatosan csinálta. Olyan csöndbe nyomta be az ablak fiókot, hogy még csak a kutyá se vakkintott rá. A korcsmába se rakta ki a pénzt. Nagy zsugorin csak annyit vett elő, amiben megbízott, hogy megnyeri a másik tétjét. Alig négy forinttal kezdte. Észre se vették. Ez nem pénz. Ennyi pénze, még egy szegény béresnek is van . . . Elhatározta, hogy otthon nem árul el semmit. Hanem másnap éccaka is elgyün kártyázni. Kevés pénzzel gyün, majd a többit eldugja. És neki jó mély gödröt kint a veteményes kertben a tökindák alatt, ahol sűrű ember magasságú paré van . . . az lesz a legjobb hely neki. Szinte örülni is kezdett azon, hogy nem kell bent hálni a házban, mert az asszony haragszik . . . csak soká tartson a haragja, még meggyül a pénz! . . .

Már csak három ház volt a faluból. A nagy uccavégin állt egy zsupotós alacsony ház. Mécs világított ki azuccára. Ilyen késő időben meglepte a fényesség Andrást. Nem emlékezett rá, hogy ki lakja a házat, azért benézett rajta.

Egy jó cimborája, Török Pali volt benn a házban a feleségével. Az asszony az ágy szélén ült, Török Pali meg előtte egy széken. Az asszony beteg lehetett, mertigen sápadt volt. Az ember ez bánthatta. Valami nagyközös bánatuk volt, amitől nem tudtak sokáig mozdulni. Még szót is alig váltottak. Nézi András a két embert, nézi sokáig. Míg egyszer csak elkezdi Pali:

— Az apám nem ad . . . akár mint is kérleltem, nem ad . . . aszongya éjj úgy mint tudsz . . . neki se adott az apja . . .

— De mikor a fia felesége halálán van?...

— Akkor se ad... nem adott az sose... egy fiának se... vad szive van minden Töröknek.

Az asszony lehajtotta a fejét.

— Így köll elpusztulnom. Alig van bennem szusz... Ötven pengő miatt kell meghalnom, mert nincs a háznál pengő...

— Ingyen nem gyógyítanak a doktorok?...

— Az operációhoz kéne a pénz...

— Hát a mi doktor urunk mit mond?... ű ehön nem ért?... hisz szögény vagy...

— Asszongya a kórházba köll mönni vele.

— Kórház... kórház... pénz... meg ötven pengő... —

Töprengett az ember.

Olyan keservesen mondta ezt, hogy a szája sirásra görbült.

Az asszony megijedt, hogy sirmi látta az urát.

— Jajj, né epossze értem magát, majd meggyógyulok...

— Ha a halál megvált... hanem ezt nem várom meg. Nem engedem be a halált.

Az asszony érezte, hogy már jegyese a halálnak, azért így könyörgött az urának:

— Ne... ne báncsa az Istent. Ű küdi el hozzám a béke angyalát...

Az ember felugrott a székről és a sublót elé állt. Feszület volt a sublóton, kicsiny gipsz feszület. Annak beszélt:

— Nem... az Isten, a jó Isten tán nem is akarja, ahogy meghalja... kinek négy pici gyereke van, nem akarhatjá.

— Hát olyan nagyon szeret?...

— Nagyon szeretlek Orzsi...

— Még a betegséggel is?... Ilyen nyomorultan is szeret?

Az ember belenézett az asszony szemibe:

— Mindig nagyon szerettelek... Hanem ha möghalsz...

Osszerántotta a száját. Hangot szorított balé, de grimászt vágott helyette. A keze pedig ökölbe szorult. Borzasztó volt a nézése. A haláltusájukat vívó emberek nézhetnek így tehetetlenségükben.

Felugrott a székről és kiáltott. Ordítva kiáltozott:

— Hanem még sé halsz mög... nem... nem... nem engedöm... értöd-e Orzsi, nem engedöm, hogy möghajj... Ha kell, hát más hajjon meg helyötted, mert pénzt szerzek... Még máma vagy reggel...

Csak ötven-pengőt. Egy krajcárral sem kell több, mint ötven pengő...

András majdnem kövé meredt kívül az ablaknál. Mit akarhat ez az ember, csak nem megy el leütni az apját?... Azt a kegyetlen vad Törököt, aki biz megérdemelné, ha valaki más ütné le...

De a tulajdon fia... a fejében motoszkálni kezdett a pénz. A pénzze, amit kártyán nyert... mög a zsidó asszony pénze is... Lám, neki van pénze, pedig az ő felesége otthon nem beteg. Annak nem kell az operáció... még csak megsemondja otthon... Neki másért kell a pénz...

Nagyon megsajnálta ezt a két küzködő embert. Annaira megsajnálta őket, hogy szívesen adott volna nékik ötven pengőt. De ha meg tudják, hogy honnan van apézn...? Nem... nem tudhatják meg. Pedig... Elgondolta, hogy mekkora örömet szerezne ezzel. Hátha meg meg-is gyógyítja ezt a beteg asszonyt! Ha ők is így szeretnék egymást... Még négy napos házas csak; de már nem alszik otthon, hanem odabitanol a faluba. Aki kártyázni van, az mind bitangol. De hát mért bitangol?... nincs ő néki helye otthon?... Otthon a kis felesége mellett, aki biztosan sír... Eszibe jutottak az almák... Ha sír csak azért sír...! Az almák! A pénzcsemő meghúzta a vállát. Vajon hány zsák almát lehet venni ennyi pénzen...!?

Nevetni szeretett volna rajta, de fanyar mosoly ült a szájára.

Kivánt valamit, maga se tudta mit. Enni is szeretett volna, már dél óta nem evett. Mohón enni valami jó meleg ételt. Még csokolni az asszony száját. A felesége száját!...

Már nagyon ráéhezett.

Valami ellenállhatatlan vágy erőt vett rajta, hogymegőlelje az asszonyát... De így...?

Menten elvörösödött, mint a pénzekre gondolt. Ezekkel a kezekkel nem érhet hozzá... Hanem... Tán, ha avvel a két emberrel bent, akik a gondtul nem tudnak aludni, jót tenne...? Isten bizony, ha ezekkel mégis csaklót tenne...?

Az ablak mögött elfűtták a mécesst.

András erre megmozdult, két marékrő fogta a kabátja fél zsebjét amelyikben a pénz volt és a pénzcsemőt bekte az ablakon.

Csőrpölvé hulltak le az ezüstök az ablakdeszkáról a kanapéra.

Bent nagy ijedelem támadt.

— Jajj, ha most meglátták!

...Egy ugrás és a falu szélén volt.

Belenézett az éjbe.

Előtte kigyózott a nagy fehér országút, körül ültetve fákkal. Azok mögött tanyák. Tíz-húsz-száz. Kis fehér-falu. Tanyák. Tisztán, hófenéren, álomba merülve... Fölötte pedig a világot beborító nagy mindegség tartotta a szárnyát.

És... ekkor megint érezte magáról, hogy ő fizta, minden mocsáktul megtisztult ember.

Hegyi István

Fodor, Nemzeti Áruház

Szeged, Kárász és Kölcsey utca sarok

Harisnyák

Legjobb

Szövöttárúk

Keztyűk

árúk

Fehérneműek

Nyakkendők

Legolcsóbb

Bördíszműárúk

Kalapok

árak

Ernyő, sétatob

Kérem áras kirakataimat megtekinteni!

Elhagyatva

Elveszette űdöng a déli verő, hodályaink körül,
 Gyönyöreink székeségét fölhabzsolták a forgószelek.
 Magányosságunkból nemsokára szomszág patakzik,
 Pedig ő előttünk inceleg, bozontos homlokunkba
 márciusi levegőt, meg ezerjő álmokat ísvall,
 Egyszer ugyis ölébe vetjük busa fejünket, ő csak
 azok a nemerék ne tördelnék tölgyeinket.
 Felfogott könnyeinkben kifeszlenek sötét szemei,
 Gádoraink muzsikává porlasztják, a ráuk szabadult tömböket,
 Hiába minden gyomos kerteken zuhanunk keresztül,
 Mulandóság vonaglik örjögő arczainkon,
 Szemfödélünk alatt is meghalljuk a havasi kürtöt.
 Ha a csókák csapatát beterejlük a fészerbe, ugy gömbölyű
 karjain szundikálnak napjaink.
 Velünk repülhetne delejes éjféleken,
 Iszalagok tekeregnek a holdudvar peremén,
 Megroppadtan állunk,
 Komorságunk fensikjain tűzhányok örve szaggatja az eget,
 Sarkantyus-virágok megérintik a göröngyöket,
 De ő nagyon messzevihette egyetlen, véres csókjainkat.

Kormányos István

**Tartós,
 olcsó,
 elegáns**

C I P Ö K

Engelsmann Soma fiánál

Cégtulajdonos
 Engelsmann János

SZEGED

Széchenyi-tér 6. Lányi-cukrászda
 mellett

Cigaretta- és
 cs. hüvelyek a legolcsóbban
 beszerezhetők a

Jankovich trafikban

Fogadalmi templomnál, Iskola uca 29. sz.

**KOROKNAY
 NYOMDA**

Szeged

Templom-tér 3.

Telefonszám: 17-91

Ágoston Ernő rézkarcja :

PÁHOLYBAN

GÜGYÜ, GÜGYÜ . . .

Gügyü, gügyü Döncike,
 Nékem is van lányom,
 Éppen mint te picike,
 Meglátom a nyáron.
 Húszesztendő, recece,
 Asszony lesz a Döncike,
 Lány marad a lányom,
 Neki is lesz picike,
 Éppen mint a Döncike,
 Dajka lesz a lányom,
 Gügyü most még picike,
 Megfujtom a nyáron.

JÓZSEF ATILLA

Aranycsináló

Valami szűk nyílású öblös üvegedénybe tévedt légy monoton zümögése kavargatta türelmesen a megvastagodott csöndességet. Alkonyodott. Az őszi mezzel borított fákat halk szellő bolygatta, és behallatszott a csupasz ágak zizegő egymáshozverődése. A bukó nap fájdalmas sugára bőséges paszmakban dőli be a hatalmas, boltíves ablakon, melyeknek füstölt üvege szivárványt pompáztat padlón, tárgyakon és a bánatosan összehajló falakon.

Feketébe öltözött, hajdan alkalmasint sudártermetű, öreges férfi ült az egyik hatalmas támlájú karosszékekben. Halovány, beteges sárga kezei önfeledten motoztak a szék cifra faraványain. Egy álmos macska ült a férfi csontólén s néha ránézett az elmélyülten gondolkozóra. A teremnyi szobában két téglalap alaku asztal roskadozott a legkülönbélebb tégelyek, olvasztók és vegyszereket tartalmazó tubusok, edények alatt. Az egyik sarokban a füstös, sokat-használt tűzhelyen parázs szunyókált s a rajta álló edényből keskeny csikban száll föl a hűlő folyadék fátyolos pára-ja . . .

A macska ijesztő görbébe görcsösítette karcsu derekát, majdki egyenesedett, belenyalt bársonyos talpába, mintha tisztálkodni akarna, de aztán anélkül ugrott le a földre. Az elgondolkozó föleszmélt. . . Fáradt szemei tévován tekintettek az ablak színes ciradáira: És a megcsömörlöttiek neimtörődömével, oly könnyel nézte sorra egykor körülérdekelt s rajongott tárgyait, hogy még a macska is megállott egy pillanatra, hogy megcsodálja gazdáját . . .

Akkor fölállott a férfi s ablakhoz lépve kitérte annak egyik szárnyát. . . Hosszan, némán meredt kifelé s csak pillái rebbentek meg olykor. E mozdulatlanság olyanná tette a termet, mintha a legteljesebb ma-

gányban, valahol a légürben állna: egyaránt távol élöktől s megholtaktól.

A macska is abba hagyta már rég a sétát s okos szemekke l meredt a tűzhely fekete nyílásába, minthacsak bizton tudná, hogy arra, a kormos résen keresztül vezet az ő utja, az élet, szerelem, a megváltása: a háztető felé. Összegubadt, vágybeteg alakját szinte sorvasztotta a nagy áhítózás. Azután rajtért tolvajként sompolygott odébb, amikor gazdája örvendező kiáltással integetni kezdett kifelé s így megfigyeletlen maradt kijejező testtartása, mely méltó lett volna ama festői ecsetjére, ki hangos jókedvev és illatozó egészségel rontott a szobába.

Üdv neked én jó barátom! — kiáltott vidám szeretettel a festő, majd bohókásan hozzátette:

— . . . és üdv e ház minden lakóinak: bájos feleségednek, az isteni szépségű Ismeretlenkének, aki olyan a te komorságod mellett, mint az első hajnalcsik keleten, mikor még homálylik nyugaton. Ugyancsak üdv: öt apró gyermekednek . . .

Egészséges, piros arca szinte belevörösödött az erőlködésbe, hogy egyhuzamban mondja el beköszöntőjét.

— Üdvözölve légy . . . Látom: vidám és könnyelmű vagy, mint rendesen . . . — válaszolt a másik és bánatos vonásain mosoly derengett.

— Ó! Ó! . . . Dehogy . . . Én is savanyodom, mint te . . .! Megkocsonyásodik a lelkem . . .!

A magas férfi vonásai ismét visszamerevülnek és borongó kifejezése mögé rejtette gondolatait. Látszott rajja, hogy nem mondanivalóit keresi, hanem azon töpreng: elmondja-e gondolatait? . . .

— Az enyém se . . . — tért aztán ki a beszéd elől, amit már nagyon sürgetett a festő érdeklődő arca.

Am az nem elégedett meg ennyivel, mert nyugtalan lénye nem állhatta a szólanságot:

— Hanem?

De a fekete ember csak hosszas hallgatás és sürgetés után nyitotta szókra ajakát s akkor is lassu, késlekedő beszéddel, mintha féltene gondolatait, e meleg, pelyhes fiókákat az idegentől:

— Velem másként történt . . . Tudod, azt szokták mondani: a „lélek szellem“ . . . Hm. Az lenne hát rendjén, hogy elszállt légyen... Csakhogy én így nem tudom elképzelni . . . Velem nem ez történt... Én úgy érzem, hogy egyszer, nagyot-lépésemkor kijelentettem magamból azt, amit ti léleknek neveztek . . . Igen: kimullott belőlem! . . .

— Ejh! Magányos, mogorva ember képzelgései! . . . Ha nincs úgy nem is volt soha.

— Ne hidd barátom! Ó csak ne hidd! . . . Tartottam én is nagy dolgokat, imádtam pályám s szerettem, miket nagyra tartanak! . . . Ma már?! Oda a vágyam, elhullott minden álmam: mindent oly céltalan teszek! . . .

E vergődő ígék tágra peckelték a festő szemeit és komoly ijedelemmel, fejét rázva válaszolt:

— Ilyet mondani...? Ilyet... mindent oly céltalan teszek...! Ba-

tom! Mi lelt téged...? Csak nem akarod azt mondani: Egyre megy szántok avagy vetek, nincs cél: céltalan a világ" . . .

A másik tagadólag rázta fejét.

— De hiszen ezt mondtad! . . . Nem ezt?! . . .

— Korántsem. A világnak nagyon is meg van a célja! A természet az nem céltalan: de önmagában s önmagáért van a célja; bátor gyerekek csak az, amit mi hiszünk.

Minden tiltakozásnál ékesszólóbb volt a festő megdöbben hallgatása. Hosszú némaságuk oly életfélő volt, hogy szinte fagyossá lett a szoba vígasztalan levegője . . . Aztán nagysokára megszólalt a festő. Bizonytalan, reszketeg hangja idegenkedve sikongott át a levegőn:

— Mikor volt nálad az öreg?

E bizalmaskodó szóval illették maguk között az udvar kegyeltjei: képviselők, szobrászok, tudósok a herceget, akinek bőkezűsége megkönnyítette számukra a megélhetést. Ám szavuk olyannyira fíztelet-teljesen hangzott, hogy a bizalmaskodás ellenére is alázatos volt.

— Tegnap.

— Remélem, nem untattad ehhez hasonlókkal? — kérdezte a festő kissé epés bosszúsággal.

— Nem!

Válaszolt röviden a másik és hangjának oly színezetet adott, mint aki befejezettnek tekinti a beszélgetést. De rövidke szünet után türelmetlen kapdosással folytatta beszédjét:

— Neki nem szóltam . . . Csakhogy neked, ki művésznek valod magad, számodra sok, sok keserű szóm van!

— Ne! Ne! Hagyjuk ezt! . . . Teljesen fölösleges . . . Ne haragudj; de félbe szakítom gyilkoló szavaid . . .

— Nem hagyom elhallgattatni magam! — csattant ki a fekete ember és halvány arcába vért kergetett a hirtelen harag. Aztán gátjátvesztett hegyi patakként gyöngyözött belőle a szó:

— Tudd meg te is! Értsd meg te is, mily szenvedés így élni! Tudd meg most, neked még van reményed! még nem késtél el úgy, mint én! Látod bőkezűen megnyitom előtted keserveim tárházát; nehogy vénségedre vedd észre, miként én! Dobj sutba mindent, ami élni hagy ugyan, de nem éltet!

— Tudod te mi az: művészet? . . . Megmondjam? Jó: semmi! És ép oly bárgyú a művészek dicsekvése és munkájukat nagyra becsülő gőg, mint szánalmas hetvenkedés, ha a csizmadia munkáját mindenkienél szükségesebbnek tartja.

— Nem értelek! Te hiábalóságnak tartod a mi munkánkat? — döbben elő a festő kérdése és tompa hangja mögül levertség érzett ki: Igaz, nem vagy művész . . . Dehát ez még nem ok arra, hogy hiábalónak bélyegezd foglalkozásunkat!

— De mégis megteszem! Mondom és állítom! Hiábaló. esztelen és csak időgyilkolás! . . . Igen! . . . Ez a helyes szó: csalás! Csaló volt, aki először vett tollat, ecsetet, vésőt a kezébe; csaló volt a pásztor, midőn sokágú sípján a zenét mívelte: csaló és gonosz! Mer-

holt dolgokba temetkezett, holtjá vált maga is. Ez kisebbik bűne. Gonoszsága ott kezdődött, amikor hogy semmittevéséről elterelje a figyelmet, nagyképűn kijelentette „Én nagy dolgokat teszek! Ezt nem tudnátok utánam csinálni. Én szikra vagyok, isteni szikra! Mert fölkellette mások becsúgyát és utána indult végtelen fömeg. Egyesek mert hittek neki; másoknak a munkátlan élet tetszett meg szerfölt. Gonoszok és ostobák: egyetlen fömegbe verődtek.

A festő gyűlölködön vágta el szavait:

Mást már látom kicsinyes gáncsoskodásod okait! Megirigyelted a mi munkánkat! Veszett ebként acsarkodsz reánk: de hiába!

— Hiszen épp ez keserít! — tört ki az aranycsináló, barátja utolsó szavai miatt.

De az félreértette és diadalmas áradozásba fogott:

— No lám! Vallod már magad is: az irigység lett mozgatóddá!... Mi mégis nagy emberek, kiválóságok vagyunk! Mi, a művészek, az istenség kegyeljei... Ám nagyon csodállak... Te beszélsz így?... Éppen te?... Ki még semmi bizonyosat el nem értél!... Ki vékaszám olvasztasz föl s prédálsz aranyat ezer alakban... híres aranycsináló! Hahaha!... És viszonzásul egy latnyit sem tudsz tégyeidből elővarázsolni...! Tán meddő munkádról akarod elterelni figyelmünket?

A másik lemondón legyintett:

— Túl kicsinyesnek ismersz és ez fáj... Ám vadjaidra mi

Perzsaszőnyegek

elismert kiváló minőségben, kizárólag

külföldi anyagból készülnek,

azok, úgy színezésben, mint minőségben, eredeti mintáikkal minden tekintetben a

valódi perzsákkal telvessik a versenyt,

bármily nagyságban jutányos áron kaphatók és megrendelhetők.

Rendelések legrövidebb időn belül krszülnek.

„GÁBOR”

keleti szőnyeg és textilszövődében

Szent István-tér 6. SZEGED Telefon: 9-74 sz.

A m. kir. keresk. miniszter által állami oklevéllel, aranyérmekkel és díszoklevéllel kitüntetve

sem igazabb cáfolat, mint bevallásom: számomra már csak klimakterikus napokat jelez a kalendárium!

— Ó barátom! kit koros művész létedre szeretettel számítottunk magunk közé, mert miként mi, te is lényegeket, értéket keresel tégelyeidben; . . . e bajdon bizton tulkerülsz, ha szavaimat megfogadod. Figyelj: mindég mondtam: te, kinek a Muzsákhöz kéne fordulnod, a béna tudományhoz, holt betűk dermesztő havához hajlasz. Ezért kerül téged a siker: az áldott méhű muzsa, mert nem tűrheti a tudománynak eljegyzett kétes udvarlását. Ládd-e? Ajánlanék én neked egyet . . . Szakíts e kettős friggyel s eljegyezve magad a fitkok tudójával, csak néki élj. Csak így találhatod meg áhitott gyermeked, a majdan apját, annyát megöelő aranyt.

Az alkimista bágyadt mosolya érthetően mutatta sajnálkozását a mondottak felett és szavai megbocsájtó szeretettel, emelkedett hangon eképen szólottak:

— Rössz helyütt keresed barátom szavaim indítékát s épen ezért nem haragudhatom rád, bár vádjaid sulya nagy és igaztalan . . . Most, hogy ennyire meggyanúsítottál, nem tudom, mondjam-e, ami oly nagyon vágyik szóvá lenni . . .

Elgondolkozott. Közben a macska ölébe ugrott s az imént megkezdett mosdózását apró, szapora dörgölésekkel folytatta. Aztán kényelmesen elhelyezkedett gazdája ölében. Az pedig megszólalt:

Im . . . A lomha évek fűgén jártak el azóta én fölöttem, hogy

Ha

**elegáns,
íartós és
jutányos
á r o n**

C I P Ó T

őhajt, keresse fel

Kossuth ucca 21. szám alatt

Farkas István

cipész-mestert

ránctalan arccal és kedéllyel beléptem mostani hajlékomban. Ismered-e a vegyszerek és eszközök nagy, nagy sokadalmát? Mind valamennyit magammal hozám s tán ezeknél is főbb volt tanulságom...! Több?... Dőreség! Bár akkor szentül hittem, hogy céloim, merész terveim!... Különben ezeket eléggé ismered még ama koromból, mikor hittem őket... Ma már...? Csalás! Onánítás!

— Ó! Ne légy ily szigorú... Hisz nem szemrehányásként mondtam az előbbiket...

kiáltott hirtelen a festő s ijedten nézett eltorzult arcu barátjára

— Ne szakíts félbe! Őszinte beszédem hisz nem oly nagy hiba... E szavak értelme csak az újabb időben gyászos valóság... Eleintén?... Ah! szép idők... Boldog önbizalmam, tudattalanságom élő korszaka:... aranykorom! Tudósnak éreztem magam. És tudos is valék... Ma tudós vagyok s ez keresztm énnekem... Tudás, ó szörnyű láz. Gyótró kétségek eredője s a halálos mindegy bölcsője... Mily nagy képű beszéd. Tudás, vég, halál, bölcső... Te pedig ülsz, ülsz, mintha néma lennél s nem hiszed szavam... Ma még aranykorodban élsz.

Mig visszaemlékezte előző szavait, bánatos arccal hallgatott.

— De hagy fejezem be... Nem untatlak kísérleteim elmondásával, hisz úgy sem értenéd. Elég az, hogy az átdolgozott napok, a végig veritékezett éjszakák gyümölcse megtermett, s tudásom készen állott. És ez: arany csak aranyból lesz. Ha tegnap tudtam volna meg, nem bántana. De csaknem kétségbe ejtett akkoron. Itélj magad; életem derekán vettem észre, hogy útam kátyuba vezetett. Amikor delelőjén áll az emberélet. Duzzadó inakkal, lobogó tettvágygal és erő...? Azt is érzék én magamban épen eleget... Lesújtóbb volt számomra ekkor az eszmélés, mintha a talaj megindult volna; tátongó ingovánnyá változtatva bérbes hegyeket és sivataggá az édeni völgyet. Kiegett vágyaim nagy krátère: odalelt életkedvem. Fájón láttam, hogy céloim főbbé nem lehet. Eleinte még magam sem hittem. Nem tudtam s nem akartam elhinni, hogy éltem vágya, célja, vége: testetlen semmi legyen. Napokig éberájulatan éltem: agyam tompa, kezem reszketeg és kísérleteim vagy százszor megcsináltam, de az áhitott cáfolat sehol, sehol... E tudásom szinte megbénított. Oly egyhangú állapot volt ez, hogy, gondolom a halál se másabb... Napok multak. Akkor sokat töprengtem azon, mitévő legyek? Tudtam, hogy igaz eljárásom az lenne, ha Hercegünket fölvilágosítanám... De mondd, tehetem-e azt? Akkoriban ment olyan rosszul a sorsa és egészen bizonyos: örületbe hajszoltam volna... Még élt az öreg boszorkánymester Teodore, ki élte végét temérdek aranypocsékolással tette emlékezetessé, bár azelőtt sem volt főcérnye a takarékoság, csupán Hercegünket kíméltem galád hallgatásommal, mert nekem már úgy sem volt élet az életem. Pályám délibábnak bizonyult; a pálmák-sz eget árnyas sétaút sáros dülővé változott. És hallgattam.

Az aranycsínáló sápadt, csontos ábrázatán keserűség homálylott. Szavaiból mindinkább el-elmaradozott előbbi heve, amelyekből a véde-

kező ember füzessége csillámlott elő és látszott rajta, hogy kifárasztotta a visszaemlékezést.

— Ejh... Hiszeg vagy nem, csak őt kíméltem. Hisz én szokhattem volna messze földre, távoli, dúspénzű pártfogókhoz, de ezzel is csak az ő szívet gyilkoltam volna. Mert mi más lett volna első gondolatja, ha nem az, hogy célomat elértem s most rút hálátlanul másnak vittem azt, ami elv szerint mégis csak az övé... Később — bár ne tettem volna — felkerestem Teodoret s így szóltam: Jó öreg, én már tudom, amint alkalmasint te is, hogy a mi munkánk sivár és hasztalan. Majd apróra elmondtam neki mindent, szívem őszintébben soha azelőtt meg nem nyíltott senki előtt. Ő kinevetett. Csillogó, itt-ott pelyhesen kopasz fejét szatir képpel, hitefenkedve csóváltgatta és epe-zöld szembeiből érthetően villogott felém agra: „Ime, ez az én kollégám. Így, így... Tudatlanságot mímel, hogy gyanúmat elringatva, könnyebben leshesse ki titkaimat. Jól van. De csalódik az átkozott, mert én, ki mindig gyűlöltem a családságot, hallgatni fogok.“ Így is tett. Hallgatott előttem, kísérleteimet, melyeket felajánlottam, hogy igazam megvédésére neki bemutatok, mindannyiszor visszautasította. Röviddel azután, amikor elérte mindannyiunk közös sorsát a haldoklás, ki tudná megfejtetni, mily szándéktól vezettetve, Hercegünktől így búcsúzkodott:

“... Aztán csak bízalom, bízalom, mert, ha én nem is, Bonavent megszerzi Onnek Hercegem a nagytitkot, mely boldog derüvel fogja beragyogni késő napjait. O sokat, talán már eleget is tud ahoz.”

Néhány pillanat múlva érkeztem ágyához, de már csak hült tetemét találtam. A Herceg komoly, megfontolt szavakkal mondta el az elhunyt utolsó sóhaját. En dühöngő szitkokkal támadtam az elköltözöttet, mert dőreségével örök hazugságra kárhoztatott. Am ez mit segített rajtam Inkább a Herceg gyanúját erősítette meg, aki egy vagyonnai összeggel azt a parancsot adta, hogy egy hónapon belül mutassam be neki elért eredményeimet... Mit tehetem volna...? Cselt eszeltem ki. Rövidesen meghittam magamhoz a Herceget, a boszorkánymester Teoderától táított titokzatozással. Este történt, lámpát nem gyújtottam. Csak a tüzhely rőt parazsa világított s fedezte csalásom álnokságát. S amikor kvartyogó rotyogogással forni kezdett minden tegely kotyvaléka, összeöntögettem azokat és a jó-eleve elkészített aranyat, egyes forintlyal helyeztem el benne. Mikor óvasztócédnem kihült diadalmas képpel emeltem ki a szináranyat. És armányos beszéddel elitettem véle: rövidesen oly tőkélyre számítok jutni, hogy egy florentusi értékéből fizányit büvölök elő... Szegény Hercegünk... Mily végtelenül boldog volt!... Hogyan örült!... Csaltam, de mást is tehettem, hisz a vén Teodora szavai után, őszinte szavam galád hazuságnak vette volna Mást nem tehettem... O barátom ha te át tudnád érezni igazszi szenvedéseim...! El tudod e hinni, hogy már tört vásároltam önmagam kipusztítására? Nem tettem meg... gyáva voltam... Tudom, hogy sorsom most már örök marad és látom tiéteket is. Mert ti is alkímisták vagytok: keresők, kik annak bizonyítékát fogjátok majdan megtalálni, hogy lehetetlenlét kerestek... Csalo vagyok én is. Majdan belátod szavam igazát: mindánvian ezt tesszük. Borzadá-

lyosabb tudás már nincs e földön, mint önéletünk céltatanságának szörnyű tudata. A bibliai szolga talantumai vagyunk mi mindég, hajszojúk a vadat, kérgesítjük tenyerünk a föld turásával, vagy bármi semmittevással élünk is.

Elhallgatott. A szoba rég az éjbe hullott és nem lehetett látni a festő mély, elgondolkodó vonásokkal mintázott arcát. A parázs is rég kihamvadt az elárvult tűzhelyen s csak a macska foszfortűzű tekintete világított zöldes fénnel.

Künn mindinkább erősödő szél ostromolta a sóhajtó fákat, valahol félig-csukott ajtó nyikorgatott kesergően és apró, sírhantszerű kupacokba sodorgatta az őszi faleveleket . . . Csak nagysokára szólalt meg elcsönnesedett halk hangon :

— Herceg bizott bennem, de azért néha megismételtem aranycsináló mutatványomat . . . De úgy érzem magam, mint, aki elvesztette sulyos nehéz-vasalású ékszeres ládája kulcsát. Eleinte azért emésztettem magam, hogy miért választám e pályát? . . . Aztán rájöttem : mindegy. A többiek époly értelmelen dolgok után vágyakoznak, mint én. Mind, mind alküismták vagytok, kik nem a pusztá élésben keresitek a drága ragyogó aranyat, hanem az élet dőre foglalkozásaiban. Mert a mi életünk sok, sok célja nem az életé. És alcímia az életünk . . .

Síri hangon tört elő a festőből :

— Nem . . . Nem lehet . . . Nem hihetem . . . !

A másik keserűen mosolygott :

— Pedig így van . . . És ezért mondtam csalásnak a művészetet, mert nem élet, nem célja az életnek : haszontalanság. Amíg erre rá nem jössz : nemcsak másokat . . .

— Elég! elég, elveszett ember ; ne tovább . . . Sűrű olajjá válik itt kedélyem . . . Megyek! Futok, mert én is elveszem . . .

szakadt ki a festő kétségbeesése és menekülve rohant ki a szobából. Lábai alatt visszhangozva dongott végig a hombárszerű folyosó ; a néma ház öblös hangokat lehelt és rekedten esapódott a szárnyas kapu.

Amikor pedig megint a csöndesség lett úrrá a házon, a macska félénk nyávogással kéredezkedett kifelé. Az aranycsináló babusgatva engedte ki állatját, majd lámpát gyújtva, unafkozva bámult annak arany-sárga lángjába és messze ifjuságára gondolt, mely sivár, örömtelen és hatalmas fölírásokkal körülbástyázott volt.

Gerentsér József

Fodor, Nemzeti Áruház

Kárász és Kölcsey ucca sarok

Külföldről újabban nagy mennyiségben érkeztek :

HARISNYÁK

NYAKKENDŐK

KALAPOK

Ia nehéz selyemsálak 45.000

Bokavédők 53.000

Valódi mappa bőr keztyűk, férfi ingek stb.

Szabott árak!

Finale

Sors ur! Tisztelek s illő hódolattal
meghajtom előtted azt a fejet
melynek fájt már, hogy nem tud hajolni.

Vágytalan vagyok már és fáradt.
Hiszem a hihetlent is: akard.
Hiszem: jó az alázat is.

Sivatag-lelkek erdőt dalolnak.—
Megtöltöm én a dalt az erdőrei
s kietlen pusztaságba futok.

Jó. Ha akarod, leszek lemondó,
élettel, hittel megalkuvó.
De nem leszek soha komédiás.

Jó. Leszek csöndes, daltalan ha kell.
Mosolytalan. Senkit se bántó.
S nem fogok soha el menni innen.

Minden vágyat kioltok magamban,
mint lámpa-lényt, hogy magam legyenek,
álmatlan, csöndes szomorúságban.

Nem vágyok majd a hegyek közé sem.
Nem megyek el. Magamra zárok
ajtót, ablakot, napfény se érjen.

Akarod: leszek ájtatos. Béna.
De hagyd meg a könnyet. Bánatom.
S akard: nem fogok soha akarni.

Hagyd, hogy egyszer még nevessek rajtad.
Üres, üres vagy, de ur vagy és több ez.
Hát jó. Most már rendelkezézzél velem.

ÉRZEK VALAMIT . . .

Érzek valamit, amit nem tudok
rímekbe öntenii;
Van egy égő tűz, amit nem lehet
Soha eloltani,
Hiába futok kóbor utakon . . .
együtt fut az velem:
Nem tudok előled kitérni te
égő nagy szerelem.
Mint örök mécs ugy világítja be
szívemnek rejtekét.
Ég benné a dal . . . s némán hallgatom
az örök, szent zenét.
Ég a dal, de hogy mi fáj, nem tudom
rímekbe öntenii,
Lángoló nagy szerelmem szavakba
Nem tudom költeni.

Vass Géza

BUGÉR ANDRÁS

Bugér András kifordult a korcsmából, felült a könnyű homokfutóra, aztán neki az országutnak. Porzott az út, amerre fulott a kocsí, elhagyott mindenkit, pedig a lovak, mármint a Kaszás, meg a Ráró, nem is kaptak biztatást se felülről, se oldalról, megkevésbé alulról, a has felől. Csak nyultak betyárul, mintha éreznék, hogy nincs józan eszénél a gazda, most aztán kifuthatják egy kissé magukat. Meri Bugér András, Felsőtanya egyik leggazdagabb parasztja, különben meg szokta fogni a gyepőlőszárat, vagy ha ez nem segített, akkor nekinyomta két lábát a fűrécnek, mikor is megfeszült a szíj, aztán lejebbadta a Kaszás is, meg a Ráró is, most azonban hagyta a két állatot, mire azok csak még jobban ollóztak, a gazda meg ült szótalan, nem látva, nem hallva semmit, pedig az utolsó elhagyott kocsiból rákiabált egy hang.

— Emarad a tengőjszeg, Bugér gazduram!

Őda se neki, meg se hallotta a kiáltást, ami csak rászédés

„VIHAR”

sapka kalapüzem / Szentháromság ucca 54. szám

Nagyban és kicsinyben: Egyruházati, diák és polgári sapkák, ugymint felszerelési cikkek. Minden formájú tűzött fiú és leányka kalapok. Legujabb modellű nőikalapok. Férfi, nőikalapok formázása, festése, vasalása a legolcsóbb. Részletfizetésre is. Hozott anyagból munkát vállalunk.

akart lenni, merthogy az elhagyott kocsin Gácsér gazda ült, régi haragosa a bepityizáltak. Fújtak a lovak, kezdett melegük lenni épúgy, mint az ülésenülőnek. Kigombolta Bugér a mellényt, aztán lefordította a kocsit egy oldalra. Hogy miért, azt nem tudta volna megmagyarázni senki, legkevésbé maga Bugér. Balra fordított, holott jobbra kellett volna, hogy a hazafelé vivő utra térjen. Ez így tetszett neki, illetőleg a pár liter bortól megkötyagosodott másik Bugárnak. Mert két ember lakozott az öregedés küszöbe felé baktató parasztemberben: a józan Bugér, mely okos, higadt, megfontoló volt ugyis, mint családapa, ugyis, mint sógor, koma, köröszta, körbeli, gazdálkodó s a másik Bugér, mely akkor váltotta fel előbbi, ha már lenni volt két liter, mikor is megátalkodott, nyakas, büszke, sokszor gőgös és szertelen, amolyan „rájött a bolondóra” hasonmás lett. Ilyenkor, mikor „rajta volt a kozarek” össze-vissza tett mindent, de soha nem úgy, hogy megharagudott volna érte az ember. Megtette például egy ilyen órájában azt az öreg nem öreg, hogy bornyuzás” közben ráütött Kisilus Péter balkezére, mire mentenkiesett a megütött kezéből a kártya, de harag nem lett belőle, merthogy felkacagott az öreg nem öreg.

— Csak azért vót, Péter, hogy möglám, nálad-é a tök disznó...

Erre nem lehetett mit felelni, mégkevésbé haragudni, hiszen nem pénzre ment a játék, csak időtöltésből, merthogy unta magát otthon az öreg, a társaságot meg nagyon szerette, aztán a megtámadott Kisilus is jómódu gazda volt, az egész jelenet közben vígan szivarozó Dalladó Esván gazduram is rá-érős és tréfaértő kétszázholdas gazda volt, úgyhogy felkacagott végeredményben a triász s a cseppet sem haragudó Kisilus indítványára hatalmasat ittak.

Az oldaluton is továbbnyultak a lovak, kigyóztak, Bugér meg csak ült, sőt a szarat is letette. Kezdett józanodni. A gyors vágatás, a szorító szellőfolyam kiáztatta fejből a mámort. Már vissza tudott gondolni arra is, hogy két nap óta nem volt otthon. Vállat vont. Otthon a legény, az egyetlen gyerek, otthon az asszony elintézik azok a munkát. Ő dolgozott már eleget, most mulathat egy kicsit. Ezzel el is intéződött a kétnapos kimaradás, csak az volt a bökkenő, hogy hova is megy mostan. Ezt mostmár maga is szerette volna tudni. Kissé széjjel-nézett, aztán felvette a szarat.

Wigner Testvérek cégnél, Szeged, Kárász-ucca 10.

selymek, szövetek

legnagyobb választékban kaphatók. Telefon 11—87

— Arra a — mondta magában s a keresztutnál újra balra fordított.

Lassabbodtak a lovak, Bugér meg feleszmélt. Nincs is ő olyan idegen helyen, hiszen mindjárt az egyik Bugér tag következik, egy darabban negyven hold buza. Lám-lám, okosak az állatok, mármint a Kaszás, meg a Ráró, mert ők a ludasak abban, hogy erre járnak. Kedvükre volt bizva az induláskor, hogy merre menjenek, ezt az irányt választották, most aztán gyerünk. Percek mulva már saját földön gurult a kocsi. Az őszi vetés gyönyörű. Hogy bomlik a mag, hogy nő a kalász... Amott meg szántanak... Odanéz Bugér. Mégegyszer odanéz. Most megdörgöli a szemét.

— Ű a, az Andris.

Hogy elmotyogta a szavakat magában, befordult a dülőtra. Márcsak megnézi, mit művel a legény. Nem is egyedül van, de vele van a két béres is... szántanak...

— Hát persze, hogy szántanak! — üt a homlokára Bugér — mégpedig a kukoricának...

Szinte örült, hogy ilyen józan. Rácsapdosott a lovakra. Egy-két pillanat, már helyben is vannak. A legény meglátja az apját. Átadja az ekeszarvat a béresnek, aztán odamegy a kocsához. Mig araszolja az utat, az öreg Bugér szeme falánkan legeli a fiu alakját. Van is mit legelni. Sudármagas, szélesmellű,

Dívó
plasztron speciális
készítője

Schmödl József

úri szabó

Szeged, Iskola ucca 14. szám

Elegáns uccai és estélyi ruhák a legujabb divat szerint készülnek

szöghaju, aztán iskolája is van; meg aztán egyetlen, meg vitéz is. Maga Horthy parolázott vele... Örmester volt a háborúban... Féltucat medáliája van...

Odaér a legény a kocsihoz. Köszön. Bugér csak nézi. A legény nem szól. Hosszu csend. Nagysokára odaböki az öreg.

— Oszti mit dőgozol?

Csak ugy mondta, hogy szóljon valamit. A legényfiu fel-néz a kérdésre. Sötét a szeme.

— Szántok... kend hejött is...

Nem volt erős a hang, csak amolyan szemrehányásféle, de a sötét szemek elárulták, hogy neheztel a legény a két nap miatt is. Mintha folytatódnék a mondat:... kend mög odamúlat két napja...

Összeráncolódik Bugér homloka is. Nem tetszik neki a finoman odavágott igazság. Szólni nem szól, csak hirtelen rágyöl a legényre. Hogy minő okok miatt? Hát sokan vannak. Ahogy ott ül a kijózanodott ember, szemben vele a nekilódult husvérizom legény, valahogy megtorpan magában... Érti, hogy öregsége alulmaradna egy esetleges birokramenésben. Az elerőtlenedés sötétül az erőteljesre. Aztán egy másik félelem. A legény tanult, négy középiskolát végzett katonáéknál. Szellemi-leg hatalmas fölénnyben van. Ismét alulmaradna... Es gög is

A legelegánsabb cipők

raktáron is mérték után kizárólag

RÚSZ PÉTERNÉL

SZEGED, ISKOLA UCCA 13

üti fel magát elsötétült szemében. Ha ő nincs, ma nem tanult ember a legény. . . Az ő pénze adott a szembenállónak mindent... Most meg miket mond . . .

És fellobbant Bugérbán a szilaj, gögös vadparaszt.
— Apád töheti!

Ráhuzott a lovakra, mintha szijat akarna hasítani a hátukból, azok meg úgy nekiiramodtak, mintha paraszt nyomnának a farkuk tövébe.

A legény állt, állt, aztán megrándult a karja, utána a lába. Elöntötte a vér. Befogott. Kegyetlenül verte az állatokat. Néha elbödült. A lovak meg véreztek. Mikor fertályóra mulva megálltak a kocsmá előtt, úgy rezgett az inuk, mint a nyárfa.

Bugér hamar lecsendesedett. Nem nézett hátra, nem látott semmit. Továbbgurult a kocsi, nagysokára a szomszédos földre érkezett, ahol Kisilusék szántottak-vetettek. Jókedvűen köszöntötte az izzadókat, tréfált velük, mintha mi sem történt volna, azok meg csodálkoztak a furcsa időben jött látogatón.

— Mit dőgoztok, mikó delel a nap?

— Régön vót a — szolt vissza Kisilusné, becsületes néven Bodó Jánosné —, asztán jobb vóna, ha kend is dőgozni segítöne . . .

Kétszer sem kellett mondani Bugérnak a szót. Leszállt,

Hódmezővásárhelyi Művészek Majolika és Agyagipar Telepe

Cserépkályhák, virágvázák, cserépedények nagy választékban állandóan olcsó áron kaphatók. Raktár a telepen, a nagy állomással szemben.

kikapta az asszony kezéből a paszulyt, aztán szórni kezdte két marokkal.

Sikongatás.

— Micsiná kend, haggya kend, ne bolondozzon kend!

Bugér csak szórta a paszulyt.

— Ha nőjön sűrűn . . . Segítök én! . . .

Mikor elszórta a husz liernyi paszulyt, akkor megállt és jót nevetett.

— Né ríjjanak, kikél a, oszt jó sűrű lössz..

Erre ismét nem lehetett megharagudni. Nem csinált nagy kárt, inkább jókedvet. Le is ültek pihenni a közben odajött gazdával. Beszélgettek alkonyatig. Hagyták a munkát, ráér holnap is, aztán Bugér ugysem hagyta volna dolgozni őket.

Este hazamentek. Bugér is hazakocsizott. Az asszony rá sem ér kérdezni, hogy hol volt két napig, mikor szalad a kis Kisilus gyerek, hogy megszurták az Andrist a korcsmában. Az öreg csak hallgatja a fia balesetét, aztán ráförmed a gyerekre.

— Möghótt?

— Nem.

— Hajjon mög! — ordítja, de már fut az udvarra, ahol ráhördül az egyik béresre. — Menten fogj, oszt hozd az orvost a városból, de ne érje a kerék a fődét!!

Alapított 1857-ben

E NDRÉNYI IMRE

Szeged város legrégebb, legmodernebb könyv, zenemű, papir és írószerkereskedése, a svájci köffer eufon (Telraphon) gyár helyi képviselője, gyári lerakata.

TISZA LAJOS-KÖRUT 43.

Angról

Detail!

Nyomda, könyvkötészet!

síbban. Már vágta a béres. Az öreg nyugodtnak teszi magát. A szomszédok is sietnek a hírrel. Megannyi késszurás az embernek. Mindig csak azt ismétli.

— Möghött?

— Nem.

— Hajjon mög! — adja a rideget, hogy kiszaladva az udvarra, megkérdezze a lótofutó cselédeket. — Möggyütt má az orvos!!?

Nem a válasz. Szagatja valami az öreg szívét. Hogy mi-
atta történt... Körülötte meg sápitóznak. A megszurtat is ha-
zahozzák. Az öreg bemenekül az istállóba. Lelkiismeretfurdalások emésztk. Hátha későn jön az orvos?... Minek is maradt ki?... Miért is volt olyan szigorú a fiuhoz?...

— Möghött? — kérdezetli, aztán be sem várva a választ, utánamondja. — Hajjon mög!

Megjön az orvos. Kis ideig benn van a házban, aztán el-
megy. Elszorul az öreg torka. Mint vadállat, úgy jár-kei az istálló-
ban. Bemegy a kis Kisilus gyerek.

— Bugér sógor...

— Möghött!?

— Mög.

Harmadnap két koporsót szentelt be a pap Bugérék por-
táján.

Jávorka Ferenc

Beszélek a lányról

üvegőre szikrákat sercent
vulkánok bizseregnek szemében a csókom alatt
kigyúlt kigyúlt körülöttünk az este
részeg kezekkel hempergünk a tüzek fölött
üvegőre szikrákat sercent
az éj taplójáig dobálom parázs szívemet

görnyedt pihenésem éjele alján
és mindenütt
gondolatai útjában állok
csipkeruhában jön felém banális parkokon át
üvegőre szikrákat sercent
vulkánok bizseregnek szemében a csókom alatt

Erg Ágoston

KOLBAY ILDIKÓ
AZ ORLOV

A Színház és Társaság fotóriporterének felvétele

S Z I N H Á Z

ROVATVEZETŐ: JENŐ ISTVÁN

A PRIMADONNA ÚTJA

Gelle Barnabás bácsi, a rimaszombati fényképész egy-pici lánykát beültetett a lavorba. Mosolygott és mókázott mellé.

Konyafülű, bársony bárányt, kétkrajcáros kereplőt, sipot, do-

Mi pedig sok kérő szóval, mindenféle igérettel elcsalltuk egy-pár napra a művésznőtől a féltett képet, hogy bemutathassuk a Színház és Társaság olvasóinak a riadtszemű ici-pici

KOLBAY ILDI

bot, meg minden más gyermekmenyországbéli gyönyörűséget szedett-veit elő. Azután meg nyomta a gombot a fekete lepedő mellett: kész...

Pár nap múlva Kolbay mama boldog érdeklődéssel sietett a fényirdába és hazavitte a kis képet, a kis Ildikó első fotografiját.

Ildikót.

A nagy művésznőt a kis lavorban.

Nem esett bántódása a képnek, visszaadtuk és most újra ott van a sok száz parádés képgyűjteményben, legalul, a legféltettebb helyen, ahol az ember az apró, de a legkedvesebb emlékeit őrzi.

A kis kép köré a kislány-élet kicsiny történetkeit gyűjtöttük össze és amíg Kolbay Ildikó manikűrözi a Tisza újratapétázott sarokszobájában a körmét, mi jegyezzük a gyerekkor apró mozaikjait.

Két és féléves korában már kiütközött az énekesnő a kis Ildiből — mondták a nagyobbak —, mert magyar nótákat páratlan szépen énekelt. Ahol magas volt a hang a pöttön nőnek, szép átmenettel csúszott egy-egy oktávval lejjebb. Pár év multával minden küplé a kicsiny kisujjában volt és hetnyolc éves korában nem is volt zsúr Rimaszombat úri fertályában, ha Kolbay Ildi nem szerepelt.

A kis csudagyerekből ekkor meg már kiütközött a primadonna: felléptidijért akart csak szórákoztatni.

Persze, csak a papa ezüst koronásaiért.

Igaz ugyan, és ez a kis krónika legfontosabb része, Kolba papa valódi szini direktori talentum volt, mert minden, a zsúrokra szóló meghívás idején, ahol a stereotip megjegyzés sohasem maradt el: „Ildit pedig okvetlen elhoozátok magatokkal” mindent megígért művészlánykájának és mint minden jó színházigazgató, a sok ígéretből csak a legkisebbet: a csengő

koronást adta meg.

Tizenhárom éves korában meg már igazi, vérbeli, hamisítatlan, nagy primadonna volt. Unta a délelőtt, délután való fellépést, mikor a „száma” következett volna — éppen úgy, mint a legnagyobbak — egyszerűen beteget jelentett.

Egy őszi napon aztán — lehetett vagy tizennégy esztendő s távolabbi vidékről kedves vendégei jöttek a Kolbay háznak.

Ritkán látott, jó vidéki népek.

Nagy volt a barátság Kolbay Ildikó és a vendégek között, egészen addig, míg valaki közülök meg nem szólalt:

— Hallottuk ám a hírét, milyen gyönyörűen énekelsz...

Istenem, Istenem, hát még ők is.

— Rögtön, kedves néni, kezeit csókolom, csak egy kicsit kimegyek.

Kabát, kalap. Gyors elhatározás. A szülői szigor minden réme a sutba került egy pillanatra és a kis primadonna bárátnőlátogatásra indult a városba. Szerencse, hogy a vendégek az esti vonattal továbbutaztak, mert biz' Ildikó elhatározta, hogy kibőjtöli őket. Este felé egyszer besurrant a cseleedszobába, ahol a szobalánytól megtudta, hogy még várják s erre újból utnak indult. Míg össze-vissza kerestették a vá-

rosban, a szomszédkislányéknál várta be, mikor elbucszáltak nagy sajnálkozva a fölött a jó vendégek, hogy nem hallhatták a nótázó kislányt.

Amidőn aztán bűnbánóan hazatért, a papa nagy mérgében nem szólt egy szót sem. Se jót, se rosszat.

Ez nagyon fájt.

Anyukával összeborultak, egy kicsit kisírták magukat.

Eddig a mese.

A dundi kezű, riadt szemű, fehér inges ici-pici nő addig nőtt, míg szűk lett, egyre szűkülte a rimaszombati iskolák padja. A rimaszombati úri kúria nemes csöndjéből Budapest lármája, a tudás, a hír vágya vitte vágató táltosán. Jól meg tudta ülni.

A zeneakadémia, az első felépés nagy sikere, az egyes álmások sok szép emléke nem való ebbe a cikkbe, e mellé a kis kép mellé:

nagy, szép, de fárasztó volt az út addig a másik fényképig, amit szintén ebben a lapban találni, amikor a szegedi színház színpadán, Az orlov harmadik felvonásakor a Színház és Társaság fotoriporterének lencséje előtt állt meg a primadonna fölfelé törő útjában egyetlen egy, ici-pici pillanatra...

Felelős József

Az interjuról

Jegyzetek egy riporter naplójából

Kik hogy adnak interjut és egyéb, eddig le nem irt dolgok

Lehet, hogy kissé szokatlan és furcsa ez a téma, de hát én úgy hallottam, hogy egy ilyen ünnepi számban kell valami furcsának, a megszokottól eltérőnek lenni. Most nekifogok, megpróbálom ezt a cikket megírni, amit más-kor nem mernék. Isten neki! Nem az én lelkem szárad rajta. (Elvégre van felelős szerkesztőnk is, úgyis mint Felelős József.)

Talán van ebben valami indiszkréció, miután intimitásokat fogok elárulni. S miután ezen intimitások — hogy úgy mondjam — elsősorban is rám vonatkoznak, az indiszkréciói magammal szemben követem el. (De megígérem, hogy magammal szemben sem leszek illetlen.)

Tehát térjünk a tárgyra.

Amikor a riporter elmegy interjuért valakihez, olyan dolgokat lát meg és érez, amiket az interjuban megírni nem szokott. Nem azért, mintha nem merné, vagy nem akarná, hanem, mert nem — tudja. Ezek rendszerint olyan megfigyelések, amelyek magát az interjut, mint olyant nem érdeklik, teljesen belső dolgok, amelyek akkor kizárólag a riportert érdeklik, s csak rá bírnak érdekességgel. Tehát ilyen belső érzéseket, ilyen érdekességeket fogok most leírni, melyek talán önökre is, ha nem is annyira, mint a riporterre, bírnak némi érdekességgel.

Jó néhány évvel ezelőtt történt. A szerkesztőm felküldött a primadonnához interjuért. Ez volt az első. A primadonnának már régen nagy hódolója (vagy talán még ennél is több) voltam, mint közönség, tehát ismeretlenül. A primadonnához első próbálkozásra nem sikerült bejűnom, mert — mint a szobalány mondta — a művésznő ágyban van. Végre harmadszori kísérlet után csak bejutottam. A művésznőt még akkor is ágyban találtam. Nagyon furcsa érzésem volt. Az ágy mellé ültem és mellettem fehér, csipkés ágyban feküdt a rajongott művésznő, akiért bizony nagyon sok igazolatlan órát mulasztoltam az iskolában. De ezt ő nem tudta. Én feltettem az előre elhatározott kérdéseket és ő felelt rájuk. Amikor elbúcsúztam, a művésznő kezét nyújtott és én megcsókoltam az ágyban fekvő művésznő kezét. Mire leértem az uccára, az interjuból mindent elfelejtettem. Ugy kellett hasból megírni.

Ugyanezzel a művésznővel történt három évvel ezelőtt. — Szintén interjuért voltam nála s az interju után kaptam tőle egy dedikált fényképet. Dátum nem volt rajta. Amikor arra kértem, hogy írja rá a dátumot is, tiltakozott ellene. Érdekes. Vajon miért nem akarta ráírni a keletet? Azért, hogy mindig olyanak maradjon meg az emlékezetemben, mint anilyen a fényképen? Erre nem tudtam feleletet kapni, de a dátumot azért — később csak ráírta.

Egyszer a kávéházban interjuoltam meg egy színészt. Mint mondja, ez a nap élete legboldogabb napja, mert most ad először interjut. Ezért örökre hálás lesz nekem. Mindenesetre nagyon megüsztelő volt rám nézve ez a kitüntetés, de alig hogy rátértünk a tárgyra, egy úr jött be a kávéházba, aki egy pillanatra elhívta tőlem az interjuolandó színészt. Azzal ment el tőlem, hogy azonnal vissza jön. Egy jó félórai várakozás után a kártya teremben találtam az én színészemet. Veszített. Az interjú nem lett befejezve még a mai napig sem. Én mindenesetre sajnálom.

*

Darvas Lilit az öltözőbe interjuoltam meg. Amikor bementem hozzá, nagyon kedves volt s mondhatni előzékeny, de egész beszélgetésünk alatt a tükör előtt állva puderozta magát. Én kérdeztem és ő beszélt. A tükörből figyelte, hogy jegyzem-e, amit mond. Közben mondott olyat, amit nem jegyeztem. Ettől kezdve már nem volt hozzám olyan kedves s amikor elbúcsúztam, meg sem fordult a tükörtől.

*

Varsányi Irénhez mikor felmentem, az az érzésem volt, mintha egy régi kedves ismerőst látogatnák meg. Nem volt benne semmi idegenszerű előzékenység, minden szava és tette közvetlen kedvesség volt és amit mondott, az nem úgy szólt, mint egy interju, hanem mint egy bizalmas beszélgetés. Amikor eljöttem tőle, úgy érez-

tem, mintha nem is interjuért lettem volna nála, hanem egy kis baráti traccsoláson. Ilyen érzésem egy interju alkalmával val egyedül Varsányi Irénnél volt.

*

Törzs Jenőt, a szálloda folyosóján interjuvoltam meg. A beszédjén észrevehető volt, hogy az interjúhoz nagyon hozzá lehet szokva s bár mit is kérdeztem, mindenre azonnal, a legbiztosabban felelt. Nem gondolkozott s mondhatni diktálta a ceruzámba a szavakat s amikor elbúcsúztam tőle, megkért, hogy lehetőleg szóról-szóra azt közöljem, amit mondott. Kérését természetesen teljesítettem.

*

Egy másik pesti sztár viszont azt mondta, hogy ő nem bánja, akármit is írok róla, csak lehetőleg minél többet és minél szebben. Ő mindenért vállalja a felelősséget. És ettől a sztártól havonta talán háromszor is jelennek meg interjúk — Pesten. Milyen jó is, hogy az újságíróknak némelykor van fantáziájuk. — Én nem csináltam meg az interjút.

*

Nem olyan régen egy fiatal kis színésznőt interjuvoltam meg a színpadon. Azt mondta, hogy ez az első interju, amit ad. S látszott rajta, hogy szokatlan néki ez a millió, egy kis lámpaláza volt, azt nem tudta, hogy hirtelen mit is szoktak ilyenkor mondani s talán akaratlanul is olyan sok szépet és kedveset mondott, amit egy ilyen esetben rutinisabb színésznő talán nem is tudna.

*
Amikor Alpár Gittához mentem be az öltözőjébe egy interjuért, első szava az volt, hogy megkerdezi, szépen énekelt-e. Amikor erre a feleletet megadtam, elkezdett beszélni szegedi emlékeiről, a szegedi előadásról és minden másról, csak Alpár Gittáról, a nagy énekesnőről nem beszélt. — Amikor eljöttem tőle, azt mondta, hogy ne siessek még. — Ez a kijelentés egész új volt előttem.

*

És végül még egy esetet. Négy-öt évvel ezelőtt arról értesültem hogy a Szegényházban van egy volt szegedi színésznő. Kimentem hozzá. Amikor megmondtam, hogy mi járatban vagyok elkezdett sirni keservesen nagyon szomorúan. Alig tudtam elcsittítani. — Sz. G. valamikor a szegedi színház náivája és most a szegényház lakója. Mindenről beszélt. Egy óra hosszáig társalogtunk és én mindent feljegyeztem. Amikor etbucsúztunk Sz. G. ismét sirva fakadt, megszorította a kezem és azt mondta, hogy még ne írjak róla semmit. Majd szól, amikor lehet. Azóta nem beszéltem vele. Ez volt életem legszomorúbb interjuja; Interju egy volt náivával a szegényházban. Nagyon szomorú cím.

*

Ez volna tehát néhány olyan eset, amiket egy interju keretében nem lehet megírni. Pl így külön, egy ünnepi számban talán igen. Lehet, hogy találnak bennük valami érdekeset. Nekem mindenesetre azok.

A nagyvezérkar

A Színház és Társaság fotóriporterének felvétele

ANDOR ZSIGMOND

Sok apró lépcső vezet, a színház központi „gépházába”. Andor Zsigmond és Görög Sándor birodalmába, az irodába. Ide fut össze ennek a hatalmas gépezetnek, mely százhusz embernek ad kenyeret s így százhusz családnak egzisztenciát, minden szála, innen indul el a parancs a színház minden zugába a kulisszák mögött, hogy a közönség elé csak a kész pompa, a csillogás kerüljön, hogy szórakoztasson és tanítson.

A párnázott ajtók mögül fi-

gyelő szemek kísérik az ország, sőt a külföld színházi eseményeit, hogy egyszer csak a direktor kiadhatta az utasítást: ez menni fog Szegeden is. Itt olvassák el a kiszemelt darabot, itt bújik össze a „vezérkar” a szereposztó tanácskozáásra.

Az előadási jogért járó millióktól, az utolsó díszletszögért a vaskereskedő által benyújtott számla összegéig itt úszik el tengersők pénz olyan kiadásokra, melyről a közönségnek fogalma

sincs, hogy az egy darab színhozatalához szükséges.

Két ember munkájának színhelye ez a nagyforgalmu helyiség: Andor Zsigmond a „jó”, és Görög Sándoré, a „rossz” emberé. A direktort mindenki szereti, hiszen ha valakinek baja van, a legszeretettelőbb hangon a titkárhoz küldi, az majd segít. Mert bizony ő nem igen ér rá apró-cseprő bajokkal törődni. — hiszen nagy baj is van épen elég.

A látogatók fogadása tehát Görög Sándor dolga; míg An-

dor Zsigmond a darabokat bújja vagy éppen mint karnagy dolgozik, ő elégíti ki a vendégeket. S bizony az iroda a legforgalmasabb helye a színháznak. Ide jön mindenki, aki pénzt akar és ki nem akar? Ide jár a színész gáziért, szabadságért, itt sírja el a bánatát, ha szerep kell, ha szerep nem kell. A fűtő útja is idevezet, ha fogytán a szén, s bizony Görög litikár a megmondhatója annak, még mi mindenért járnak ide az emberek, hogy mikor kor elmennek, mindenki őt szidhassa, a „rossz” embert, ki már tizenöt éve csinálja ezt s tudja, hogy azért senki sem haragszik rá s esténként mindenki a legjobb barát.

S a „jó” és a „rossz” embernek naponta tíz milliót kell összetereimtenie, hogy ne maradjon hideg a szoba s üres a tál 120 embernél s a közönség nevetessen és ne lásson semmi mást, mint fényt, kacagást és pompát, mert a színház irodájának csöndes, nagy munkájából egy hangnak, vagy egy makulányi gondnak sem szabad lejujni a szinpadig.

A Színház és Társaság fotóriporterének felvétele

GÖRG SÁNDOR

Tóth Mária Dankó-estje

Nagyon kisszámú közönség jelenlétében csütörtökön este tartotta meg Varjasné Tóth Mária Dankó nótacstélyét. — Nagyon kevesen voltunk az estén tehát anyone mint ahány embert Szegeden még érdekkel a magyar-nóta. Nem akarjuk bírálat tárgyává tenni a szegedi közönség szinpatiját a magyarnóta iránt de hát felesleges is. Ezt megtette helyetünk a közönség maga. Hiába az idők változnak. — cigány zene helyett jött a jaz-band és a magyar nóta helyett az angol zene. Talán így is jól van; ez is szép, e mellett is lehet mulatni, de messze járnak attól, amit V. Tóth Marcsa varázsolt élénk, páratlan erkölcsi siker során a héten.

Szegedi kis útmutató

— 6 darab többszínnyomásos térkép nélkül. A városnak e cikk után építése tilos. Minden jog befagyva. Szerkeszti: hóember.

Szeged szab. kir. vár. az ország második városa Délmagyarország és Délkerület szegedi alosztályának középpontja, városházával, börtönnel, sóházzal és ellátóintézményekkel ellátva.

Fekvése: A Tisza jobbpartján fekszik a város, teljesen sík vidéken, a körtöltés hegylanc völgyében. Hegyei: A Múzeum följárója 3246'208 mm. a görbe, egyenes pót- és forgalmi adók és a piaci árak. Legmagasabb csúcsai: gőzfürdő szénproblémája, a „Délmagyarország” irodalmi nivója, a helyi szerzők tehetsége. Fekvése nagyszerű, minden uccáján gyönyörű kilátás nyílik az üzletek kirakataira és a Közkórház sebészeti osztályára. (Lásd: Korcsolyapályák).

Lakosainak száma kb. 130.000-re rug. bár legföljebb 10 százalékkuk futbalista. Különb. békésen és kevésbé békésen oszlanak meg vallásfelekezetek szerint. 80% katolikus, 8% százalék református és 10% százalék filozsemita.

Éghajlata: bent a szobában, fűtött kályha mellett egészen kellemes, de még az ablaknál sem kellemetlen. A külső hőmérsék kissé mérsékelt, de azért a borszesz hőmérők csak akkor fagynak meg, ha knt hagyják szegényeket a hidegben, ami igazán nem humánus eljárás.

Mondák beszélnek el egészen valószínűtlen históriákat, azon őskorból, midőn állítólag bizonyos „Nap” nevezetű ismeretlen előéletű (talán pékmesteri

foglalkozást űző) úr polgármesteri működése folytán nevezetes dolgok mentek végbe. Így példának okáért a nagy Tisza gleccserben ismeretlen tartalmu anyag lett volna, mely magas hőfokánál fogva arra a célra szolgált, hogy melegedjenek benne az emberek; amikor is a gondos rendőrség vigyázott arra, nehogy bárki is — elkápráztatva a melegtől — még véletlenül télikabát nélkül merészkedjen fürödni és ezáltal ott drága egészségét veszélyeztetgi.

Története: Szeged a még történelem előtti korban alapított, de a belügyminiszter nem-sokára betiltotta. Atilla király itt tartotta székhelyét, de arra nézve, hogy a Kasban vagy a Tiszában lakott-e, megbízható adatok híjján nem mondhatunk bizosat. 1492-ben Kolumbus fölfedezte Amerikát, amire a Dugonics-társaság tagjai közé választotta Brontel Károly okleveles költőt. Vagy 150 évvel később uralkodott XIV. Lajos — de neki kevés hatása volt a város kialakulására, mely mind nagyobb mértéket öltött; végül is megnyílt a városi kegyérüzem és a mézsárszék és ezzel a fejlődés befejezletnek mondható. Szépészeti szempontból legtöbbet a nemrégén Hirdessen a Színház és Társaságban

várt és elmaradt királylátogatás lendített rajta — akkor építették a két gyönyörű oszlopot a Gizella-téren, melyek olyannyira felülmúlták Trajanus nevezetes oszlopát, hogy az szégyenében elbujdosott — és meg sem állt Rómáig — ahol ma is látható.

A város nevezetességei

Az útas, amint a vonaton megérkezik — nagyszerű pályaudvarunkkal találja magát szemközt. Hatalmas épülete külön azt a célt szolgálja, hogy a vezető rögtön tudja, hol kell megállítani a vonatot. A nagy betűs „Szeged” fölírás a peronon viszont azért foglal helyet, hogy a szegedi vonat tudja, hova kell jönnie és nehogy a vonatvezető annak a tévedésnek legyen kitéve, hogy például Debrecenbe jusson városunk helyett. Az állomásról az Indóháztérre, melynek legnagyobb nevezetessége az a sinpár (megtekinthető d. e. 8—11-ig, d. u. 3—6-ig), melyen a villamos járnai szokott. Ezekhez a lefektetett vasdarabokhoz fűződik a multak magas fejlettségének emléke, amikor is villamoskocsik közlekedtek. A villamos egy rendkívül komplikált szerkezet volt, mely azt a célt szolgálta, hogy az utasoknak legyen mit betolnia a városba. Egyellen hibája az volt, hogy ha kevés az utas, nem bírták tolni — ilyenkor várni kellett, amíg többen lesznek. Ézen elavult közlekedési eszköz ma már bizony idejét multa s nem sok időbe fog kerülni, hogy a lassan dőcögő villamos kocsikat,

Edizon legujabb hallatlan találmánya: a lóval húzott vasút helyettesítse. Mennyivel egyszerűbben és kényelmesebben oldják meg az ótasok közlekedését, kizárva a sok bajt a nagyszerű kocsik, melyek húzóerejét egy délceg paripa fogja szolgáltatni.

A város belsejébe eljutunk a széles Boldogasszony sugárúton, amelyet onnan ismerhetünk fel, hogy a házakra nincs más uccának neve fölírva.

Nevezetesebb épületei: a Piarista gimnázium és a Fogadalmi templom, mely azonban nem itt épült fel, hanem 300 méterrel arrébb és minden nap 2—4 óráig látható, amint két tornya éppen elhajlik.

Előtte a régi Demeter-templom csonka tornya áll, amelynek bontásakor a XIII. századból egy teljesen ép kacsatojást találtak. Ebből kelt ki a nevezetes kacska, mintha a torony valaha török minarett lett volna.

Nem messze innen festői romokat találunk, miket a nép máig is Vízműtelep-nek nevez. Ez valószínűleg jéggyár lehetett, hajdan, ahol rettentő hófokra folyósított jeget ölmbelekbe (lásd: a mai szalámigyártás) töltötték és így szállították házhoz borzasztó áron. E romok csak sivár korok emléke, amikor is talán még nem hevert az uccákon hó és jég — ezeket az elsőrendű használati cikkeket pénzért kellett bevásárolni.

A Jókai-uccán a Dugonics-térre jutunk, ahonnan távcsővel nagyszerű kilátás nyílik a hideg-

ben befagyott bankokra. Majd a Kárász-ucca következik — mely a Széchenyi-térre visz, amelynek legszebb épületei még nem épültek föl.

Itt áll a Városháza, mely rögtön felismerhető arról, hogy fölötte egytorony van órával, mely szinte másodpercnyi differencia nélkül mutatja azt az időt — amely már elmult. Innen pár lépésnyire találjuk a „Kulturpalotát” amint Móra Ferencet őrzi. Elöl két oroszlán nyujtódzik ugyancsak hasonló célokért. Fölfelé menet rábukkanunk a „Városi színház”-ra, mely azokról a helyi szerzőkről ismerhető fel, akik állandóan körülötte settenkednek.

Pár lépésnyire kezdődik a Kossuth Lajos sugárút, melyen keresztül az utas — ha már tele van Szegeddel — egyenesen a rókusi pályaudvarra juthat. A kiskörút keresztvezésénél itt az úgynevezett Artézi-kút, de csak truccból, mert Petőfi nem róla írta, hogy: „Ennek is valaki egy kopott tatisznyát akasztott nyakába. Mintha mondta volna: Menj Isten hírével, mit állasz itt hiába!”

Továbbhaladva a Sugárúton találjuk a Tűzoltó laktanyát, amelyre állandóan vigyáznak a tűzoltók, hogy ki ne gyulladjon. A Nagykörút keresztvezésétől távolabb a Mars-tér található, melynek környékén Szeged mű és rongy gyűjtő negyede terül el. Végében álló nagy épületben viszont azok a gyűjtők laknak, akiket ide gyűjtöttek össze, hogy büntetésüket kitöltsek. Pontosan ezért nevezzük az épületet a Csillagnak. Kü-

lön bírósági jogerős engedéllyel a börtön meglátogatása bárkinek meg van engedve.

Kifelé haladva tovább a Sugárúton egymással szemben találjuk a Gázgyárat és a Dohánygyárat. Ez a szomszédság gazdasági szükségszerűség folyománya, amennyiben a Gázgyár állítja elő azokat a bűdös gázokat, melyeket odaát rögtön a szivarokba töltenek minden dohányosember őszinte elragadtatására. Valamivel még kijebb áll a kefégyár, mely ama kefék előállításával foglalkozik, amiket a kegyes olvasó épülésül pirulákban szed be — jelen útműtató elolvasása után. Majd a Rókusi-tó érdemes a megtekintésre, melynek partján a környékbeli lakosság sétaközben, azok pedig, kiknek nem áll módjukban e szép környéken lakni: rádión — élvezhetik az esteli szimfónikus béka-hangversenyeket.

Innen már csak egyetlen lépés a rókusi pályaudvar, amelyen át szintén el lehet menni külön városunkból.

Ha netántalan akadna utas, aki még maradni óhajt — azt kár volt idáig kikisérni, csak a Kossuth Lajos sugárút közepéig vigyük el, hogy ott vegyék gondos vizsgálat alá. (Lásd; Elme és ideggyógyászati klinika).

Hölgyek ?

aki karcsú, fess akar lenni, keresse fel

Endrényiné Schatz Magda
fűzősalónját

Somogyi ucca 15.

Pletykapad

Ünnepi köntösbe öltözött ez a szám, melyben e sorok megjelennek, illik tehát, hogy alkalmazkodjunk a kerethez s ne bántsunk senkitem, hanem írjuk meg a fizetát valót úgy, hogy senkire haragudhasson meg érte.

Bizony sokszor a legjobb akarat mellett és megtörtént a baj. Így történt nemrégiben; az egyik színésznőről megirtuk, hogy mivel szórakozik esténként, hát nem meharagudott a színházi rovatvezetőnkre, pedig az olyan ártatlan volt a cikk megírásában mint egy megszületett bárány (Találó a hasonlat: az sem tud írni.)

Illik, hogy néha napján a szerkesztőség is pellengére kerüljön e rovatban. Humoristánk és lírai költőnk beroszdásodott elméjüket jobsorsra érdemes segédszerkesztőnkön élesztik s váltig vitatják, hogy szerelmes Ladomerszky Margitba. Még majd addig magyarázzák, hogy bekövetkezik a baj s tényleg szerelmes lesz — ami ugyan ugyan nem lesz valami nagy baj. Sőt!

Ha már az újságíróknál tartunk, ko'legiális szivességéből elárulom az egyik kritikusknak, hogy azt a bizonyos drámai színészt is másképp hívták, amikor megszületett s azon a kifogásolt előadáson, vele együtt mindenki az volt, ami neki nem tetszik.

Juhász Gyulának már jó néhány hete egy koszorú verse jelent meg az egyik szegedi lapban. A

napokban összetalálkozott egy jó ismerősével, miről is beszélgethettek másról, mint irodalomról s szóba került a mesternek az a verse is mely a költő magányát oly megkapóan festi.

— Csodaszép az a vers — mondja az ismerős. — mikor írta mester?

— Még ősszel Vásárhelyen, a Bibó banketten — válaszolja Juhász.

— Nagyon szép... — kezdi újra az irodalmár, de Juhász Gyula mosolyogva félbeszakítja:

— Azt elhiszem, hiszen Ladomerszky mellett ültem, mikor írtam.

Ebben az irtózatos hidegben, ha nincs a színházban bemutató, ugyan hol lehet a riporter mint a kávéházban, hallgatja a zenét s néha kénytelen tudomásul venni olyan dolgokat, melyeket fenhargon mesél el valaki a szomszéd asztalnál

Igy aztán már el kell mesélnünk a hét színházi afférjét, mellyel egy hölgy újságot el az egyik operettszínésznek. Arról volt szó, hogy a színház egyik színpatikus hölgytagja na meg az idegességéről és heves temperamentumáról ismert, színházhoz tartó úr, kölcsönösen inzultálták egymást.

Lovagias utra persze nem terelődött az ügy, pedig milyen szép cikket írt volna az első férfi és nő között lezajlott párbajról, szenzációraéhes riporterünk.

Megjelent

kiadásunkban Jávorka Ferenc
120 oldalas novelláskönyve a

Családbomlás

Ára 50.000 korona

Kritikák a kritikáról

A napokban egy este a szinpadon arra lettünk figyelmesek, hogy a kritikáról, „mint olyanról” beszélgettek. Az egyik a következőket mondotta:

— Csak egvszer a színészek kritikálhatnak a kritikát, akkor megmutatnánk, hogy . . . stb., stb.

Nagyszerű, gondoltam magamban. Már meg is van a karácsonyi körkérdés. És minden habozás nélkül, minden ott található színészt megkértünk, hogy mondja meg a véleményét a kritikáról. Ime a válaszok betűrendben:

Bilicsi Tivadar

— Mint kezdő színésznek, nehéz erre válaszolnom.

A közelben álló Rogoz közbeszól:

— Igen tessék nyilatkozni. Ön fiatal ember, nem kell mindentől nőügyet csinálni.

— Hát nyilatkozom is — mondja Bilicsi. — A kritikát mindenesetre nagyon fontosnak találom.

Faludy Kálmán

— A kritikáról? semmit sem. Sohasem foglalkoztam ilyesmivel.

Fenyves Sándor

— A kritika ujságoktól és egyénektől függ. Van olyan kritika is, amit figyelembe sem vesznek.

Delly Ferenc

— Röviden meglehet mondani: A kritika kell.

Gábor Mara

— Herczeg Vilmos a napokban ezt mondta nekem: Mara, három évig gondolkoztam azon, hogy a hangod a pulykáéhoz, vagy a páváéhoz hasonlít, míg a napokban egyik kritikus jóvoltából megtaláltam a helyes kifejezést: a xaxofonhoz.

— No látja — mondja Gábor Mara — ennyi haszon van a kritikából. Legalább tudom, hogy mihez hasonlít a hangom.

Harsányi Miklós

— A színész azt a kritikust aki jót ír róla, dicséri, aki pedig rosszal, azt szidja. Ez a színész.

Rogoz Imre

— Én nem mondok semmit, velem úgy sem foglalkozik a kritika. Én nem szorzk, sem nem eszlok — a kritika szerint.

Szentiványi Béla

— A kritika, ha hozzáértő és komoly, akkor szükséges, mert nevelő hatással van úgy a színészre, mint a közönségre.

Trillap Ilonka

— A kritikát mindnyájan egyformán respektáljuk. Bármennyire is nagyképű és beképzelt valaki, bármennyire is mutatja, hogy nem érdekli a kritika, mégis hatással van rá.

Ezek a színészek kritikái a kritikáról, avagy karácsonyi ajándék a színészekről a kritikusoknak.

Cserzy Mihály

halála nagyon nagy veszteség mindannyiunknak, kik tudjuk értékelné a magyar életet. Mert Cserzy Mihály is az igaz magyar poéták közzé tartozott, az alföld, a szegedi tanyavilág pompás piktor, kinek a szívében színné tudott válni a magyar lélek derüje-borúja, egyaránt. Mint költő, jellegzetesen szegedi volt, az első egyike, aki feltörte a szegedi ugart, szíveket hozott ki a parlagi szürkeségből. Mint ember, mintaképe volt a szerényeknek; soha sem elegyett bele a nagyhangúak, szemérmellen szabadversenyébe, mert ettől megőrizte lelkének tisztasága és önérzete. Vidéki magányban élt és dolgozott a szellem világosságánál egy jobb és szebb jövőért s ez a munkássága még el fogja nyerni méltó jutalmát, közhíres lesz, az ő napsugarai beolvadnak szívünkbe, az ő estéi, vagy reggelei sokáig fogják kápráztatni szemünket. Becsületos magyar poéta szállott vele sirba, de alkotásai meg fogják állni az idő kritikuszizontagságait, a magyar irodalomban helyét kap, ahol őrizni fogja emlékét.

Nyomatvány és gumibélyegző szükségletét legelőnyösebben készíti a Koroknay-nyomda, Templom-tér 3.

MŰKEDVELŐK

Kísértetek, Ibsen drámája a Munkás színpadon. Nagy feladatot tűzött ki maga elé ez a derék műkedvelő gárda, amikor arra vállalkozott, hogy Ibsen egyik legértékesebb és legnehezebb művét, a Kísérteteket mutatja be a munkásságnak. Az előadásról a legjobb hangon szólhatunk. A szereplők mindegyike kitelt magáért. Csányi Maca volt az előadás lelke. Hangjának van drámái színe, a helyes hangsúlyozásban azonban még nincs teljesen otthon. Oszterné a nem neki való szerepet tőle telhetőleg elég jól játszotta meg. Stern Dóri Oswald szerepében bebizonyította, hogy kitűnő műkedvelő, ugyszintén Barót József és Szabó Ferenc is.

Kecskeméty Sándor

úri divat szabó

Szeged

Horváth Mihály ucca 5. szám

*Elegáns
uccai és estélyi
ruhák a legújabb
divat szerint
készülnek*

HALLÓ . . .

— Hát tényleg igaz, hogy Sugár Gyula otthagyja a színpadot?

— No nem egészen így áll dolog, ugyanis az Apostolok éttermeinek lett az üzletvezetője s mint ahogy mondja Sugár, ki akarja tanulni ezt a mesterséget s aztán, ha felszabadul, önállóítani fogja magát.

— Nahát igazán sajnálom, hogy Sugár Gyulát nem fogjuk többet a színpadon látni.

— Dehogynem, hisz addig is, amíg új állásában van, megmarad a színháznál és fog is játszani.

— Hát akkor mi készítette mégis erre a hűtlenségre?

— Sugár nem lett hűtlen a színházhoz, sőt lehet mondani, hogy nagyon kevés színész van, aki olyan rajongója a színpadnak és hogy mégis, bár fájó szívvel ott fogja hagyni a színpadot, annak okát tisztán az anyagiakban kell keresnünk. De reméljük és hisszük, hogy Sugár Gyula elhatározása még sem végleges.

— No dehát mondja csak . . .

— Semmit sem mondok többet. Majd a jövő heti számban bővebben.

— Hát akkor megtudja-e mondani, hogy szerdán este az Orlov előadásán nevette úgy el magát a jazz-band egyik tagja a színpadon?

— Látja én ezt is tudom. Hát kérem a dolog úgy történt, hogy Gábor Mara künn állt a színpadok mögött és mindenkit odahívott, hogy figyeljék meg, hogy nevetetteti meg a jazz-band-istákak. És ekkor a Gábor Mara egészen előre ment a színpadokhoz és . . . és . . . és becsület-szavamra röhögni muszáj . . . ha . . . ha.

— No de mondja már!

— Nem, igazán, így telefonon nem lehet. Majd máskor.

— Nahát megálljon csak!

— Más érdekes újságot tud-e?

— Hogyne. Faludi Kálmán elutazott Csehszlovákiába vendégszerepelni.

— A Goldstein Számmal?

— Dehogy, a Vén gazember. Süt a nap és Doktor urat fogja játszani.

— Na és most valami nagyon érdekese.

— Ez is van Idő: péntek délben. Szin: Görög titkár irodája, jelen vannak: a színészek majdnem teljes számban ákontó végett. Egyszerre csak egy irtozatos robbanás történik és a színházi iroda olyan hirtelen kiürült, hogy Görög titkárnak élvezet volt nézni.

— Na és mi okozta ezta robbanást?

— A tüzre fa helyett szénét tettek s miután a kályhának ez nem tetszett, hát kiadta magából. Görög titkár azt mondta nagyon örül, hogy megismerte a kályhának ezt a hasznos tulajdonságát és ha jövőben megint ilyen tömegesen fognak jelentkezni ákontóért, akkor . . . ne is mondjam.

— De tudok még ennél is nagyszerűbbet. Egy új téli színházi vicc: Mi a különbség a zuzmára és Gábor Mara között?

— ?

— Az, hogy a zuzmára rends erint hideget csinál . . .

— Na, és Gábor Mara?

— Hát olyan nehéz ezt eltalálni? Kezeit csókolom — 0 —

Mélyen leszállított árak!

Tekintse meg kirakataimat!

December végéig nagy karácsonyi vásár köfött és szövött árúkból!

Mélyen leszállított árban gyapjuból készült nőikabátok, svetter, sál és sepkák, női és férfi divatmellények, trikoáru, női, férfi és gyermekharisnyák, keztük és divatselyemsálak. Mielőtt szükségletét beszerezné, győződjön meg rendkívül mérsékelt árainról. Igazolt tisztviselőkné 10 százalék engedmény. —

Az Ariadne köfött és szövöttárúgyár részvénytársaság elárúsító helyén

CHILLA RAYMOND cégnél SZEGED Tisza Lajos-körút 32. szám

Színházi emlékeim a nem is olyan régmúlt időkből

Boldog diákévek... 17 év... Tavasz ébredése... mikor mint diáknak két nagy gondom volt. Először is, hogy miként lesz kész a következő napi valami, amit leckének is nevezni szoktak. Másodszor pedig a diákhely.

Ezen időkből engeddd meg, ó minden udvarias ujságíró által nyájásnak nevezett olvasó, hogy néhány részletet meséljek el neked... Este fél hét. Édesanyámra ránéztem azval a két okosnak nevezett szememmel. Anyám ilyenkor tudta, hogy mit akarok és kiolvasott a markomban 16 krajcárt. Ilyenkor elfeledtem, hogy diák vagyok és hogy tanárok léteznek is ezen a gömbölyű globuson.

Rohantam a színházba, hogy a drága jó Czéli néninél az első sorban foglaljak helyet. Nem bántam én, ha passió játékokat is játszottak. Én mentem. A sok színházba járás megzavarta a fejemet és minden áron színész akartam lenni. Egyszer egy szén-, vagy tudomisen milyen szünet jött és én délelőtt felmentem a színházhoz s egy szigorú karmesternél jelentkeztem a... kórusba. 17 éves voltam és rámfogta, hogy basszbariton hangom van... Ide gyűlnék mind a térre, jár a nép fel s alá... kellett énekelnem. Énekeltem. Ha most hallanám ezt a hangot, menten kitagadnám magam a családból. Másnap újból jelentkezni kellett volna, de elmaradt. Nem lehetett,

mint egy rémes gát, ott állt előttem az iskola...

Ha már nem lehetek színész, hát gondoltam egy nagyot és merészet. Beosztottam úgy az életet, hogy a kecske is jóllakjon és a káposzta is megmaradjon, illetőleg a diák is megmaradjon és a színészet is meglegyen. Egy szomorú őszi napon az összes kurázsimat összeszedve, felmentem a színpadra és jelentkeztem az ügyelőnél, hogy én statisztálni akarok.

Az első „felléptem“ a „Molnár és gyermekében“ volt. A színen végig kellett vonulnom, mint szellemnek. A fehér lepedő alatt úgy reszkettem, mint a miskolci stb. stb... Meghallgattam a pulzusomat 104-et vert.

A „Kék mazurban“ történt a második debü. Itt már egy kis baj történt. A második felvonás fináléjában nekem s még egy pár sorstársamnak a színpadon mint lakájoknak át kellett vonulni ételes tálakkal. Rátkay főrendező megadta a jelt, hogy vonulhatunk. Már a színpad közepéig mentem, mikor a fenti ur, még ma sem tudom milyen okok miatt reprodukálhatatlan szavak kíséretében azt mondta — jöjj vissza te marha — és fogtam magam és vissza imbolyogtam. Rátkay lezavart a színpadról. El voltam keseredve. Harmadnapra megvígasztalódtam.

„Művészi“ pályám legkellemesebb emléke a „Bob herceg“ volt. Timár Ila kreálta a címszerepet. A második felvonás-

ban ama híres gárda egyenruhájában voltunk felöltözve, amely „viharsebesen tört az ellenen át.”

A színpad hátterén volt egy ház, ahol az imádott nő, illetőleg Ica egy erkélyen áll, Bob herceg pedig a sűgölyuknál hátrafordulva énekelte a szerenádát. A gárda pedig a rivaldától körülbelül két méterre sorban állt a színen végig. Én a gárdisták között deli alakomnál fogva éppen középre kerültem és Timárlla éppen én felém fordulva énekelte — Érted eped a szívem s érted a gilárom, mire én úgy elkezdtem izzani, hogy ha még 2 percig ottállok, kiégek a ruhából és csak lakk csizma, fehér nadrág, zsinoros mente és kard maradt volna a rivalda előtt. Ezen éjszakán nem bírtam aludni. Borzasztó volt.

Ezek után elhatároztam, hogy operétben nem lépek fel többé. Nem gyerekek való az.

A negyedik baj a „Lőcsei fehérasszony” előadásán történt. Itt már szerepet kaptam, amennyiben egyedül mentem be a színpadra. A szerep szerint — Örmester bilincset a szép asszony kezére — végsőóra nekem kellett kezére bilincset tenni és kivinni a színpadról. Amint belépek nagy katonásan a színpadra, a nagy drukokban elfelejtettem bilincset, vagy más valami szerszámot vinni magammal. Megvoltam ijedve, de ebben a pillanatban egy mentőöletem támadt. A „Lőcsei fehérasszonyt” karon kaptam és és mintha egy bálteremben sétálnánk, kikísértem a színpadról.

A szezon vége felé áttértem

az opera szakra. Az operaelőadásokat két okból szerettem ... „A második a zene volt.”

„Traviata” első fevonásában lakáj voltam és a címszerepet Nagy Katinka énekelte. A Bórdal előtt pezsgőnek nevezett vizet kellett felszolgáltatnunk a vendégek között. Két lakáj végezte ezen funkciót, az egyik, a színház nemrég elhunyt rendezője a Rajnai Loránt, a másik pedig alulírott.

Mikor Nagy Katinka elé értem, azt hittem, hogy összeomlik a világ. Nem vett észre. Ezért mentem én lakájnak, hogy még észre se vegyen. Nahát. Csalódtam.

Erre vissza adtam potyagyememet és nem mentem fel a színpadra. Azóta fájó, de kedves emlékekkel csak a nézőtérre járok. De újra potyagyegyel. F. J.

A hazai festőművészek

képeiből a napokban a vidéki arányokban minden eddigi kiállítást fölülmuló, gyönyörű gyűjteményes expozíció nyílt meg Szegeden. A kiállítás anyagát Kraszna József hordta össze sok hozzáértéssel a magyar képkultúra terjesztésének nemes intenciójával. Örömmel köszöntjük mi is e nemes célzatu expozíciót és külön felhívjuk olvasóink figyelmét e rendkívüli alkalomra. A kiállítási helyiséget a Kárász utcában, melyet ez alkalomra a világhírű Singer varrógépüzlet igazgatósága engedett át, tekintettel a nem eléggé méltányolható kulturális célzatra, Iványi-Grünwald, Kada Alajos, Láposy-Hegedüs, Neográdi Antal, Siligai, Udvari Géza és a kiváló értékek sorozata töltik be. A rendező a kiállítást a karácsonyi ünnepekig tartja nyitva belépődíj és vételkényszer nélkül. —k

SPORT-REVÜ

Délkerületének 1925. évi atlétikájáról

A magyar égen vándorutjukat járó felhődarabok akadálytalanul léphetik át a trianoni határokat s hoznak fájdalomtól eltelt üzeneteket a multról, jövőről... De emlékeztetnek a jelenre is a maga szomorú tényeivel... S midőn Délkerületünk ez évi atlétikájáról akarunk beszámolni, mindenekelőtt megállapíthatjuk, hogy a beszámoló nem lehet teljes, hisz az Ujlakiak, Ambróziak hiányzanak belőle. Arad, Temes, Bánát, Bácska fiaival együtt, kik most idegen színekben versenyeznek s ezzel már nem is szolgálhatják, a régi ideát... Beszámolóinkban a történeti igazság kedvéért, azt sem feledhetjük el, hogy a sors véghetetlenül keserű iróniája következtében a régi Délvidék természetes központja, Szeged déli határváros, Cegléd pedig északi határ lett... De ezen időtlenne formált Délvidék is a régi szellemtől áthatva, megtette a számára kijelölt utat s a déli határon őrt állva, de kelet felé is fenyegetve, a magyar feltámadás pirkadó sugarait lövelte szerteszéjjel s mutatott példát a győzelmet elérni akaró kitartó eszelekvésre...

Ha, a magyar atlétika ez évi eredményeit nézzük, örömmel állapíthatjuk meg, hogy az mindenütt

a fejlődés — jövőt biztosító — fokát elérte s hogy a nevelő munka mellett másik kötelességét a magyar ügy propagandáját is, sikerrel megtette. S ha a magyar atlétika déli hajtásait tesszük kutatás tárgyává hasonlólt állapíthatunk meg. De a fejlődés sokkal többre becsülhető, az nem a trénernek, szakszerű mindennapi tréningek, pályák stb. kitermesztett eredménye, hanem a magyar öserő, sportra termettség bámulatra méltó terméke, amely előbb — utóbb minden téren méltó vetélytársa lesz az eredményeik által elbizakodott s az eredményeiket féltő pesti bajnokoknak s rekordereknek...

Délkerület atlétikájának legszebb s legfontosabb bizonyítéka az, hogy ez évben is sikerült a vidéki hegemoniát megtartani s a vérvesszések — egy Áczél, Villányi, Illyés — dacára is erős reményekkel biztat, hogy a sok oldalon tapasztalható s bebizonyítható elsőséget a vidéki kerületek között jövőre is meg fogja tartani...

Remény van arra, hisz Délkerület vezetőségének hozzáértése, agitálása sportszeretete a jövőben, hatványozottabb mértékben fogja a Kerület atlétikájának érdekeit szolgálni, hisz az ez évben nélkülözött

SzAK-isták visszatérte a MASz vezetőségébe ezt mindenképen elősegíti s megakadályozza a rosszindulatu gyanúsítások elterjedését. Ez pedig az összműködést, de a sikert hatványozza ...

De nézzük, hogyan sáfarkodott a Kerület ez évi vezetősége? Az illetékes forumok s a kritikások szerint is eredményesen. Az atlétika terjesztésének szükségességétől vezetve annak propagálását mindenütt megpróbálták. Olyan helyeken is, ahol, eddig hirből sem ismerték talán ez évben versenyeket rendeztek ... De sajnos közben megfélemedtek arról, hogy Czegléd is a Kerülethez tartozik. De nem csak propagált a Kerület vezetősége, hanem az anyagiak szújtotta egyesületeket tehermentesítette s helyettök sok versenyt rendezett s ezzel versenyzési lehetőséget adott. A meg — megújuló érdeklődés s fejlődés biztosításaként emellett egyesületeink is rendeztek kellő számban versenyeket. De a sok verseny kellőleg nem lévén osztályozva, egyrészt fárasztó lett, másrészt nem adott mindenkinek érvényesülési alkalmat, bár az összetett versenyek rendezése ezt is célozta, Örömmel állapítható meg, hogy az ifjúsági atléták is elég alkalmat találtak küzdésre. De itt már az egyesületek tettek többet. A kerületben összesen 21 pályaversenyt MASz 11-et — 4 mezeit, 21 országútit, 4 propaganda illetve kegye-

leti versenyt rendeztek. Ezekhez járul a középiskolában helyi levelezte s csendőrversenyekek nagy száma. A sok verseny hatása a rendezéseken is meglátszott ...

Az elsőséget a fejlődést igazolja a sok rekord, alig van senior szám, amelyen ez évben nem lett volna kiválónak nevezhető rekord s gyakran rekordként nem hitelesíthető jobb eredmények. Hasonlólag volt az ifjúsági számokban is, hol örömmel állapítható meg a hatalmas előretörés, mit a középiskolák intenzív belekapcsolódása a sportéletbe még jobban elősegít. Ennek megkönnyítését célozza azon gyakorlatos terv, amely által a Kisoszt Déli kerületének sportelődója meghívást nyert az intéző bizottság üléseire, hol készséggel szolgált felvilágításokkal ... A Délkerület rekordjairól s azokhoz fűzött megjegyzéseinkről egy későbbi számban számolunk majd be.

Hasonlót, elsőséget mutatnak a bajnoki eredmények is, amelyek minden kerületnél jobbak úgy a senior, mint az ifjúsági számokban. Emellett a Kerület atlétikai mindennütt becsülettel állották meg a helyüket. Bár a debreczeni Kelet — Dél kerületközi mérkőzés kiereszkolása s más szerencsétlen körülmény vereséget juttatott számunkra. Ugyancsak nem járt a megérdemelt eredménnyel a debreczeni kelleg elő nem készített orsz. vidéki ifjúsági verseny, hol négy atléta

csak a második helyet foglalhatta el a teljes gárdával felvonuló Kelet után. Ha a verseny előkészítésére lett volna elegendő idő, akkor ezt a versenyt is fölénytel nyerte volna Dél, mint nyerte a seniort.

Az országos vidéki propaganda verseny is megmutatta Dél elsőségét, hol nem egyes tehetségek győzelmei, hanem a nagy számú jónak az eredményei nyerték meg a Nemzeti Sport vándordíját akkor, amikor Schweiger, Radd, Kovács Buna, Wágner, Kocsondy, Joó, Sipos távolléte úgy is nagy hátrányt jelentett Dél számára. Emiatt nem is tudott pontot szerezni a Kerület 400 m-en, rudugrásban, amik legalábbis 10 pontot jelentek volna. Ugyancsak Dél atlétája nyerte a legjobb vidéki atléta címét is. A vándordíjat Dél 70 ponttal nyerte Kelet 58 s Északnyugat 53 pontjával szemben...

A MASz munkastatisztikájá sem mutathat mást, mint Dél elsőségét, bár egy pontszerző verseny rendezése által sokkal több pontot szerezhettek volna az atléták. Így is Dél 136 pontot szerzett 14 egyesület által, míg tavaly a jóval enyhébb standardok dacára is a 11 egyesület csak 117 pontot szerzett. Kelet ez évben 100 pontot szerzett kb, míg Északnyugat csak 85-öt.

Ha a legjobb eredményeket nézzük, ezek legfőbbje a vidéki eredmények első helyét foglalja el, míg másutt legelöl vannak.

Hogy bizonyítékkal is szolgáljunk mindjárt, Délkerület ez évi legjobb eredményeit közöljük, a legjobb számok mellett római számmal megjelölve azon helyet, amelyet az országos sorrendben elfoglal arab számmal pedig a vidéki sorrendet. Az ifjúsági jelleget külön jelöljük.

100 m-es síkfutás.

Ottovay SzAK	10'9 mp	IV—1
Orbán	11'3 mp	
Wágner KEAC	11'3 mp	
Székely SzAK	11'4 mp.	iffj.
Péterffy Kisosz	11'4 mp.	iffj.

A listán az első vidéki aranyjelvényes futó, Ottovay vezet, ki a propaganda versenyen érte el ezen eredményét kis figyelembe nem vehető oldal hátszél segítségével rossz sáros pályán. Ezen időt Vásárhelyen is kifutotta, de eredményét — rosszul — 11 mp-ben hirdették ki. Eredménye országos viszonylatban is előkelő. Ottovaytól jövőre még többet várhatunk. Orbán a propaganda versenyen, Wágner a főisk. atl. bajnokságban futotta ki e hízog időt. Wágnertől is sokat várhatunk. A két ifjúsági közül Péterffy a nagyobb tehetség, de Székely sokkal szorgalmasabb.

200 m-es síkfutás.

Ottovay SzAK	23'1 mp	X—2
Wagner KEAC	24 mp	
Péterffy Kisosz		
Vásárhely	24 mp	iffj.
Székely SzAK	24 mp	iffj.
Schveiger SzAK	24.3 mp.	

Ottovay ideje nem aránylik a 100 m-es idejéhez. Sokkal jobbra

képes. Wágner s a többiek is még a jövő nagy futói.

400 m-es síkfutás

Schweiger SzAK	52'7 mp IX—1.
Rácz Kisosz Szeged	55'1 mp ifj.
Jóó SzTK	55'8 mp ifj.
Hajdú HTVE	55'8 mp ifj.
Nyíri Kisosz Cegl.	56'1 mp ifj.

Schweiger a legszorgalmasabb atléták egyike, Debrecenben érte el idejét, ami tényleg 52'5 mp volt. Jövőre még jobbat várunk. A senior eredmények gyengék. Ottovay nem futott, Wágner pedig csak tavasszal volt tréningben. Annál többet ígérnek a fiatalok, köztük Rácz.

800 m-es síkfutás

Kocsmár SzMTE	2'05'7 mp XII-3.
Villányi SzAK	2'07 mp
Scherer SzTK	2'07'5 mp
Schweiger SzAK	2'08 mp
Buttula SzAK	2'08'4 mp
Rácz Kisosz	2'10'4 mp ifj.

Az országos válogatott Aczél örökét Kocsmár foglalta le, kinek szereplése jövőre még többet ígér. Az idén nem tudta képességét teljesen kifejteni. Villányit Pest szípkázta el. A többiek közül Schweiger okozhat meglepetéseket.

1500 m-es síkfutás

Kocsmár SzMTE	4'24 mp —4.
Villányi SzAK	4'26'2 mp ifj.
Piros Cegl. Move	4'27'4 mp ifj.
Schweiger SzAK	4'32 mp

Kocsmár jövőre biztosan fut 4'20-n belül. Eredménye kisséleg nem illeszthető be. Sokat ígérő tehetség az igénytelennek látszó Piros.

3000 m-es síkfutás

Villányi SzAK	9'45 mp ifj.
Piros M. Cegl.	9'53 mp ifj.

Csak az ifjúsági eredmények vétehetnek figyelembe.

5000 m-es síkfutás

Jójárt SzAK	16'36'8 mp
Pillinger SzAK	16'41 mp
Siposs SzAK	16'51'4 mp
Pápay Ceglédi Move	17'16 mp

Hosszú-távfutóink eredményei aránylag a leggyengébbek, bár itt is nagy a fejlődés. A tavaly még ifjúsági Jójárt kellő tréninggel sokkal jobb eredmény elérésére képes. Tréningben Sipossal együtt sokkal szebb időket értek el. Jövőre az idén nem versenyzett Deákkal együtt közel futhatnak a 16 p-hez.

1 óras futás

Rózsa SzMTE	16048 m
Frankl SzVSE	15743 m
Szávai SzVSE	15720 m

Az első enemű kerületi versenyen a veterán Rózsa győzött jó eredménnyel.

25 km-es futás

Frank SzVSE	1 ó 39'16 mp
-------------	--------------

Frankl a rossz időben futotta aránylag jó idejét.

Marathoni futás

Szávai SzVSE	3 ó 05'59'2 mp
Suvada SzMTE	3 ó 15'07'4 mp
Herzsenyák KEAC	3 ó 18 mp

Délnek van aránylag legtöbbosztótávfutója. A legtöbbre taksálható Frankl nem versenyzett. A két első szorgalmas atléta. Herzsenyáknak csak kitartása van. Keveset trenírozik és ész nélkül versenyez.

110 m-es gátfutás

Orbán SzAK	17'1 mp VI—1
Helmezy KEAC	18'8 mp

A sok oldalú Orbán e teljesítménye is sokra becsülhető. A jövőben a magasugrás miatt nem

volna szabad gátat futni! A kerület gyengén áll gátfutókban. Az ifjúsági bajnok Helmezzy is magasugró. Idejét az orsz. ifj. bajnokságban, hol második lett, érte el. — Jövőre remélhetőleg 200-as és 400-as gátversenyek is lesznek.

Magasugrás

Orbán SzAK	187 cm	II—1
Tranger SzAK	180 cm	IV—2
Gaál HTVE	176 cm	XI—4
Schweiger SzAK	170 cm	—
Vincze KAC	166 cm	ifj.
Helmeczy KEAC	166 cm	ifj.

A propaganda verseny is megmutatta Dél elsőségét. Orbán veszedelmesen közeledik a 190 cm-hez. Mint válogatott is sikerrel szerepelt. Tranger, Gaál is fiatal, fejlődésképes. A fiatalok közül Helmeczy a főbbit ígérő.

Távolugrás

Tranger SzAK	671 cm	V—1
Orbán SzAK	631 cm	
Tajthy KEAC	619 cm	
Lukács CsAK	612 cm	ifj.
Viski CsAK	603 cm	ifj.
Lintner SzTK	601 cm	

A listából hiányzik a 650 körül ugró Ottovay. Tavaly alig, most fél tücat 6 m-en felüli ugró van. Tranger eredménye a legszebbek egyike. Jövőre mindenkinél javulás várható. Különösen a nagyon rugalmas Tajthynál, ha trenírozni fog.

Rúdugrás

Radd KAC	337 cm	V—3
Brunner SzTK	300 cm	ifj.
Szabó HTVE	281 cm	ifj.

Radd biztosan vezet. Kár, hogy keveset versenyzik s hogy fél a nagy nevektől. 360 cm-re is képes. Brunner, de különösen a jövőre is ifjúsági Szabó sokat ígér.

Hármasugrás

Tranger SzAK	1301 cm	XI—2
Boros Kisosz	1265 cm	ifj.
Orbán SzAK	1250 cm	
Győr Kisosz	1243 cm	ifj.
Helmeczy KEAC	1204 cm	ifj.

Az ifjúságiak előretörése öröndetes. Jövőre valamennyien 13 m-en felül ugorhatnak. Tranger, Orbán a 14 m-t ostromolhatják. Helmeczy Makón ugrott ennyit.

Helyből távolugrás

Tajthy KEAC	296 cm	I—1
Koch SzAK	287 cm	
Benedek KEAC	285 cm	
Székely SzAK	281 cm	ifj.

Tajthy ez év legjobb eredményét ugratta ki. Tréningben ugrott 3 m-en felül is. A magyar rekordot nagy rugalmasságával könnyen megdönthetné. Székely az orsz. ifj. rekordot szerette volna megdönteni, de nem volt alkalmá. Majd jövőre.

Helyből magasugrás

Tajthy KEAC	135 cm	IV—1
Koch SzAK	133 cm	
Orbán SzAK	133 cm	

Tajthy vezet itt is. Koch jövőre jobbat ugorhat ki.

Súlydobás

Donogán SzTK	12'72 cm	VIII—1
Kocsondy GyAC	11'70 cm	
Király CsAK	11'22 cm	
Illyés KEAC	11'18 cm	
Szomor HTVE	10'97 cm	
Kéry SzTK	10'91 cm	
Juhász KEAC	10'90 cm	

Egy kerület sem rendelkezik ennyi jónak nevezhető súlydobóval. Donogán inkább diszkoszra dolgozik. Jövőre 13 m kicsúszhat. Nagy fejlődés várható Királytól s különösen Juhásztól, ha megtanulnak dobni.

Diszkoszvetés

Donogán SzTK	41.60 cm	V—3
Szomor HTVE	38.29 cm	
Illyés KEAC	36.96 cm	
Zsengeller Cegléd	36.25 cm	
Kocsondy GyAC	34.95 cm	
Kiss Kisosz	34.15 cm	ifj.
Király CsAK	32.89 cm	ifj.

Donogán kezdi beváltani a hozzáfűzött reményeket s méltóan bírja Egy örökét. Legállandóbb formájú diszkoszdobóink egyike, ki lassan, de biztosan fejlődik. Szomor s a rutinizottabb Illyés jövőre 40 m-t dobhat. Kiss az orsz. középisk. bajnoki versenyen dobott ennnyit.

Gerelyvetés

Sass SzAK	5016 cm	VII—3
Lantos HTVE	4755 cm	
Tranger SzAK	4655 cm	
Égető KEAC	4370 cm	

A keveset trenírozó s bizonytalanul versenyző Sassnak már is legyőzője akadt az ifjúságból a propaganda verseny győztesévé vedlett Lantosban. Kettőjük küzdelme a rekordot jóval feljebb szoríthatja. Harmadik lehet mellettük Égető. Tranger alkalmi dobó. Az ifjúságiak fejlődése is várható, hisz több 42 m-en felüli dobó van. Király intézeti versenyen 45 m-t is dobott.

Kalapácsdobás

Juhász SzAK	2942 cm	I—1
-------------	---------	-----

Egyetlen verseny volt az országban kalapácsdobásból.

Az egyes egyesületek teljesítményeit nézve, megint a SzAK az, amely erősen kimagaslott. A nagy múltú egyesület tradíciói, áldozatkészsége, pályája, felszerelése, hozzáértő vezetősége nagy számú s tehetséges atlétája, a jó szellem, a komoly s kitartó munkálkodás eredményezték azt, hogy az egye-

sület az ország atlétikát kultiváló egyesületei között a 6-ik helyet foglalja el, megelőzvéen több fővárosi egyesületet s természetesen a vidékiek között az első helyet foglalja el. A főváros magasugró bajnokságának megnyerése is emeli; az ez évi győzelme s rekordok nivelóját. A Délkerület bajnokságából a SzAK a senior számok közül 11 egyénit s 6 csapatbajnokságot az ifjúságiak közül 3 egyénit s két csapatbajnokságot nyert. Az atlétika lelke különösen Ottovay, akinek agilitása s áldozatkészsége nagyban hozzájárult az eredmények kivivásához. Ő különben az első aranyjelvényes atléta. Legjobban működött Orbán, aki 12 pontot szerzett egyesületének, megszerezvéen itt is a vidéki elsőséget, bár a sok oldalság tulajdon képeni képességének kifejtését gátolja. Az egyesületnek minden számban vannak elfogadható erői, csak a súlyszámokban s távfutásban nincs. A SzAK ez évben 47 pontot szerzett a tavalyi 54 helyett, de már 6-ik helyet foglalja el a tavalyi 9-ik helyett. A Kisoszisták jó része SzAK nevelés. Az egyesületnek még ki nem aknázott pontjai vannak. Korének ker. tréner, ki jőformán csak a SzAK atlétákkal foglalkozott, munkája erősen meglát-szik.

Az SzTK Aczél, Kovács-Buna, Deák, elvesztése után is második maradt, a kerületben, bár korántsem mutatta azt, amit várni lehetett. Nincs vezetés, szellem s ez megbosszulja magát! A magukra hagyott atléták így nem tudják azt produkálni, amit lehetne. A sok középszerű atléta közül Donogán vált ki. Az ifjúságiak közül Brunner s Ivánov bíztat sokkal.

Az egyesület az idén 17 pontot szerzett a tavalyi 22 helyett s 15-ik helyével hárommal lépett előre.

A KEAC mutatta a legnagyobb előtörést, de tudjuk azt, hogy ezután még inkább várható ez s hamarosan méltón, elfoglalja az öt megillető helyet. Anyag van az egyetemi ifjúságban, csak ki kell azt aknázni. A kötelező festnevelés arra alkalmas lesz Kovács Buna hozzáértése ezt megkönnyíti, csak kár hogy a KEAC-ban nincs megfelelő vezetőség, amely az atlétikával is törődne. A paragon lévő pontok dacára is a KEAC 14-et szerzett a tavalyi 2 ponttal szemben s az 51-ik helyről a 20-ikra került.

A Szegedi Kisosz 10 pontjával a 4-ik helyre került a kerületben. Kezdetnek ez jó! De ígéretnek is Kovács Buna itt is sokat jelenthet.

A CsAK végre komolyan kezd atlétikával is foglalkozni. Ismervén a Klub szellemét ez a legjobb ígéretekkel biztat. Az ifjúsági gárda, a pálya megcsináltatása, a jövőben rendezendő versenyek mind ezt mutatják. Az idén 8 pontot szereztek, tavaly hármat.

Hasonló mondható a GyAC-ról is. A GyAC a tavalyi 2 pont helyett már 8-at szerzett.

A HTVE s a Kisosz V.-hely 7-7 pontja is nagy fejlődést jelent a jövőre. Bangha keze látszik a diákok munkáján. A HTVE-nek úgy látszik, nincs megfelelő vezetősege.

A Czeplédi Move 6 pontjával (tavaly 1) mostoha gyerek volt. Maga sem tudja, hogy hova tartozik. Pedig sokat ígérő egyesület amely a Move bajnokság pontversenyét nyerte meg a bpestiek előtt.

Érős visszaesés mutatható ki a SZMTE-ről, amely 6 pontot szer-

zett (tavaly 16). Valami elkedvetlenítette a vezetőséget, az atlétákat is. Hozzájárul ehhez a SZAK-nak bojkottja is. Hisszük, hogy a visszaesés csak pillanatnyi. A csapatbajnokságokban már ezt észrevettük! A klub 2 ifjúsági s 1 senior csapatbajnokságot s az országos ifj. munkás csapatbajnokságot nyerte.

Nem sok jó mondható a KAC-ról, amely 3 pontot szerzett (tavaly 4). A legnagyobb baj, hogy nincs hozzáértő vezetés. Pedig a KAC-nak sokkal többet kellene mutatni, hisz Kecskeméten sok középiskola van.

Dicséret érdemli meg a SzVSE-t, amely az atlétikával komolyan kezd foglalkozni s különösen a hosszabb távokon ért el figyelemreméltó eredményeket. Jövőre Deák is sorompóba lép majd. SzVSE 3 pontot szerzett (tavaly 1).

Pontot szereztek még a csabai s kecskeméti középiskolák.

Beszámolóknak végére értünk, átadván a Délkerület ez évi eredményét az emlékezetnek. Újabb küzdelemteljes év előtt állunk, amelyre a magyarok Istenének segítségét kérjük s akkor Makó, Fegyverháza, Mezőtúr, Szentes stb. sorainkba állva, újabb, szebb eredményeket érhetünk el, amely előbb-utóbb mindennapi imánk megvalósítását fogja eredményezni. S akkor boldogan mondhatjuk:

»Ép fest, ép lélek, ép Magyarország!»

Janicsák Lószel

Nyomatványait és bélyegzőjét
szerezze be a

Koroknay-nyomdában - Tel. 17-91

A délkerületi futball

Ilyenkor, esztendő végén, a sport szünetelésének idején, nem érdemtelen visszapillantani az elmúlt év becsülettel megoldozott munkájára.

Rengeteg kérdés tolul ilyenkor a sportszeretők elé. Fejlődött-e, hanyatlott-e Délkerület futballja? ... Vajjon van-e a multban öröm és a jövőben remény? Hogyan lehetne a hibákat kiküszöbölni? stb.

Mindenekelőtt a jelenlegi futball-nívót — ezt az igazán fontos és épen ezért nehéz kérdést szeretnénk megvizsgálni. Határozott nívódifferenciát az 1925. esztendő javára megállapítani nem igen lehet. Konkrét eredmények — mint pl. a SzAK gyönyörű szereplése a Corinthian-díjban — valami fejlődésre engednek következtetni, azonban momentán inkább Dél egyetemes futballsportjának értéke az érdekesebb téma. Ebből a szempontból nézve is a dolgokat, valahogyan mégis csak érezni lehet a nívó emelkedését, valahogy mintha a levegőben volna a fejlődésre alkalmasabb sportszellem, hajlandóság mutatkozik klubjainkban a sportszerű rivalizálásra, mely mindjobban és jobban háttérbe szorítja az *elvakult klubfanatizmust*. És — hál' Istennek — mintha a sportpolitika sem lenne ma már olyan kíméletlen és kizárólag klubérdekeket tekintő. Kimondott fölényt társkerületek fölött felmutatni még nem tudunk, egyenlők azonban már — talán az egy Nyugatot kivéve — feltétlenül vagyunk. Ez pedig fejlődést jelent a mult évhez képest, hisz 1924. a délkerületi futball nívójának egyik leggyengébb periodusa. Legalább egyenlők vagyunk tehát, pedig Délnek kedvezőtlenebb a helyzete a

többi kerületekkel szemben. Nézzük csak végig jelenlegi klubjaink névsorát. Látjuk, hogy alig két-három klubot találunk, amely 5—6 évnél nagyobb multira tekinthetne vissza a futballt illetőleg. Régi egyesületeink ma az utódállamok elitklubjai között foglalnak helyet. *Nem vagyunk gyengék, de sokkal, nagyon sokkal is erősebbek lehetnénk.*

Onzelen sportszeretettel és ennek természetszerű következményével — az egymást megértő, kizárólagos klubérdekeket nem akceptáló — harmoniával a régi, Délkerület futballtörténetében aranylapra beirt dicsőséges időket nagyon könnyen vissza lehetne varázsolni.

Reméljük, ez is bekövetkezik nemsokára ... Talán már az őszre!

Néhány klubunkban meg van a nagyvonalúság, fokozottabb teljesítményekre való hivatottság. Természetesen ezek között első a SzAK, mely Dél futballnívójának emelésében hervadhatatlan érdemeket mondhat magáénak játéktudása révén. A többiek, (az I. osztályúak) is mintha közelednének már a bajnokhoz, — noha attól még messze vannak — azonban kiforratlanok, formájuk gyakran, csaknem mérkőzésről mérkőzésre változik, minek legfőbb oka a nagy, erős küzdelmekkel együttjáró rutin hiánya. Vannak tehát jó játékerőt képviselő klubjaink, *de hiányzik az egészséges rivalizálás* azért, mert kerületünkben még mindig akad egy-két rövidlátó, az alosztály rendszer mellett érvelő sportember. Pedig csak természetes, hogy a szétforgácsolt erők sohasem, vagy legalább is nagyon ritkán képesek annyit felmutatni, mint az összetartó és egy cé-

lért harcoló egységes erők. Nem szabad, hogy az ideális cél, — az egységes Délkerület — egyes emberek klubfanatizmusán főrjön meg. Ott a hatalom, a tekintély az MLSz kezében! Ha pedig valaki tagja a vezetőségnek, az amikor belép a hivatalos helyiségbe, felejtse el, hogy klubmber. Előtte már csak a sport fejlődése és a magyar amatőrsport tisztasága lebegjen célként. Ne legyen hivatalos funkciója klubizú, önző érdekekkel telített. Jusson minden hivatalos lépésénél eszébe, hogy a hivatalos hatalommal való visszaélés nem tartozik a legszebb emberi erények közé, sőt . . . Ha pe-

dig valaki bíró, ne lássson az maga előtt bajnoki tabellát, ne legyen előtte az egyik dressz színe, illetőleg a dresszt viselő szimpatikusabb, ne legyen legalább 90 percig, addig, amíg bíró, amíg rá van bízva két nemes sportoló ellenfél sorsa. Nem baj, ha az unszimpatikusabb de a jobb fog győzni! Legyen korrekt! Ne is gondoljon arra, hogy bírói „tévedés“ miatt úgy sem lehet mérkőzést megsemmisíteni.

Ideális sportszellemmel lehet ideális sportot teremteni és ha a multban nem is volt sok öröm, legyen a jövőben nemcsak remény, de tényleg öröm is. *Káel*

Téli hangulat az MLSz-ben

— 14 Celsius mutat odakünn a hőmérő, de a főtítkár arcán ennek dacára is ott ül a szokásos fagyos üdvözlő mosoly, mellyel jöttünket fogadja, hirtelen körülnéz, nem e maradt az asztalon nyitva valamelyik akta, ahonnan szenzációt beháaszhatna ki a szemfüles riportert. Mert bizony, akárhogy is csürjük-csavarjuk a dolog lényegét. Hamar József főtítkár nem valami nagy barátja a sajtó munkásainak s rajtuk keresztül valószínűleg a sajtónak sem. Következésképpen, minden tiltakozás dacára is „újságíró urak“-nak titulál bennünket s látható örömmel veszi tudomásul távozásunkat. Hasztalan rinden hízélgés, nem mond a viláért sem valami szenzációt, pedig néha akadna a nyilvánosságot érdeklő eset. Ez persze a mi álláspontunk, nem a főtítkáré, ki még titoktartóbb, mióta az egyik „táncbanár“ egyszerűen „hivatalos helynek“ keresztelte el. (Bár négyszemközt „minden ügyek spiritus rectora“ címet használta vele szemben — díj és illetékmentesen, mely kifejezés helyes értelmezése még a tudósok köré-

működése által fog megállapíttatni. Egyesek véleménye szerint a kifejezés értelme nem más, mint: „minden ügyek vezérlő szelleme, vagy életető ereje“ — mások viszont a következőképp magyarázzák a klasszikus kifejezést: „minden spiritus ügyek igazgatója, vagy kormányzója“ — lévén Hamar József délkerületi főtítkár, a városi javadalmi hivatal lőtartásra jogosított szesz ügyekkel foglalkozó tisztviselője).

Hamar József azóta még zárkózottabb, mint valaha, még a magánvéleményét is csak hétepcsétes titok és becsületszó alatt hajlandó elárulni — természetesen ilyenkor majd megpukkad a riportert mérgében, de nem tehet semmit, szomorúan állapítja meg, hogy nincs szenzáció, hiszen ne adj' Isten, hogy a főtítkár által elmesélt dolgokat megírja. Ha véletlenül megtörténne, még vészesebb lenne az a bizonyos fagyos főtítkári mosoly onnan a cserépkályha mellől, ahová most költözött át a főtítkár a szoba másik sarkából, ahol ilyenkor télen Kézdy főkinasztáros számolgotja dermedt tagokkal, küzdve a megfa-

gyás veszélyével, az egyesületek hátalékát.

De azonban ha egyszer túlestünk a szokásos kötelességeltjesítő munkán s mint magánemberek maradunk a hivatalos helyiség kályhája mellett. Hamar főtítkár ha elvégezte dolgát a légkedvesebb emberré változik át. Szívesen mesél mindenről, néha harctéri élményeiről s ha ilyenkor egy szép nő kerül szóba, az Ilonka is felpillant az írógép mellől s néz-néz a beszélőre egy pár pillanatra, hogy aztán annál szorgalmasabban kopogjon az írómasina az apró ujjak alatt. Ilonka az MLSz gyors és gépirási osztályának főnöke, illetve főnöknője, ha megharagszik is érte elmesélem, nagyon ábrándos természetű. Mikor a tanácsülési jegyzőkönyvet másolgatja, minden biztonnal az MLSz jövődjéről hatalmas helyiségéről ábrándozik, ahol külön szobája lesz majd a gyors és gépirókissasszonynak. Istenem, de szép is lesz, a főtítkár úr nem vet haragos szemeket arra a meggondolatlan halandóra, ki a hivatalos óra alatt udvarolgatni mer az Ilonkának s még több hasonló foroghat abban az állítólag „bubifrizurás” női fejecskében.

Ilyenkor, mikor már mindenki túl van a hivatalos munkán, kedves közvetlen társaság tevődik itt össze. Jelen van Hódy a legszorgalmasabb tanácsstag, ki ebben a tekintetben még Nagy Tamást is felülmúlja, ki most csupán véletlenül hiányzik, mert nem hihető, hogy a hideg tartotta volna vissza az MLSz meglátogatásától. Ő a legcsöndesebb tanácsstag, dacára KEAC-ista voltának, azért Dr. Bottka Sándor, elnöknek szívesen ínyakat beszélne a hasába, ha engedné Szeged város rendőrfőtanácsosa az ilyen egyéni akciók érvényesülését. Egyébként Nagy I. nagyon jó fiú, mindenkinek igazat ad, keresztnevet ezért díjmentesen Kézdy Istvánra, az MLSz üres pénztárának hű öröre ruházta át, aki mindenben „Tamás”. Legfőként az

egyesületek fizetési szándékaiban szokott kételkedni s bizony sokszor igazat is ad neki a sors, hogy jobban mondjuk, az adós klubok. Még a főtítkár harctéri élményeit is hitetlen arccal hallgatja, pedig ez nem illik, lévén havi tiszteletdíja éppen feleakkora, mint a kerület vezénylő tábor — illetve főtítkáráé — bár azé sem sok, nem is dolgozna senkisémmé annyit, mint ő. Sokalja is a munkát Ács Sánta, ki nagy gőzerővel szokott berobogni a vasút tájékaról, ahol most a státuszt rendezik, amint mondja, ez őt nem érdekli, kevesen hiszik el neki, a másik vasútnak már inkább megtennék, lévén Kmetty tanácsstag vasúti vendéglős. A Vasútasok hatodik helyére nem olyan büszke, mint a karlócai ürmösre, melyet ketten hoztak Schermannal a „Tiszással”. Három deci untig elég belőle — mondja — s Kézdy már sajnálja is, hogy Szolcsányi társelnök ma este vacsorára hívta meg, igaz ugyan, ott se sajnálnak a vendégtől semmit sem, ezt csak úgy ráfogják a kincstárosra, ki szeret színházba járni, ahol az Ilonka látta egyik munkatársunkat két színésznő között ülni a páholyban. Szegény színésznők, milyen rossz hírek keringenek róluk az MLSz-ben, de csak szűk körben, mert Kardos Mihály és György ennek dacára is nagyon szeretik a színházat.

Nagyon messze szaladtunk ügylatszik a tárgytól, amit célul kitűztünk és eme hosszú cikk címéül felirtunk. Gyertünk csak vissza a Jókai-uccába folytatni a barátságos eszmecesterét a jól fűtött kályha mellett, mely ugyan nem ad semmi meleget, csak ég, emészti a fát és szent s várjuk meg, míg az Ilonka készen van a gépeléssel, hogy aztán szép csöndesen felvegyük a kabátjainkat s elmegyünk mindnyájan oda, ahol éppen dolgunk akad.

Lenn az uccán elválnak az utak s készíthetjük előre a legblazirtabb

arcot, mellyel e cikk megjelenése után beállítunk az MLSz-be, letagadva az egész világ — akarjuk mondani — MLSz előtt ezen cikknek nemcsak a szerzőségét, sőt még a létezését is, melyért a felelős szerkesztőtől kezdve a segédszerkesz-

tőig, a szedőtől egészen a sajtóhibákat belejavitó nyomdászaság senkisémmel vállal felelősséget, még ha megpukkad is az, akinek nem tetszik s akinek nem tetszik pukkadjon is meg, mert megérdemli.

Feléledt a kecskeméti mozgalma

A Szolnokon megjelenő MLSz hivatalos lapban, a Sport és Művészetben hosszabb cikk jelent meg, mely állást foglal a kecskeméti egyesületeknek a déli kerülethez való csatolása ellen, a többek közt írva:

Mit kaphat Kecskemét!? Reményei valóra válnak-e, ha a déli kerülethez csatolják és ezzel szoros kontaktusba kerül Szeged igen fejlett és ma már az ország határain túl is elismert játéknívójú csapataival. Ez egy olyan kérdés, amelyre csak sőtéltben tapogatózva, adhatunk választ. Mi azt hisszük, nem. A kecskeméti fejlődési területe úgy is adva van a kerületben. Nagyobb érdeklődést a mérkőzések iránt csak a rivalis egyesület fog hozni és ez csak a SZAK maga lehet. S ez se hozhat sokkal nagyobb bevételt, mint a kecskeméti csapatoknak örök rivalisa, a szolnoki csapatokkal való küzdelem. A szegedi alosztályban mi, kik ismerjük az ottani csapatok képességeit, s így biztosan alapozunk, ha megállapítjuk, hogy nem nagyobb képességű csapatok, mint a már a kecskeméti alosztályban szereplő csapatok. Kecskemétnek tehát egyik re-

ménye se válhat valóra. Nem kap új fejlődési lehetőséget.

A cikkkel kapcsolatban Kardos Mihály tanácsstag, az egységesítő mozgalom egyik megindítója, kérdésünkre a következőket mondta:

Érdeklődéssel olvastam a közép-magyarországi kerület hivatalos lapjának dec. 19-iki számában „Feléledt a kecskeméti egyesületek mozgalma” c. cikket, amely Kecskemétnek magyarázni igyekszik, hogy ne hagyja el a kerületet, mert hisz úgy sport, mint anyagi szempontból jobban jár, ha az egységesítendő közép-magyarországi első osztályában marad. A cikkből engem legkellemesebben érint az a most már hivatalos közlés, hogy az ország e legnagyobb kerülete, ahol a földrajzi távolságok a legkirivóbbak, a legkömolyabban foglalkozik az egységes osztályok felállításával. A kerület vezetősege — nagyon helyesen — belátta, hogy sportfejlődés a kerületben, a mostani széttagoltságban, nem lehetséges, csak az egyenívójú első összecsapása eredményezhet érdekes, izgalmas, érdekes, küzdelmeket és nyugodt fejlődést. Már most

az a kérdés, hogy Kecskemét sportja hol fejlődhet jobban, a déli, avagy a közép-magyarországi kerületben.

Távol áll tőlem, hogy közép-magyarország sportját lebecsüljem, de hisz köztudomású, hogy az ország leggyengébb kerülete, melynek sportnívója az összes kerületek alatt áll. Kétségtelen tehát, hogy Kecskemét sportja sportbelileg sokat nyerne a déli kerületben, mert ha az egységesítés itt előbb utóbb létrejön, Szeged—Csaba—Kecskemét összecsapása nívós, érdekes és izgalmas sportot eredményezne. Nem vagyok elfogult, de azt hiszem, nem vitatható, hogy a SzAK, CsAK, Előre, Vasutas, KEAC, Zrínyi stb csapatok Kecskemétnak egy olyan programot biztosíthatnának, amely anyagilag feltétlenül rentábilis és sportbelileg csak fejlődést eredményezhet. A déli kerületben szeretettel várjuk tehát Kecskemét csapatait, különösen annak vezető egyesületét, a Kecskeméti AC-ot.

ÚSZÁS

A város mostoha gyermeke a szegedi úszó sport, mely első percétől mostanáig a lehető legkedvezőtlenebb viszonyok között tengődött a sok ósdiság dacára, mellyel ez évben is meg kellett vinnia a hagyományos élet-halál harcát, ez idén is bizonyosatott telt arról, hogy a nívót, melyre a többi sportágakat helyezik, feltétlenül megüti.

Az ez idei legnagyobb fontosságú úszó-esemény kétségen

kívül az állóvízi pálya kivívása, melyben teljesült a tiszai fiúk évek óta hangoztatott kívánsága: a megfelelő training-pálya és nem csupán vízi-kabaré célú komoly versenyek elengedhetetlen alapföltétele. A pálya megteremtése kizárólag a Szegedi Úszó Egyesület vezetőségének és áldozatra kész tagjainak az érdemei, kik felismerték a hiányokésat áldoztak azok orvoslására. Ugyannyira hogy minden idegen segítség nélkül felépült a város első és egyedüli reális úszó pályája, mely legalább a nyári hónapok alatt alkalmat nyújt egy a trainirozásra, mint a reális versenyek megrendezésére.

Versenyek tekintetében ez idén sem dicsekedhetünk valami nagy haladással. Az év folyamán csupán 2 úszó verseny zajlott le (mindkettő a SzUE rendezésében). Az egyik márciusban a gőzfürdő 12 méteres medencéjében; a másik, mely kerületbajnoki, klub és városközi volt egyszerre augusztus 2-án a Rókusi tavon az újonnan épített versenypályán. Az előbbi teljesen zárt, tisztán, mint az évi hagyományos házi-verseny volt megrendezve, melyen azonban az összes szegedi számottevő versenyzők indultak (más sport egyesületnek úszó szak-

Szeged legolcsóbb bevásárlás forrása a Károlyi uccai **Kroó-bazár**

hol női, férfi, gyermekfehérneműk, fürdőruháik, tornanadrágok, boncköpenyek, erős elszakíthatatlan munkásruháik és divatöltényök stb. merték után is 24 óra belül készülnek. Női és férfi harisnyák, kéztyűk, sapkák, nyakkendők, chlothok, vesznak, zephirek, schiffonokból stb. nagy raktár a legolcsóbb árakban

osztálya nem lévén). Így a két Wanie, kik később egyre inkább hallatják nevüket, Sütő az országos vidéki 100 as-és gyorsúszó bajnokság II. helyeztje; Hullman a szegedi legjobb hát, Back, Gál, Danner a legjobb mellúszók. Az ifjúsági úszók közül itt tűnik fel az alig 14 éves Wanie Endre fejlődő orosz-lán-körmeivel, hasonlóképen a nagy jövőre hivatott allround úszó Brenner Viktor és Vágó Sándor a jeles pólo játékos.

A jóslatok valóra váltak a bajnoki versenyen, ahol az egyedüli szegedi úszó egyesület megsemmisítő fölennyel győzött az idegen kerületek egyesületei felett együttvéve, úgyannyira, hogy a 17 versenyszám közül csupán két — ifjúsági — számot nyertek az orosházaiak, illetve a békéscsabaiak. A verseny váraikozáson felül szép eredményekkel végződött, úgy annyira, hogy a legszebb reményekkel indultak a szegedi fiúk a nagy küzdelembe; a Szent István vándor-díj elhódítására és másodszori megvédésére, mely vándor-díj az első vidéki úszó egyesület számára íratott ki. A verseny azonban nem úgy végződött, amint reális körülmények között kellett volna végződnie: a szabályok hirtelen „módosítása”, a kivételek Eger számára súlyosztették a mérleg serpenyőt. A verseny intézőség temérdek hibájával különben már sok ujságrovat foglalkozott. A versenyen Wanie Rezső két bajnokságot, Sütő Tivadar egy II., Hullmann László egy III., a vegyes-staféta (Danner

Hullmann Wanie R.) egy II. és a vízipólo csapatot egy II. helyezést nyert. Az egyetlen szegedi hölgy úszó Török Jutka egy bajnokságot nyert. Az ifjúsági versenyzők közül Wanie Endre, Vágó Sándor, Hay Ferenc Brenner Viktor országos viszonylatban elsőrangú teljesítményt mutattak fel.

A kongresszus előtt Békéscsabára rándultak át a szegediek, hol a szegedi verseny győztesei ismételten letarolták a díjakat.

A szegedi úszók legtöbbje a vidéki bajnoki versennyel be is fejezte évi szereplését.

Egyedül Wanie Rezső állt starthoz egyszer Budapesten, hol a Gáborffy Antallal vívott 50 m-es úszó-meccs a szegedi fiú javára dőlt el. Azonkívül Back Ottó Cseh-Szlovákiában Wanie Endre Romániában és Boros József Ghimes Fageton szerepeltek szép eredménnyel. A nyár elmúlt és Wanie Rezsőnek a tervbe vett őszi startjait a közbejött akadályok miatt el kellett ejteni.

Az úszó év utolsó fontos eseménye: Hay Pál az Úszó egyesület az első nagy sok bajnokságot nyert úszója a Műegyetemi AFC-ből visszalépett anyaegyesületébe, hol a jövőben aktív szereplésével viszi előbbre az egyesület érdekeit, mit három éven, át mint az úszók amateur trénerere nagyban elősegített.

Még csak egy téli csukott versenypálya s az ország második városából az első úszóvárosa nővi ki magát.

Lányok a bordásfalón . . .

Kovács-Buna tanítványainál, a SzAK női tornászcsapatánál — Ahol nem a női szépség, hanem a testi erő van foglalkoztatva

Kedden este szokatlanul hangos a reáliskola tornatermének öltözője: a SzAK női tornászcsapata készül a szokásos órára s várja Kovács-Bunát, a tanárt. Nemsokára jön is. Engedélyt kérek tőle, hogy jelen lehessenek a gyakorlatoknál — mert bizony férfiszemek számára szigorúan tilos a bemenet ilyenkor. Pár percet várok odakinn, míg a lányok beleegyeznek személyes megjelenésembe. Az öltözőből kihallatszik a lányok beszélgetése. Kohn Kató hangját ismerem fel a zűrzavarból — valami baj van a tornaharisonyájával, de már jön is Kovács-Buna értem; bejőhelek. Egy pár lány már kinn van, vidáman játszanak — akarom mondani tornásznak a szőnyegen, illetve a gyűrűhintán, a többiek még öltözőkódnak. Kovács-Buna egy pár szóval elmondja a nevelési rendszert: tiszta svéd stílus, közben egypár német gyakorlat, általános erősödést célozva. Bevezető gyakorlatok — majd nehezebb munka, majd levezető gyakorlat. Később — mondja Kovács-Buna — a könnyebb atlétikai számok jönnek: 60 méteres síkfutás, magas és távolugrás, sulydobás, könnyű 5 kiló-

gramos golyóval — ezek a talvolabbi célok lebegnek előttem — fűzi hozzá mosolyogva s örömmel meséli, hogy mint egyetemi testnevelő tanár, az egyetemi hallgatónőknél már 125 cm.-es magasugrást is elért.

Lassan kiürül a kis öltöző — sorba áll 12 fekete nadrágos tornászlány, egy páran elkésve jönnek, de nemsokára együtt van a csapat: Buschbacher Olga, Farkas Böske, Fehér Juczy, Fehér Margit, Füst Ilus, Füst Irén, Füst Mancsi, Halmos Ily, Horváth Gizi, Kohn Kató, Kiss Böske, Megyeri Böske, Petkov Gizi, Rosenbaum Aranka és Rosenbaum Blanka.

Ahogy a névsort írom, odajön az egyik lány Fehér Margithoz, ki a neveket diktálja és kéri, öt hagyjuk ki, mert otthon nem tudják, hogy tornászni jár. Kissé meglepődöm, — természetesen nem írtam fel a nevet — van, akinek a torna a szórakozása s vannak szülők, kik még mindig nem szívelhetik a test kultuszát s vannak fiatal lányok, kik mozi, színház, randevú helyett tornászni járnak. Lám, változnak az idők.

Szabadgyakorlatokkal kezdő-

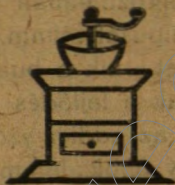
dik a munka, könnyű testmozgás, hogy kissé belemelegedjenek, lassan mindinkább nehéz számok jönnek; törzshajlítás, támadóállás stb. Kovács-Buna örömmel vegyes csodálkozással állapítja meg, hogy minden nagyszerűen megy — igyekeznek a lányok, mondja a szomszédom, mert „idegen” van jelen.

„A bordásfalhoz” hangzik a vezényszó/s öt leány áll a svéd tornamódszer e jellegzetes eszközehez, a laikus számára hihetetlen ügyességről és erőről tanúskodó mulatványokat — illetve gyakorlatot végezve. Sorba csinálják, ötös csoportokban valamennyien, ki jobban, ki rosszabbul — ki hibáz, rögtön meglepődnek;

„Tanár úr, fáj a karom” — vagy ehhez hasonlóan — „én még ezt sohasem csináltam”.

Bájosak valamennyien, amit a munkától kipirulva így védik magukat. Hiába, a női hiúság itt sem tagadja meg önmagát. Nem tudná elviselni egyik sem azt, hogy ő kevésbé volna ügyes a többinél s ha Kovács-Buna segít valamelyiknek — hát megcsinálja újból, egyedül. Csodálkozva nézem a gyakorlatokat, mire képes a rendszeres munka, a törekeny női test elrejtett izmai itt látszanak csak meg a maguk nivoltában, sok

Ügyeljen bevásárlásánál

védjegyünkre!

*Magasan repül a daru,
Szépen szól.
Kávés főzni csakis
FRANCK kal lehet jól!*

D. 177 O. 2-1 — Ye. 9

olyant produkálva, melyre ezer és ezer erős férfi sem volna képes.

Egyensúlygyakorlatok következnek a szőnyegen, a legnehezebb legutoljára marad: a „hid” szépen csinálják, de vannak, kiknek segíteni kell.

Vége is van már az órának, a lányok szaladnak öltözni, megköszönöm Kovács-Bunának, hogy bemutatta az eddigi eredményeket, büszke is lehet rájuk s elbúcsúzom a népszerű Bunától.

Mikor eljöttem, mégis némi csalódást éreztem, mást vártam

nem ezt a rendszeres komoly munkát s annak értékes eredményét, hiányzott itt a női temperamentum, az a megfizethetetlen és utánozhatatlan kincs, a jövő női típusát láttam, a férfiasodó nőket, kik a bubifrizurával indultak a fejlődés új útján, levette az eddigi szokásokat. Komoly önbizalommal telt gárda dolgozott előttem s bármennyire is elismerést érdemel itt mindenki, a jövőkbe nézők szeme elborul, mert ellünt a vidámság, a jókedv, csak fegyelem van és semmi más. De lehet, hogy ez nem is így van, hogy tulzott ez a pesszimista kép s olyankor, mikor egyedül vannak és nincs jelen „idegen”, előbujik a női temperamentum, melynek nem szabad elvesznie, még a legkomolyabb gyakorlatnál, az életnél sem.

Bizony hölgyeim — nem tehetek róla — ez így van. A legközelebbi „fotografáláshoz” azonban már barátságosabb arcokat kérek. Kezüket csókolom. (pont)

ZAVIZA

elektrotechnikai vállalat

Üzlet: Horváth Mihály-u. 7.

Műhely: Szentgyörgy-u. 10.

Telefon 11—94

Specialista villamos szakmában

**Tartós,
olcsó,
elegáns
C I P Ó K**

Engelsmann Soma fiánál

Cégtulajdonos
Engelsmann János

SZEGED

Széchenyi-tér 6. Lányi-cukrászda
mellett

Horváth Péter

uriszabó

Horváth Mihály-ucca 7. sz.

Elsőrendű munka,
sportembereknek kedvezmény

KOROKNAY NYOMDA

Szeged

Templom-tér 3.

Telefonszám: 17—91

Cigarettapapírok
és hüvelyek a legolcsóbban
beszerezhetők a

Jankovich trafikban

Fogadalmi templomnál. Iskola ucca 29. sz.

A megváltás gondolata

a modern polgári társadalomban

A háború utáni konjunktúra romhalmazán állás és kereset nélküli exintenciák tizezrei járták a nagy közgazdasági kánkánt.. A trianoni magyar élet szörnyű vitustánca ez s látára döbbenettel kell kérdeznünk magunktól: merre van hát a gyógyítás útja, s van e remény a megváltásra!

Bizonyos hogy van. Ám az a regeneritio folyamat amely simára önerönkből végtére még is felemel majd bennünket e zavaros és szomorú korszak csödtömkelegéből természetesen ilyen lassú lefolyású. A magyar „köz” nagyon beteg s vele a magyar individuumok óriási többsége is az, de az egyé-

nek feltétlen joga s egyben kötelessége is segíteni magán már az általános gyógyulás előtt Ennek az önsegítésnek még a mai viszonyok között is számos lehetősége van s ezek között legelsőként szerepel a jó a reális alapú házasság is.

Épen ezért van manapság kétszeres fontossága egy a nagyközönség bizalmát élvező izigverig modern, de egyben izigverig becsületes házasságközvetítői intézménynek.

Ennek megértésére tudni kell, hogy a megváltás nagy Krisztusi gondolata bár százezerfele hasadva s a mindennapok szürke folyásába beleszövődve — ma is él, munkál és működik

A Színház és Társaság ezen számának felmutatója 10 százalék engedményt kap a kiírt árákból

TÁNC,

scinpadi, estélyi, uccai és sportcipő különlegességek
mérték utáni készítője

SZALAY - SZALON

TISZA LAJOS-KÖRUT 77.

azáltal, hogy az eszmélő keveseket verejtékezteti a könnyelmű átlagemberek széles tömegei helyett. Nem perszifálása ez a Krisztlusi gondolatnak, hanem a mi szűkös kis emberi viszonylataiban való realizálódása. E modern gondolkodó típus, a zseni, a talentum és az üzletember nagy triumvirátusa nem akar ugyan többé a szó dogmatikus értelmében martyr lenni, de azért így is az — minden lépésében és cselekedetében. Az üzletember alatt sem szabad ezért épen csak a rideg materialista számítászt látni. A szó nemes értelmében való üzletembert, s így a becsületes házasság közvetítőt is erős fantázia. impulzív öröknyugtalan idegélet, áldozatos szorgalom és lelkesedés jellemzi. Nem Krisztus megváltói szerepe, amivel a modern szellemi, illetve üzletember, így az emberiség ügyét szolgálja, de reális és biztos megváltás, melyben épen olyan fontos a másokon való segítség eleme, mint a gondolkozónak, vagy az üzletembernek saját egyéni sorsa . . .

Nézetünk és ítéletünk szerint teljesen megfelel ennek a követelménynek itt nálunk Szegeden a kiváló „Herkules” házassági iroda, mely közeljövőben már egész Európára kiterjedő megbízható és korrekt működéssel, élén Iritz Dezső volt tartalékos főhadnaggyal akarja megmutatni, hogy mily elválaszthatatlanul egy egységbe fonódik össze ezen az életterületem is az üzletembernek és az örökös gondjaira bízott —

megbízónak a rossza. A kölcsönös segítség törvénye ez, amelyben azonban — s ez soha se feledtessék el — lelket, ideget és szívet is valami pénzzel meg nem fizethető, tehát többet ad a megbízó, mint a megbízott! . . .

A lelki tényezők szerepe az üzleti világban

Bár sötét és szomorú ez a mostani magyar karácsony is, a szerető szívek melegsége átvit azon a jeges páncélgűrűn melyet a triánoni balsors mért rá a magyar ember életére. Ám aki adni akar, most is adhat, aki könnyet akar törölni, törölhet. A méretek összezsugorodtak, de a karácsonyi szeretet lényegében most is csak az, mint bármikor. Hogy mennyire így van ez, bizonyítja a szegedi üzleteknek az ünnepek előtt mégis csak nekilendült forgalma. A kis Jézuska szelid angyalszárnya csak meglebbent a szegedi uccákon és az emberek vásároltak.

Legfeltűnőbb volt a tolongás Szalay mester Tisza Lajos-körút 77. szám alatti üzletében, amin ugyan egyáltalán nem csodálkozik az, akinek volt alkalmja megismerkedni, hogy mily izléses és mily szép finom kivitelben készülnek itt a legpompásabb nyugateurópai formájú strapa és luxus cipők.

Örvendve tapasztaltuk ismét, hogy a jó ízlés és a disztíngvált üzletemberi modor, mégis csak megtermi a maga gyümölcsét.

Női kalap ujdonságok!

Mindennemű bársony, velour-schiffon-féle, velour és flic női kalap ujdonságok rendkívül olcsó áron nagy választékban raktáron.

Nagy női kalap formázó műhely
a legújabb modellek után.

Berényi Sándor kalapos-mester,
Szeged, Kelemen-utca 7. Férfi kalap vasalás

KÖNIG és BAYER

FOTOKEMIGRAFIAI MŰINTÉZET

KLISÉ-GYÁR

BUDAPEST

VII. KER., WESSELÉNYI UCCA 54. SZÁM

*Pontos, gyors, kifogástalan és tökéletes
munka*

*A Színház és Társaság összes kliséinek
készítője*

Női kalap ujdonságok!

Mindennemű bársony, velour-schiffon-féle, velour és flic női kalap ujdonságok rendkívül olcsó áron nagy választékban raktáron.

Nagy női kalap formázó műhely
a legújabb modellek után.

Berényi Sándor kalapos-mester,
Szeged, Kelemen-utca 7. Férfi kalap vasalás

KÖNIG és BAYER

FOTOKEMIGRAFIAI MŰINTÉZET

KLISÉ-GYÁR

BUDAPEST

VII. KER., WESSELÉNYI UCCA 54. SZÁM

*Pontos, gyors, kifogástalan és tökéletes
munka*

*A Színház és Társaság összes kliséinek
készítője*

„Magyarház”

étterem. bor és sörcsarnok

Szeged, Vár-ucca 4. (Főposta mellett)

Elsőrendű magyar konyha, kitűnő borok. A Polgári Szent István idénysör kímérése. Naponta kitűnő zene. Bérletkártya rendszerrel
10 százalékos kedvezmény

Tulajdonos: Vámosy István

Elegáns és tartós

divatcipőket és csizmákat,
valamint ortopéd cipőket készít és javítá-
sokat szakszerűen és gyorsan eszközöl

Scherk Sándor

divatcipész

SZEGED Polgár-uca 6. szám

SZILÁGYI JÓZSEF

kárpitos ésdiszítő, Szeged, Tisza Lajos-körút 69

Elsőrendű ülőbútorok tervek és rajzok szerint
legizlésebb kivitelben készülnek.

Vasat
asárút
argánál
átfároljunk

Szeged, Hid-u
Telefon 10—89

Magyar Ált. Tak.

Pénztár

R.-T.

Szegedi fiókjintézete

Kölcsei-ucca 11. sz.

Telefon

16—29, 47, 10—81. sz.

Alapítva 1907

Telefon 13—50

KÉZIMUNKAHÁZ

Nagy választékban kaphatók :

Selyem- és gyapju fonalak, horgoló cérnák.

Előrajzolt és előhúzott gobelin képek.

FISCHER IZSÓ

Szeged, Kölcsei ucca 10

Szeged-Csongrádi Takarékpénztár

Széchenyi-tér 7. SZEGED Alapított 1845.

Részvénytőke	K 750,000.000
Tartalékalap	K 750,000.000
Rendkívüli tartalékalap	K 3600,000.000
Külön tartalékalap	K 475,215.000
Nyugdíjalap	K 635,543.000

Összesen K 6210,758.000

Elfogad betéteket takarékpénztári könyvecskékre és folyószámlára, leszámítól váltókat, előlegeket ad értékpapírokra, engedélyez kölcsönöket telekkönyvezett ingatlanokra és földbirtokokra.

Teljesít tőzsdei megbízásokat. Külföldi kifizetéseket vesz és elad. Safe deposit bérrekeszek.

Legolcsóbban vásárolhat

órát, ékszert, arany jeggyűrűket, valzdi ezüst és berndorfi alpacca evőeszközöket, cigaretta tárcákat, stb.

BOKOR IZSÓ

órás és ékszerésznél, Szeged, Kelemen-u. 7,

Telefon 18-36

5 HAVI
KAMATMENTES
HITELRE

vásárolhat: férfi és női gyapjuszöveteket,
selymeket, vásznakat, ágyterítőket, paplano-
kat, függönyöket és az összes háztartás
körüli szükséges textilárúkat az

„EXCELSIOR”

TEXTILKERESKEDELMI R.-T.

szegedi fiókjánál

Somogyi-u. 22 Zrinyi-u. sarok

**Nem gond
ma már ele-
gánsan járn**

mert hitelképes egyéneknek rész-
letre, kedvező fizetési feltételek
mellett készít öltönyt, télikabátot,
felöltöt és fazonmunkát

Bitó Zoltán

úri szabó

Szeged

Tisza Lajos-körut 37.

(Református-palota)

Wellisz Lajos

diszkönyvkötészete

**Szeged,
Iskola ucca 19.**

KÉSZIT: szépirodalmi és hi-
vatalos könyvkötéseket a leg-
jutányosabb áron, a legeg-
yszerűbbtől a legdiszesebb ki-
vitelig. Izléses könyvtáblái ki-
válnak a legelőnynek meg-
felelő stílusban tervez. Külö-
nös gonddal készít diszmű-
árut, u. m. íróaljat stb.

**A legegánsabb
angol és francia**

kosztümöket,
alkalmi és uccai
ruhákat elismert
jó ízléssel készítenek

Kiss Nővérek
női divattermében

Tisza Lajos - körut
(Gróf-palota)

SINGER
varrógép
motorral és varrófényvel
a leghasznosabb
karácsonyi ajándék

Singer varrógép részv. társ.
Szeged, Kárász-utca 1. sz.

IRÓGÉPEK

ujak és használtak 5 évi jótálással
800.000 K-tól 9 millióig

Szolid árak!

Délmagyarország legnagyobb vállalata az
Egyesült Kereskedelmi és

Írógép Részvénytársaság

*Jókarbantartási vállalat és javító-
műhely*

*Írógépszalagok és karbonpapirok
nagy választékban*

Széchenyi-tér 8. Telefonszám : 363

Mi lett a nóta vége?

Kedvence lett a szegedi és vidéki közönségnek a

„BAROSS“ étterem és sör csarnok

(Dugonics-tér 11. — Kitűnő ételek és italok — Olcsó árak!

Minden kedden és pénteken halpaprikás! Nagy adag 30.000 kor.

ELSŐRANGU ZENE!

MEGNYILT Gottschall János

ujjonnan átálakitott és modernül berendezett női fodrászati szalonja

Hölgyek figyelmébe!

- K** hölgyfodrászat
- Ü** hajfestészet
- L** manikűr
- Ö** kozmetikai
- N** postiche

Csakis elsőrendű munka és előnyös árak. Előfizetőknél (abonoma) nagy árengedmény.

Tört arany, ezüst, régi pénz, briliáns beváltás
Óra, ékszer, gramofon,
öngyújtó, tűzkő raktár
Nagy javító műhely!!

TÓTH ÓRÁS, KÖLCSEY-U. 7.

Baby hajvágást

minden fazonban a legjobban végzek

SZÁNTAI

Fodrász * Manicűr

Szeged, Dugonics-tér 11. szám

Ha olcsó és szép cipőt akar,
akkor Engelsmannál vásároljon, (Lányi-
cukrárszda mellett) Széchenyi-tér 6.

Szilágyi József kárpitos és díszítő. Ūő
butorok tervek és raj-
zok szerint elsőrendű kivitelben.

Tisza Lajos-körút 69.

KÁRPITOS MUNKÁKÉRT

a legnagyobb biza-
lommal forduljon

Balog Sándor

kárpitoshoz, Szeged
Kossuth Lajos sut 6

Kedvező részlelfizetésre is árusítok és javítok

Legoktóbb bevásárlási forrás

mindenkor hámvásárhelyi lisztet, friss darát, diót, mogyorót, mákot, vaját,
sajtót, cukorkát, mindenféle **lűzerarut**, mérgesi és kitűnő, édeskes szalmazi

BORT rumot, likórt, cognacot, szeszt, tőrkölypálinkát, elsőrendű
minőségben Szegeden, Tisza Lajos-körút 43. szám alatt

BOHN ANTAL

liszt, fűszer- és terménykereskedőnél. — Telefon 5—14

A rendeléseket díjtalanul szállítom házhoz!

Privinszky párisi divatszűcs

Templom-tér 3. szám.

Mindennemű szőrmebundák mérték után a legutolsó párisi modell szerint készülnek. Kész bundák, róka boák, legújabb vakond sálak, valamint elsőrendű szőrmékben dús választék! — Szigorúan szolid árak!

Szeged legnagyobb ruha- és úri- divatárúháza

Tabár Péter

Telefon 17-90.

SZEGED

Csongrádi-palota

Legnagyobb választék szövet és selyem árúban

Sport-

és kereskedelmi nyomtatványt, gumibélyegzőt, leggyorsabban készít a Koroknay-nyomda, Templom-tér 3. sz.

Legújabb színházi operett és kupléjdoncságok, szépirodalmi- műszaki és ifjúsági iratok nagy választékban kaphatók

Kovács Henrik

könyv- és papírkereskedésében.

Szeged, Kölcsey utca 4. Tel. 10-48

BORBÉLY JÓZSEF

sziigyártó, nyerges és bőröndös

Szeged, Tábort-utca 3. (Új adópalota)

Nagy választék saját gyártmányu bőrárúkbán. Lőszer-számok minden kivitelben, igás, luxus és versenyszerszámok. Ló-sportcikkék és különleges védők fajoslábú lovak részére. Nyergesek, lovagló eszközök, gazdasági és vadászlelészerek. Úti felszerelések, ostorok, ostornyelek, lovagló botok, szarvasbőr, szivacs, lökefe, sárkete, szerszám kenőcs, halzsírcok, vaselinok és nagy választék kutya felszerelési cikkekben. — Minden e szakmáda vágó munkát pontos és precíz kivitelben eszközölök.

vitéz KÁLMÁN
halászsárdájában

kapható a legjobb halászlé

SZEGED, VÁR UCCA 1.

KOROKNAY
NYOMDA
SZEGED
TEMPLOM
TÉR 3
TELEFON
17—91

CUMIBÉLYEGZŐKÉSZÍTÉS

